

Catalunya Cristiana

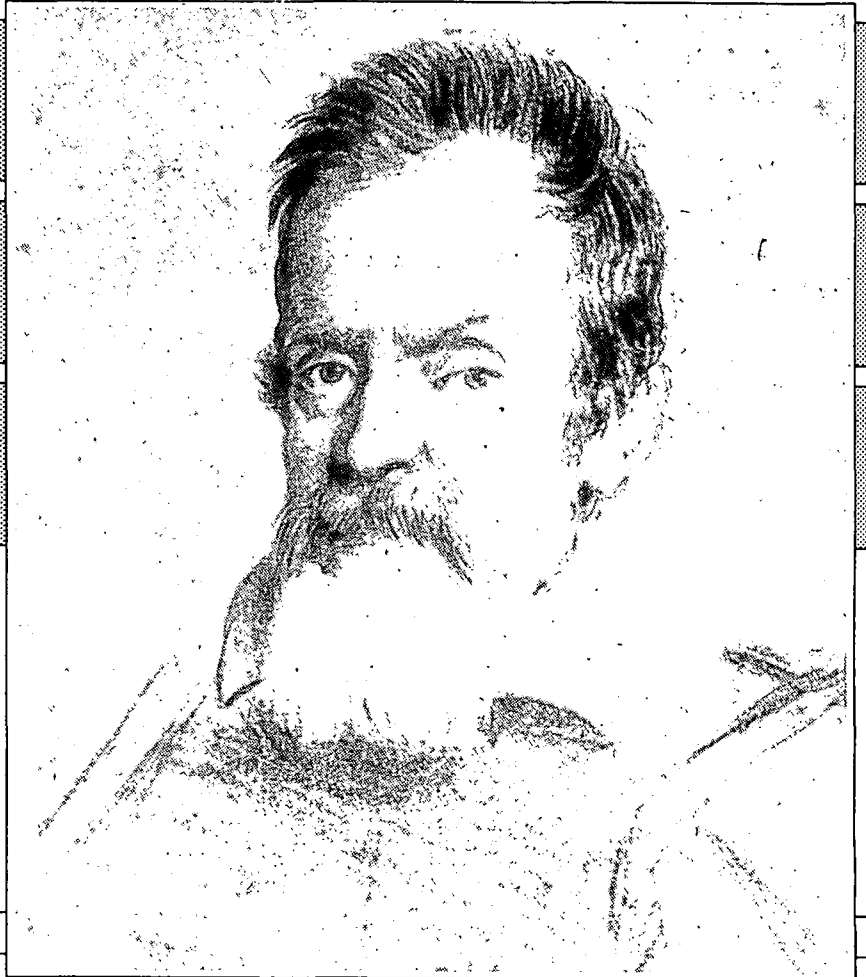
Dijous, 5 de novembre de 1992 ■ Edita: Fundació Catalunya Cristiana, de l'Arquebisbat de Barcelona ■ Director: Manuel Valls i Serra ■ Any XIV - Núm. 684 175 ptes.

L'Església rehabilita Galileu

CIUTAT DEL VATICÀ.- Després de dotze anys de debat i de profunds estudis, la comissió de teòlegs, científics i historiadors, nomenada per Joan Pau II, ha arribat a una sèrie de conclusions sobre la figura de Galileu Galilei que han portat a la seva rehabilitació pública per part del Papa, després de tres segles. Aquest gran científic —ha anunciat la comissió— "fou un exemple per a tots, fins i tot per a l'Església; avui sabem que tenia raó sobre la teoria astronòmica de Copèrnic. Els jutges de la Inquisició que el condemnaren, cometeren un error, encara que varen fer-ho de bona fe".

Ha estat el mateix Joan Pau II qui, fent seves les argumentacions del cardenal francès Paul Poupard, president de la Comissió, ha sancionat solemnement la gran reconciliació entre Ciència i Fe durant la sessió plenària de l'Acadèmia Pontifícia de les Ciències.

(Continua a la pàgina 22)

LLINDAR ■ Manuel Valls i Serra, director

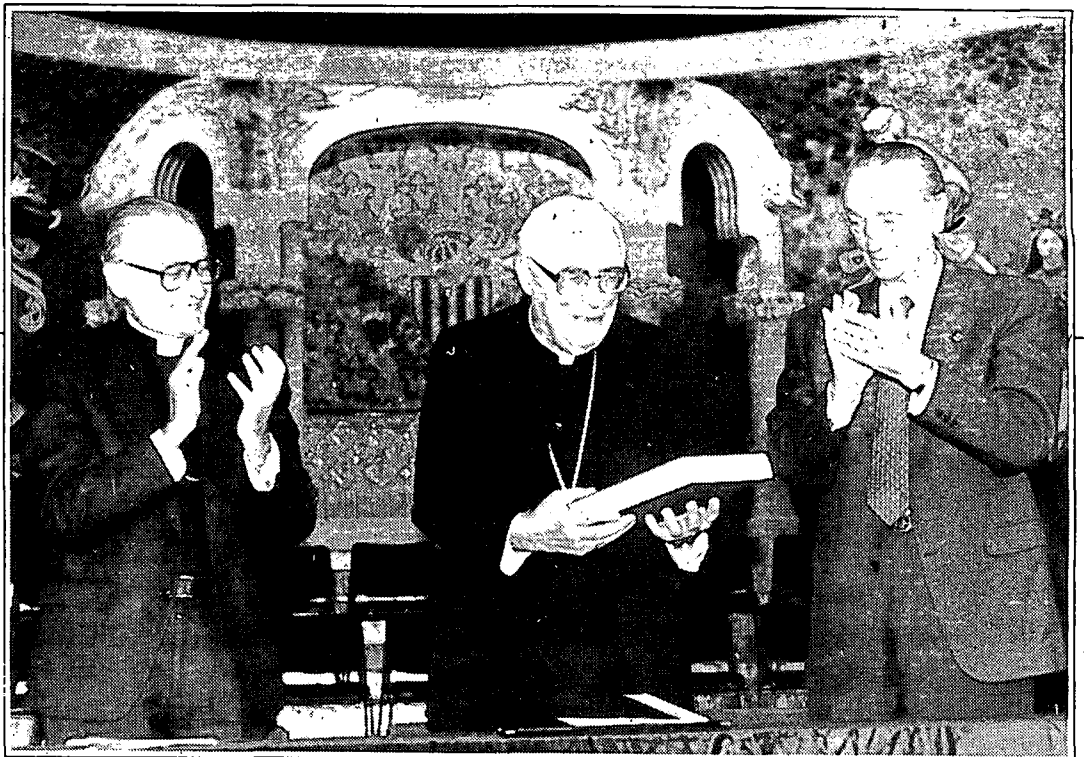
L'aventura del Concili

El dia 11 d'octubre féu trenta anys que el papa Joan XXIII obri la primera sessió del Concili Vaticà II. Recordo amb quina il·lusió vaig seguir-ne l'acte per televisió. Jo tenia 17 anys! La meua inquietud em portà després a llegir diàriament els fulls que sobre el Concili es publicaven a casa nostra. Fins i tot vaig subscriure'm a "La Gaceta del Norte", per llegir els sucosos i engrescadors comentaris de l'enyorat José Luis Martín Descalzo.

Aquell dia, en escoltar Joan XXIII, em sentí plenament immersit en un nou "kairós" en el qual Déu ens col·locava. L'Església abandonava antics trionfalismes.

Després, durant els anys setanta, vingué, com algú ha dit molt bé, una etapa de "trionfalisme a l'inrevés", fet de crítica amarga i de tristesa. Fou en aquest ambient —d'abandonaments i defeccions— que, sense renunciar a la il·lusió de què abans he parlat, m'ordenava sacerdot l'any 1975. Sóc, doncs, un sacerdot fill del Concili a qui ha tocat, sobretot de viure la primera etapa de la seva aplicació, les seves llums i les seves ombres. Alguns cristians, sacerdots i laics, que s'entusiasmaren com jo amb el Concili, i que se'l sentiren tan seu, sofriren aleshores la temptació de seguir afirmant les seves idees prèvies. Això explica que alguns entenguessin els documents conciliaris no com una síntesi sinó com un compromís. I que, així, tractessin d'accentuar en favor de les seves opinions particulars el que interpretaven només com a simples termes d'un acord. Una actitud aquesta que ens distraigué de l'essencial. Una actitud que, a més, ens féu mal. Que tants joves d'aquelles generacions es mirassin tan críticament l'Església es deu a aquest factor. Ho entengueren molt bé els pares sinodals l'any 1985. Per això les seves paraules foren d'autocrítica. El que ara ens cal, doncs, és tornar a l'essencial per tal de fer emergir amb força el veritable esperit del Concili.

Beneït sigui el Papa Joan que ens llança a aquesta aventura!

Agraïment públic al cardenal Jubany

"Barcelona i Catalunya no són —com hi ha algú que ho pensa i diu— la regió més secularitzada, no són tampoc un feu de l'ateisme", afirmà el Dr. Jubany en el seu discurs lúcid i vigorós, de l'acte d'homenatge a la seva persona al Palau de la Música Catalana, el passat dijous, 29 d'octubre, dia del seu onomàstic. Una gernació omplia de gom a gom el Palau. Gent de tota edat i condicions. Personalitats de tots els estaments. El cardenal Jubany, perplex, però amb una gran joia —com ell mateix manifestà— acollí, emocionat, l'homenatge multitudinari de les Esglésies i de la societat catalanes.

(Més informació a les pàgines centrals)

Aquesta pot ser la vostra ocasió de visitar i conèixer

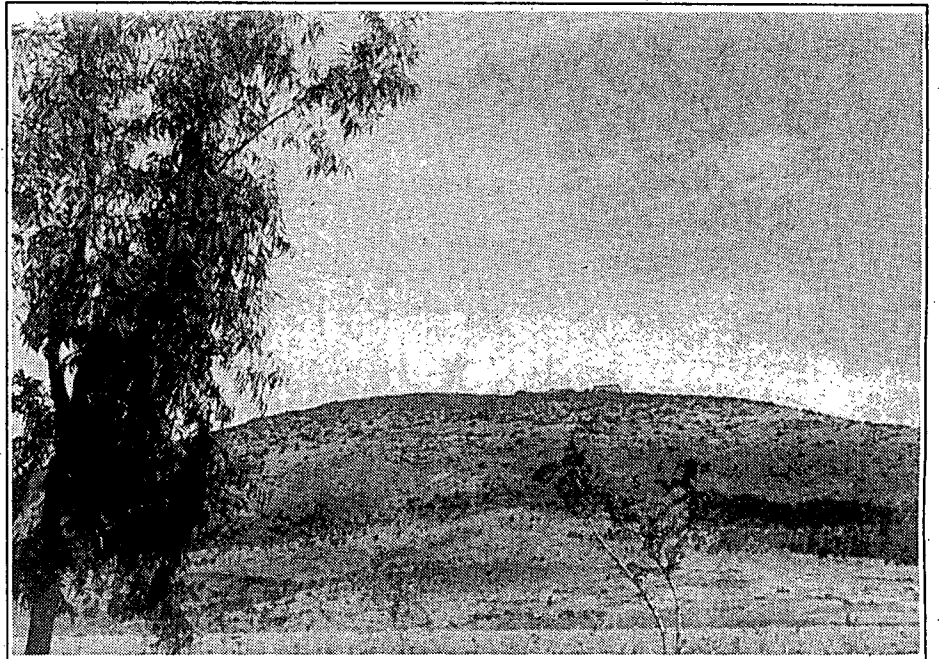
TERRA SANTA

COM A «PELEGRINS DE LA PARAULA»

Del 27 de desembre al 3 de gener

Amb estada a la Judea i a la Galilea, i visitant:

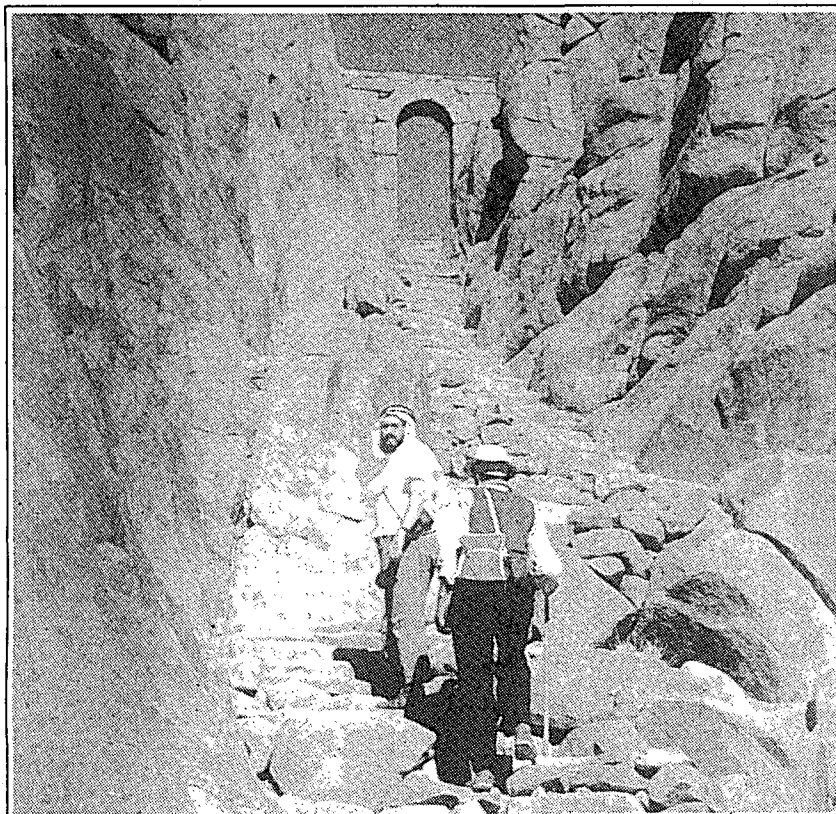
- **JERUSALEM** (sant sepulcre, via Dolorosa, cenacle, muntanya de les Oliveres, esplanada i mur occidental del Temple, etc.) i el seu entorn (Betània, Ain Karem, etc.)
- **BETLEM:** camp dels pastors i basíliques
- **JERICÓ** i la mar Morta
- **NATZARET** i **CAFARNAÛM**, amb el llac de Tiberíades
- **CANÀ**, el riu Jordà i el mont Tabor
- **AKKO** i altres vestigis dels croats
- **CESAREA MARÍTIMA** i altres vestigis romans
- Mont Carmel, Jaffa, etc.

Feu del vostre viatge a Terra Santa una vivència inoblidable PAS A PAS AMB EL NOU TESTAMENT, seguint les directrius i la tradició transmesa per l'Escola bíblica de Montserrat.

Si voleu seguir els camins de l'Antic Testament...

EL CAIRE • SINAÍ • JORDÀNIA

Del 27 de desembre al 5 de gener

- **EI CAIRE** (museu Egipci, tresor de Tutankamon, Ciutadella i mesquita de Mohamet Alí, sinagoga de Ben Ezra, església penjada de Moallakah i gran basar de Khan el-Khalili) i també Memfis i Sakkara, fins a Gizeh (esfinx)
- **MUNTANYA DEL SINAÍ:** monestir de Santa Caterina i pujada al Sinaí
- **PETRA:** la ciutat-cova dels nabateus
- Castell croat de Kerak i fortalesa de Maqueront
- **MONT NEBO** (Moisès) i Madaba (mosaics bizantins)
- **AMMAN** i **JERASH** (St. Teodor)
- Visita de Wadi Rumm (Lawrence d'Aràbia)

LA RUTA DE L'ÈXODE, CAMÍ DE LA TERRA PROMESA

Podeu demanar-ne informació per telèfon, per correu o bé personalment als AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA

Plaça Urquinaona, 11, 3ar. A. 08010 Barcelona - Telèfon: (93) 301 37 18 Fax: 302 32 64

EDITORIAL

No exagerem la secularització...

Som en un món notablement influït per les enquestes d'opinió. Ara acaba de ser-ne publicada una pel Centre d'Investigacions Sociològiques (CIS), depenent del govern central, sobre "evolució del sistema de valors", força interessant també des del punt de vista religiós. Fa referència, entre altres qüestions, a les actituds dels ciutadans davant el matrimoni i el baptisme. La primera informació positiva i, fins a un cert punt, sorprenent que ens dona és aquesta: entre els anomenats "ingredients de la felicitat matrimonial" ocupen el primer lloc "el respecte i l'estimació" i "la bona entesa". Tots dos "ingredients" aconseguen el 95% de respostes de la mostra de 2.486 persones, de més de 18 anys, enquestades. A continuació vénen "la fidelitat" i "la relació sexual" amb un 91% cada una. El "tenir fills", amb un 80%, se situa per damunt d'una condició tan elemental com la de disposar dels "ingressos adequats", que té el 76% de les respostes. I mentre "compartir les idees polítiques" només és important per a un 37%, hi ha un 58% de respostes que posen el "compartir les idees religioses" com un factor de felicitat conjugal.

No és pas aquest l'ordre de valors que molts —cristians inclosos— solen atribuir a la nostra societat quan es posen a criticar-la i a sentenciar sobre el que passa avui dia... Cal prendre nota d'aquesta enquesta. El 75% per cent dels ciutadans espanyols prefereix casar-se per l'Església. Ja sabem, però —ho saben especialment els responsables de l'acolliment de les parelles a les parròquies— quanta ambigüitat acompanya aquesta preferència. Una dada, tanmateix, resulta significativa: el 75% dels qui opten pel matrimoni i no per altres formes d'unió ho fan per raons religioses. Una xifra que es correspon exactament amb l'anterior.

Pel que fa al baptisme, hi estan a favor el 81%: la meitat per motius religiosos i l'altra meitat per costum. Aplicant la tan repetida imatge de l'ampolla mig plena segons l'optimista i mig buida segons el pessimista, aquests percentatges admeten també lectures diverses. Caldria veure, encara, com anirien les xifres si circumscriu l'enquesta a l'àrea catalana. Tot amb tot, pensem que les dades apuntades matisen positivament algunes opinions dràstiques sobre la secularització de la nostra societat, i contradiuen una certa tendència a presentar la vivència religiosa com un fet excepcional.

En qualsevol cas, aquesta enquesta subratlla l'encert del Pla Pastoral de Barcelona que posa en primer terme el treball pastoral entre els "creients no practicants". Cada dia resulta més clar que és en aquest terreny on ens juguem una part important del futur de l'Església. Amb el benentès que no n'hi hauria prou amb un tractament unidireccional del tema: l'Església que s'adreça als no practicants. Cal un diàleg: l'Església també ha d'escoltar els qui, en part, l'han deixada i, alhora, continuen autodefinint-se com a cristians.

Una última reflexió ens suggereix aquesta enquesta. Fa unes dècades, molts s'equivocaven quan deien que el país era catòlic... i alguns, pressionats per l'ambient, queien en la hipocresia de mostrar-se creients sense ser-ho. Avui també ens equivocàrem si generalitzàvem en sentit contrari, o si deixàvem d'adonar-nos d'una nova forma possible d'hipocresia: la dels qui, per influència de la cultura dominant, es mostren més secularitzats per fora... que no ho són per dins.

L'organització de les Nacions Unides, ja que és aquesta la denominació de la institució interestatal mundial, aviat cinquantenària, no ha reeixit a imposar la seva autoritat, almenys parcialment, només gràcies al final de la rivalitat dels "Super-grans", que bloquejava el seu funcionament normal. Però, simultàniament, una malaltia l'afecta al seu fons; ja que per haver-se confós nació i Estat, l'organització ha acollit membres la representació dels quals és, actualment, recusada per una part de la seva població. La noció d'Estat-pluralista havia estat introduïda pel mateix Stalin; però contra

durablement aquest gresol unitari; l'autonomia regional, o un estat federal, han mantingut la realitat, almenys, el sentiment de pluralisme, que pot ser harmoniós o conflictiu; els Estats Units i la mateixa Suïssa han conegut, durant la seva història, greus tensions internes.

Els nous Estats, sortits de la descolonització han demanat i obtingut la seva admissió al si de les Nacions Unides que així han vist quadruplicar el nombre dels seus membres: inspirats per aquests diversos models, sovint són prova de fragilitat; però Estats que hom creia estables han esclatat al seu torn, també a Europa. Hom corre el risc d'assistir a un esbocinament que, en el vocabulari de les relacions internacionals, l'han qualificat, per al·lusió a un precedent novament esdevingut actual, de balcanització.

Aquest moviment centrífug sembla respectar, tanmateix, els membres més influents de les Nacions Unides, començant pels membres permanents del Consell de Seguretat o els qui aspiren a esdevenir-ho, encara que Rússia aparegui en una situació disminuïda en relació a l'URSS. També

alguns països s'han reunificat, del Vietnam al Yemen i l'Alemanya i ben segur que altres no tardaran gaire a fer-ho: Corea. Àfrica, pel seu cantó, es recolza, fermament i sàviament en la carta de l'Organització de la unitat africana que fixaria les fronteres sortides de la colonització, encara que hi ha hagut temptatives més o menys teledirigides de secessió, de Biafra a Katanga. A Àsia, fou el Bangladesh el 1971; a Amèrica, serà demà, el Quebec? I a Oceania, Kanaki el 1998? Finalment, més a prop nostre, la nació àrab, no és rica amb una vintena d'Estats que no semblen pas gaire disposats a encaminar-se a una unificació política malgrat els apropaments tan efímers com espectaculars?

Aquest tomb d'observació internacional incita l'observador a preveure una comunitat de nacions dites unides, el nombre de les quals no tardarà a apropar-se a les 200, cosa que no facilitarà ni la eficàcia ni l'harmonia tanmateix necessàries, l'una i l'altra, per la pau del món.

■ Jean-Pierre Gomane és director d'estudis del Centre d'altis estudis sobre Àfrica i Àsia, i col·laborador de "la Croix"

La desorganització de les nacions dividides

■ Jean-Pierre Gomane

totalògica, l'havia limitat a tres seus, mentre la Unió Soviètica comportava 12 Repúbliques en el territori reconegut per la comunitat internacional (amb exclusió dels països bàltics). Estem, doncs, des de la fundació de l'ONU, en plena incoherència.

Vint-i-cinc anys abans, la Societat de les Nacions ja havia ratificat oficialment la confusió entre aquests dos conceptes que no sempre coincideixen, o rarament: l'Estat i la nació. La sèrie de tractats que posen fi a la Primera Guerra mundial pretén realitzar, sobre les ruïnes dels imperis, la utopia nascuda el segle XIX: el principi de les nacionalitats. De fet, el model teòric de l'Estat uninacional batejat Estat-nació sembla haver nascut a França per una lenta gestació que transcendeix tots els règims; violentant una mica una història originalment pluralista, acabarà per imposar-se; recordem-nos de l'emoció despertada, fa poc, per la sola evocació d'un poble cors.

Nombrosos grups humans no han conegut tan profundament i també tan

RESPIR

Sobre l'humor

Llegint sobre el sentit de l'humor, em va cridar l'atenció que l'autor de l'escrit proposés com a exemple especial el següent: el sentit de l'humor d'aquells qui no es fan il·lusions sobre la santedat de llur estat, ni sobre el valor i el mèrit d'observances i d'exercicis que no deixen per això de practicar menys seriosament. Practicar seriosament sense deixar-se enlluernar per les pràctiques, per bones que siguin; viure fidelment en el propi estat sense mitificar-lo, per elevat que els diguin que és; això demana un equilibri que no resulta fàcil. Posar-ho com a exemple d'un sa sentit de l'humor em sembla cosa prou enraonada, perquè un component indispensable del sentit de l'humor és precisament l'equilibri. Fixem-nos, si no, com es perd el sentit de l'humor quan trontolla l'equilibri, quan hom es deixa enlluernar, o quan hom mitifica res, o algú. És així per la senzilla raó que tant l'enlluernament com la mitificació esclavitzen, i el sentit de l'humor no és possible en persones que no són lliures.

■ Miquel Estradé

Director: Manuel Valls i Serra
Director adjunt: Jaume Planas i Pahissa

Redacció i col·laboradors: Joan Carrera Planas, Núria Albert, Montserrat Albert, Josep M. Aragonès, Joan d'Arquer, Jordi Bassas, Pilarín Bayés, Pietat Campmajó, Oriol Camps, Pere Campàs, Salvador Cardús, Rosa Collé, Francesc Camissans, Núria Giralt, Joan Guiteras, Jordi Jorba, Pau López, Enric Graupera, Jaume Mora, Antoni Munné, Francesc Nicolau, Núria Oriol, Albert Pera, Antoni Plaja, Tomàs Puntí, Jordi Roigé i Solé, Joan Salvador, Pere Tena, David Vidal, Pere Vives, Miquel Estradé, Francesc d'A. Picas, Pere Saumell.

Corresponsals: Leonard Santacana, CERVERA; Carme Frigola, FIGUERES; M. Caballé, GIRONA; Josep Nadal, IGUALADA; Jaume Montaña, LLEIDA; Enric Badosa, ROSES; Joan Boronà, TARRAGONA; Norbert Miradé, TORREDEMBARRÀ; Antoni Mirabet, SEU D'URGELL; Joaquim Blanch, TORTOSA; Enric Benavent, VILANOVA I LA GELTRÚ; Antonio Gil,

ANDALUSIA i SUD D'ESPANYA; Glòria Carrizosa i Guillem Farré, BARCELONA; Maria del Pilar Brault, FRANÇA.

Disseny: Josep Samper. **Compaginació:** Carlos Aguado

Redacció, administració, publicitat i autoedició:

Edifici de la Parròquia de la Mare de Déu dels Àngels, c/ València, 244, 2º.

Telèfons: 215 27 39 / 215 27 84. Fax 215 28 05 - 08007 BARCELONA.

Impresora: Publiagraf, S. A. L. Passatge Valeri Serra, 30,

Tels. 454 16 30 / 17 77 BARCELONA. D.L. B.14.387/79

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal 9.100 Ptes.

Resta d'Europa: 17.732 Ptes. □ Amèrica: 21.892 Ptes. □ Àfrica: 21.892 Ptes.

□ Àsia: 30.732 Ptes. i Oceania: 30.732 Ptes

Edita: Fundació Catalunya Cristiana, de l'Arquebisbat de Barcelona

Fundadors i membres honoraris del patronat:

Mn. Joan E. Jarque i Jutjar i Mn. Francesc Malgosa i Riera

President: L'Arquebisbe de Barcelona, Mons. Ricard Mª Carles i Gordó

President delegat: Mons. Joan Carrera Planas, bisbe auxiliar de Barcelona

Vice-president executiu: Ricard Foraster i Ruiz

Patrons: Josep-Rafael Carreras, Ramon Casals, Antoni Bascompte, Gaspar Vilarrúbies, Pere Planellas, Pere Fàbregues, Marcel Coromines, mossèn Joan Pujol i mossèn Manuel Valls

Secretari: Jaume Planas

Gerent: Jaume Roigé i Torrentgenerós

Difusió controlada per O.J.D.

MEMBRE DE LA UCIP

ARA MATEIX

"GERMANOR" versus "FISCALITAT"

■ J. Carrera Planas

La proximitat de la Diada de Germanor —15 de novembre— suscita, com cada any, trobades i comentaris sobre el tema del sosteniment econòmic de l'Església. Déu n'hi dó del camí recorregut en els últims anys cap a la conscienciació de les comunitats i l'autofinançament. Però encara som lluny de l'objectiu global d'una economia eclesial generosa i, per tant, suficient i generadora d'independència. No em preocupa que anem avançant amb pas lent. És natural. Si que em preocuparia que, amb el temps, caiguéssim en la rutina i s'afeblís el que podríem dir-ne la filosofia de "Germanor". Ni que, de moment, els resultats estrictament econòmics no se'n ressentissin, aquest afebliment seria desastrós.

Ho dic perquè se senten, de vegades, comentaris queixosos sobre les aportacions al fons comú que a les comunitats els correspon de fer. Com si es tractés de passar recursos propis a una superestructura que els fos aliena... També se sent exclamar, algun cop: "això, que ho pagui el Bisbat". Com si els recursos d'aquest no fossin els que hi aportem entre tots. En realitat, són moltes les parròquies i les zones pastorals que reben força més —sobretot a través del mòdic sosteniment dels seus preveres— que no aporten. Ara mateix, a Barcelona, amb la creació de les demarcacions que han d'anar esdevenint autònomes, apareix més en concret la dificultat que tenen la majoria de portar aquesta autonomia al camp econòmic. Cal assumir aquesta realitat i, d'una banda, acceptar de bon grat de contribuir a favor dels que compten amb menys mitjans —això és germanor— i, de l'altra, posar el màxim interès possible a no carregar els altres més del necessari —això també és germanor. Quan abandonem aquesta visió —que és la nostra, l'eclesial— comencem a esclavissar-nos cap al model de la fiscalitat, tal com la societat civil el practica. Entre nosaltres, no cal dir-ho, no s'arriba a l'engany, però sí, de vegades, al regateig mesquí per a no ultrapassar el compliment mínim... Són tics de la fiscalitat que s'introdueixen,

"Són moltes les parròquies i les zones pastorals que reben força més que no aporten"

sobrepticiament, en la "Germanor".

Aquesta tendència, diguem-ne reduccionista de la contribució al fons comú, també es manifesta, en alguns casos, en el menor interès que es posa en aquesta campanya, en comparació amb el que es té per altres. Ja sabem que com més concret, sensible i immediat és l'objectiu d'una col·lecta, més fàcilment mou les voluntats. En aquest sentit, és sabut que el tema del sosteniment global de l'Església no resulta tan simpàtic com altres. Precisament per això cal un treball pedagògic. L'Església promou campanyes més atractives: a favor dels marginats, del tercer món, contra la fam... En certa manera aquestes accions resulten més brillants que el subjecte que les duu a terme. Però, sense el subjecte, no foren possibles les seves accions... La campanya de "Germanor" possibilita, de fet, totes les altres, incideix en la totalitat de l'acció eclesial.

No voldria acabar aquest comentari sense una referència, encara més utòpica, al tema de la fiscalitat civil. He lamentat que l'estil d'aquesta se'ns introdueixi a "Germanor". Cal evitar-ho. Però encara ens resta una altra meta: portar esperit de germanor, és a dir, de solidaritat social i d'honradesa, al terreny fiscal. Honradesa, és clar, pel que fa al contribuent i pel que fa al recaptador.

■ J. Carrera Planas és Bisbe auxiliar de Barcelona

Els espanyols tenim al damunt una crisi econòmica important. Patirem restriccions.

En aquests assumptes temporals la fe no supleix la bona informació ni la indispensable competència tècnica.

En nom de la fe jo em situo en el terreny de les idees comunes i del sentit comú. Si hi ha crisi econòmica en el fons és perquè gastem molt, produïm menys, treballem poc, administrem malament, volem viure amb més comoditat i abundància del que ens correspon per la qualitat i el rendiment del nostre treball.

En aquest fenomen de la crisi, com en d'altres qüestions socials, hi ha també un fons cultural i moral.

Per la via indirecta dels fets, pels personatges que es presenten a l'admiració del poble, per aquests mils camins impalpables que a poc a poc configuren les conviccions i els usos d'una societat, els espanyols hem après que allò important és fruir de la vida trampejant el que calgui per tal de guanyar diners ràpidament i treballant tan poc com puguem.

Aquesta cultura del benestar dona els seus

Restriccions

■ Fernando Sebastián Aguilar

fruits: les persones, les famílies i el govern gasten més del que poden, s'embarquen en projectes ostentosos, s'endeuten, no tenen diners per altres coses més necessàries i productives.

No sé si han fracassat unes fórmules econòmiques. Cal pensar si no estan fracassant també una determinada manera d'entendre i viure la vida: l'exaltació del diner, del passar-ho bé, de posar el cap sota l'ala sense voler pensar en el més enllà de les nostres pròpies conveniències, sense responsabilitat, sense moral, sense rigor ni transcendència.

La vida cristiana portada seriosament aporta molts valors morals que tenen conseqüències pràctiques i ens capaciten per orientar l'economia d'una altra manera.

1. La moral cristiana inculca **sobrietat**, aquesta virtut dels forts, que ensenya i ajuda a viure amb el necessari, a no malgastar, a vetllar pel que es té i saber prescindir de les coses superflues. Sense sobrietat no es pot pensar en les necessitats dels altres.

2. La moral cristiana ensenya laboriositat, amor al treball com a mitjà de dignificar-se a si mateix, tot fent-se apte per sostenir i millorar la

"No sé si han fracassat unes fórmules econòmiques. Cal pensar si no estan fracassant també una determinada manera d'entendre i viure la vida"

pròpia existència i la dels altres. El qui estima el treball frueix fent les coses ben fetes, resolent dificultats, sostenint la pròpia vida i facilitant la dels altres.

3. La moral cristiana fomenta la solidaritat i l'entesa.

Treballadors i empresaris, rics i pobres, ciutadans i funcionaris, progressistes i conservadors, tots tenim més coses comunes que diferents, tots depenem els uns dels altres, tots tenim coses bones i dolentes. Només el diàleg sincer, objectiu, interessat a buscar solucions acceptables per a tothom és camí digne de l'home

per resoldre els problemes. Només per aquest camí s'avança sense destruir en un dia allò que s'ha construït en un any.

4. La moral cristiana desenvolupa la responsabilitat personal. Hi ha institucions, estructures, organitzacions importants. Però allò definitiu és la persona. Tant el que és privat com el que és públic ho fem les persones concretes. Si som competents i honrats, les coses funcionen bé. Si manca preparació, laboriositat o decència ni allò privat ni allò públic arriba a bons resultats.

A Espanya portem uns quants anys despreciant i desprestigiant la moral. Hem pensat que un canvi polític o un sistema econòmic diferent solucionaria els nostres problemes. La crisi demostra que ni la societat ni les persones poden progressar sense una bona tasca i unes quantes conviccions morals sinceres i efectives.

Queda a l'aire una pregunta radical: si prescindim de la religió catòlica, d'on trauran els espanyols una vida moral integrada i coherent? Si directament o indirectament destruïm les conviccions morals del poble, no estem minant la força espiritual de la societat sencera?

■ Fernando Sebastián Aguilar és Arquebisbe Administrador Apostòlic de Màlaga

SABER ESCOLTAR

Text i context

Un amic em comentava, un xic alarmat, una determinada notícia de caire religiós. Era referida a un text, és a dir a un paràgraf concret d'una possible publicació. La nova, per periodística que fos, atesa la lògica del discurs de la nostra fe, apareixia desencaixada. Faltava tenir en compte el context, és a dir la resta de les coses escrites. Oblidar aquest aspecte significa manipular les afirmacions i donar gat per llebre al receptor o lector.

La meua tasca de professor m'ha ensenyat a desconfiar de les dites i afirmacions fora del context. I, per tant, a no alarmar-me en la immediatesa de qualsevulla notícia sensacionalista. Les paraules d'una persona, per ser ben interpretades, suposen tot el discurs. Una afirmació d'un autor té només

el seu veritable sentit en la resta de l'article o del llibre. En cas contrari, una frase sola, té la significació que un li vol donar. Llavors es falseja la veritat.

A propòsit d'això es conta que hi havia un predicador que, per captar l'atenció dels oients, deia citant la Bíblia: "Déu no existeix"... Feia un llarg silenci. L'alè tornava als fidels quan afegia: "...diu el malvat en el seu cor". Ja es veu que el cas és pintoresc. Però és una prova que el text ha d'estar en el seu context. Sinó resultaria, per exemple, que la Bíblia podria negar —cosa impossible!— l'existència del Creador.

■ Joan Guiteras

L'espot publicitari de la TV ens ho repeteix com la cançó de l'enfadós. Una parella jove passa trifulgues per trobar un pis. Al final, desesperats, van a raure a la providencial institució de crèdit, i aquesta els proporciona els mitjans econòmics per poder gaudir del pis somiat... amb vistes a la Pedrera del Passeig de Gràcia i tot! El happy-end no pot ser més gratificant: ell i ella s'abracen emocionats i canten les lloances de la benèfica Entitat que els ha permès gaudir de tanta felicitat.

Com totes les històries romàntiques, aquesta no té epíleg. Perquè, si el tingués, els espectadors hauríem de veure les cares que posen tots dos a

"Una cosa és l'exercici d'una professió tan decorosa com és la publicitat, i una altra és la deformació de la realitat"

l'hora de pagar els "còmodes terminis" de la hipoteca amb el "desinteressat" interès pels serveis prestats. És clar, una Entitat que et proporciona un pis tan cèntric...! Què més vols...!

Ja n'hi ha prou!

■ Jordi Bassas Ribalta

Penso que ja és hora de dir —o de repetir, perquè molts ja ho hauran dit que la moral cristiana té molt a dir sobre les aixecades de camisa col·lectives, sobretot quan aquestes fan escarni de les necessitats més elementals de l'ésser humà, com és ara un habitatge digne. Perquè, una cosa és l'exercici d'una professió tan decorosa com és la publicitat, i una altra és la desfiguració frívola de la realitat. I, si, a més de tot això, pensem quants milers, i potser milions, de prestamistes jueus van patir, en altre temps, persecucions per suposats delictes d'usura, les entranyes se'ns remouen sense poder-ho evitar.

No es tracta de vindicar una nova persecució per als nous usurers que superen en molts les "infàmes" d'aquells

"pèrfids" jueus, sinó senzillament d'exigir que les coses es diguin pel seu nom i cognoms, i que els procediments immorals no siguin beneïts per l'assentiment tàcit de les víctimes propiciatòries i de la resignada opinió pública. Cal dir, sense embuts que les taxes d'interès abusives —que ho són totes sense excepció—, quan s'apliquen a les persones especialment necessitades en una cosa tan elemental com és l'habitatge, no sols depassen en molt allò que en altre temps es qualificava d'usura, sinó que arriben a cotes que només una qualificació benèvola pot deixar en simple estafa.

Si l'Administració pensa, malgrat tot, que la prosperitat del país depèn d'aquests dividends guanyats de forma fraudulenta, i que no val la pena donar suport a d'altres Entitats que treballen sense ànim de lucre, que vagi fent, però que no es queixi després si el gangsterisme econòmic torpedina qualsevol mesura de sanejament que vulgui emprendre quan la cosa estigui espatllada del tot. Per part nostra, i des d'una perspectiva que pretén ser cristiana, i fidel a la doctrina tradicional de l'Església, no podem fer altra cosa que abominar d'aquestes preses de pèl i de diners per part d'institucions que pretenen, amb tot el desvergonyiment, erigir-se en "tot un símbol". En tot cas, serà del símbol del "vedell d'or", però que no ens vinguin amb històries de beneficències mentideres.

■ Jordi Bassas Ribalta és escriptor i llicenciat en Teologia

• CARTES • CARTES • CARTES • CARTES • CARTES • CARTES • CARTES • CARTES •

◆ Agraïment al Sr. Enric Sopena

Sr. Director:
Avui, en llegir en el núm. 682 del 15 d'octubre, la nota del Sr. Sopena que, en nom de T.V.E. a Catalunya, ens diu que continuarà, sense interrupció, l'emissió de la Missa en català per la mateixa emissora, em sento joïós i complagut, i em plau expressar la meua reconeixença al Sr. Enric Sopena i a T.V.E. Catalunya per aquesta emissió; i així mateix el meu agraïment a l'equip de Catalunya Cristiana que s'encarrega de realitzar-la.

ANTONI ISERN I BALASCH
Barcelona

◆ "No és el mateix predicar que donar bon fruit"

Sr. Director:
Es fan llargues teories de com millorar el món, però hi ha un

captaire a la porta i, naturalment, es passa de llarg:

Aquest captaire no és el món, ni és tot un país ni tota una classe. Es diu "cal atendre els marginats". A la porta n'hi ha un, però no cal fer "caritat", cal anar fins al fons, fins a les estructures; i aquest marginat concret és sacrificat a l'altar del nostre insuperable altruisme, de les nostres belles teories.

Es diu, "cal lluitar per la pau": hi ha milers de refugiats que esperen una mà amiga. Però en comptes d'ajudar un a un, ens diem: "Ja farem manifestacions reclamant al govern que s'encarregui de l'afer".

Així dormim amb una consciència tranquil·la, sense adonar-nos que quan denunciem els altres, és a nosaltres mateixos als qui denunciem.

Hi ha una frase que diu "no és el mateix predicar que donar bon fruit": estalviem-nos almenys una part de les nostres sàvies prediccions i donem encara que no sigui més que aquest fruit.

Si tots donéssim, encara que no fos més que la mica que po-

dem, no hi hauria fam, ni marginats ni guerres.

La guerra la fas tu, jo i aquell; no surt del no-res.

La injustícia la fas tu, jo i aquell; no apareix com els bolets.

Quan denunciem la injustícia, posem-nos davant el mirall, tenim el valor de denunciar-nos a nosaltres mateixos i l'esperança de corregir-nos una mica. Siguem veritaders, és a dir humils, i davant de Déu fem l'oració del públic i no la del fariseu.

J.G. ALONSO-ESCORIAL
Barcelona

◆ L'homenatge al Cardenal Jubany

Sr. Director:
Tenia molt interès d'assistir a l'homenatge al Cardenal Narcís Jubany que se celebrà el dia 29 d'octubre al Palau de la Música. Vaig rebre un programa amb una nota que deia que per assistir-hi calia retirar la corresponent localitat numerada a les taquilles

del Palau de la Música Catalana. De seguida (encara faltaven vuit dies) vaig anar al Palau i després de fer una hora de cua (tinc més de setanta anys) em van dir que ja no quedaven localitats.

Em pregunto i pregunto als organitzadors, si el Cardenal Jubany va ser prelat d'una arxidiòcesi de quatre milions d'habitants (sense comptar la diòcesi de Girona) ¿no podrien haver previst que un aforament com el del Palau resultaria altament insuficient? ¿no disposem a Barcelona del Palau Sant Jordi o d'aforaments de major cabuda?

ROSA VILA
Badalona

◆ Millorar la missa per televisió

Sr. Director:
Sóc catalana, però mai no he entès i sovint m'ha escandalitzat aquesta hipersensibilitat de

l'Església local pel que fa al català, no demostrada, ni de bon tros, en qualsevol aspecte d'evangelització o de pastoral.

Actualment, és per mantenir la Missa televisada en català. A part de l'idioma ¿s'han plantejat que no tothom que l'oeix té una formació prou ferma per estar exclusivament concentrat en l'essència de la Missa?

Que des del estudi resulta molt freda? Hi falta el caliu d'ambientar-se en una comunitat i en un temple.

Que sempre el mateix celebrant pot resultar monòton, i fer perdre interès, si no agrada prou?

Que sembla una oportunitat pel lluitament de les corals que hi participen?

Segurament hi deuen haver altres coses millorables, però els he fet arribar aquests detalls, recollits d'una persona que actualment només pot oir la missa per televisió, i és catalana, filla i néta de catalans. Però la veia en castellà per les raons que he citat.

MARIA COLL
Barcelona

ACUDIT

Maria, reina de la pau, a Medjugorje (Bòsnia-Hercegovina)

El diumenge, 22 de novembre a les 16.30 h.:
Tindrem entre nosaltres el P. Slavko Barbaric OFM, responsable a Medjugorje, i dues noies del lloc: Marija Pavlovic i Milona Habsburg.

Trobada de pregària, dirigida pel P. Slavko, amb Rosari, Eucaristia i Adoració Eucarística.

Lloc: Escola Pia de Nostra Senyora
c/ Diputació, 277 (entre Passeig de Gràcia i Pau Claris)
08007 Barcelona

Us hi invitem

AMICS DE MEDJUGORJE - c/Carme, 11, baixos - 08700 IGUALADA
C/ Montal, 1, entlo. 3.ª. 08350 ARENYS DE MAR

Trenta mil fidels assisteixen la beatificació més nombrosa del seu pontificat

Joan Pau II beatifica els màrtirs espanyols i demana que es planti "la llavor del perdó"

CIUTAT DEL VATICÀ.— Joan Pau II va beatificar el 25 d'octubre a la plaça de Sant Pere, 122 religiosos assassinats a Barbastre, Ciempozuelos, Calafell i d'altres localitats durant la Guerra Civil Espanyola. Ha estat fins ara la cerimònia de beatificació més nombrosa del seu pontificat. El Papa va dir que el missatge que transmeten aquests nous beats és de perdó de l'enemic i va demanar als cristians que plantessin en els seus ambients, com van fer ells, "aquesta llavor del perdó".

Van concelebrar amb el Sant Pare 52 sacerdots, religiosos i bisbes, entre els quals hi havia un testimoni ocular d'alguns d'aquests màrtirs, Andrés Carrera, així com dotze germans i nebots dels nous beats que avui són també preveres.

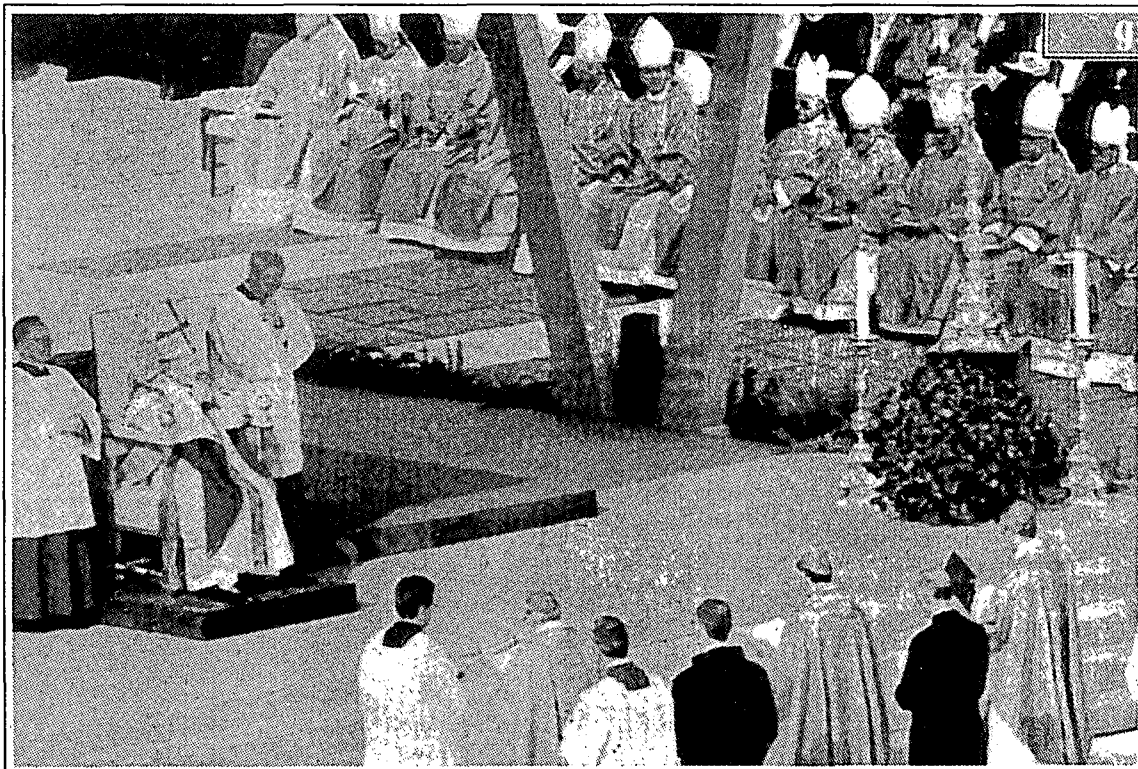
Ricard M. Carles, arquebisbe de Barcelona, i Ambrosio Echebarria, bisbe de Barbastre, foren els encarregats de demanar oficialment al Papa l'elevació als altars dels nous beats.

Una frase en català

El Papa, durant la seva homilia, pronuncià una frase breu en català per citar les paraules escrites per un dels joves claretians de Barbastre en una carta enviada als seus familiars, la vigília del seu afusellament. Les paraules foren: "No ploreu per mi; sóc màrtir de Jesucrist".

Cada cristià ha de plantar "la llavor del perdó"

Joan Pau II va subratllar en la seva homilia que el testimoni del màrtir ha estat present a Europa, des de l'Atlàntic fins als Urals, de manera especial al segle XX. El Papa va confirmar que tots els testimonis rebuts permeten afirmar que els religiosos van morir "perquè no van voler renegar de la seva fe i dels seus vots religiosos", i que no es va tractar, en cap cas, d'un episodi de lluita política, ja que la majoria dels nous beats eren encara estudiants i van morir set joves estrangers totalment aliens a la situació política del país.

Moment de la beatificació

"Tots aquests màrtirs —va dir Joan Pau II— ens han deixat, de paraula o per escrit, un missatge particular: el perdó dels enemics. Ens toca ara a nosaltres dir com Sant Pau: 'Que Déu els perdoni'. Però al mateix temps, cada cristià ha de plantar al seu propi ambient aquesta llavor del perdó."

Opinions civils i eclesiàstiques

En altres opinions sobre les beatificacions, seleccionem aquestes:

Monsenyor José M. Cirarda:

"Aquestes beatificacions són una crida a una societat més justa, on hi hagi veritat, llibertat, justícia i pau."

Juan Cruz Alli, president del govern autonòmic de Navarra: "De les beatificacions no hi cap fer-ne una lectura política; només es poden entendre a la llum de la fe, i això és el que l'Església proclama".

Monsenyor Fernando Sebastián: "Els nous beats ens mostren que la religió cristiana presenta un missatge de reconciliació i de tolerància que els espanyols no podem menysprear. Si ens evo-

quen la nostra història, és per superar-la, per evitar errors que es varen cometre en aquells moments i que mai més no s'han de repetir".

L'arquebisbe de Tarragona, Ramon Torrella: "S'han estudiat les causes una per una, amb testimonis oculars. A la postguerra no hi havia ambient de reconciliació en cap de les dues parts. A poc a poc anem avançant en aquest sentit. Entre els drets humans fonamentals hi ha no solament el del respecte a la consciència religiosa, sinó també al de la manifestació externa de les pròpies creences".

Monsenyor Ricard Maria Carles demana la beatificació

Entre els 24 bisbes espanyols assistents a l'acte, hi havia l'arquebisbe de Barcelona, Ricard M. Carles; l'arquebisbe de Tarragona, monsenyor Torrella, el de Barbastre, Ambrosio Echebarria; a més del de Pamplona, Saragossa, Burgos i d'altres ciutats espanyoles. A la cerimònia hi va assistir també el conseller de Justícia de la Generalitat de Catalunya, Agustí Bassols.

FILTRANT LA NOTÍCIA

"C.C." ha tingut accés a la Conferència Episcopal de Santo Domingo

Pocs dies abans d'inaugurar-se la IV Conferència Episcopal Latinoamericana a Santo Domingo, "C.C." hi tingué accés a través de monsenyor Mendes de Almeida, president de la Conferència Nacional de Bisbes del Brasil (CNBB), home de gran prestigi i considerat com a conciliador entre el corrent més tradicional i el més progressista de l'episcopat iberoamericà.

La pregunta que li ha fet la nostra redactora, Núria Oriol, és com veu ell el present i el futur de la magna assemblea episcopal reunida a Santo Domingo, inaugurada pel papa Joan Pau II. L'arquebisbe Mendes de Almeida ha respost gentilment:

"Considero de màxima importància la Conferència. Els bisbes estem decidits a superar el repte de la injustícia social del nostre continent a la llum de l'evangeli. L'Església cal que sigui testimoni de l'amor de Crist, el Salvador. Hem de recuperar, entre altres coses, el valor de les cultures indígenes oprimides, concretament l'africana i ameríndia, com també el valor de les cultures minoritàries que

conformen l'emigració. Hi ha tot un ventall d'exigències ètiques en aquest i altres aspectes per part nostra".

Pel que fa a la jerarquia del Brasil —el país que conté més bisbes del món, dos-cents i escaig—, monsenyor Mendes de Almeida ha dit:

"Des de fa molts anys l'episcopat brasiler treballa per oferir una tasca pastoral al servei de la vida i de l'esperança, sobretot en els joves que es veuen desorientats per manca d'horitzó en una societat socio-econòmica deplorable."

Al marge de les declaracions de Mendes de Almeida, i segons les últimes informacions, no sembla fàcil que l'assemblea de Santo Domingo accepti puntualment el neoliberalisme econòmic. En qualsevol cas, si els bisbes proposessin en el document final una economia de mercat lliure, caldria que fos inspirada en l'encíclica "Centesimus Annus", que suggereix el seu màxim control.

■ Francesc Gamissans

HIMNARI LITÚRGIC CATALÀ

Repertori d'himnes per a la celebració cantada de la Litúrgia de les Hores

Aquest nou llibre que tenim el goig d'oferir-vos conté els himnes del Diurnal i d'altres de nova creació, tots ells musicats de manera digna i lloable per coneguts autors musicals. Aquests himnes constitueixen un ampli i enriquidor repertori per tots els temps litúrgics, per les celebracions solemnes o festives del santoral, així com per la litúrgia ferial.

De venda a les llibreries.

Format: 14x20 cms. 408 pàgines - Imprès a dues tintes. Enquadernació Guaflex, amb dues tintes. P.V.P. (amb IVA): 2.350 ptes.

EDITORIAL REGINA, S. A.
Mallorca, 87 - 89 - 08029 Barcelona

"El missatge de Crist demana al continent un esforç continuat per traduir la fe en vida, eradicar la misèria i oferir a tothom condicions dignes de fills de Déu", declarà a la Conferència dels bisbes iberoamericans celebrada a Santo Domingo, monsenyor Mendes Almeida, president de l'episcopat brasiler.

Han estat molt nombroses les ponències presentades i discutides en la Conferència.

Una de les més importants fou la que pronuncià el cardenal Lucas Moreira Neves, Arquebisbe de San Salvador de Bahia i Primat del Brasil. El tema era la nova evangelització, les tres característiques de la qual, tal com va assenyalar el Papa, són el nou fervor, nous mètodes i nova expressió, per tant la nova evangelització és primerament una cosa operativa i dinàmica.

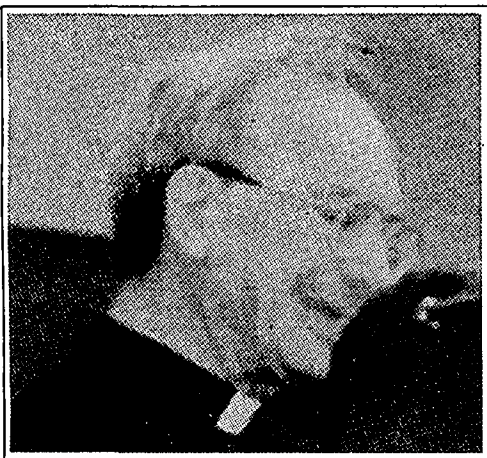
Els nous reptes

Segons el cardenal brasiler, els reptes de la nova evangelització s'inscriuen en el pla dels fonaments de la Fe, en una renovada i centrada valoració de la Sagrada Escripura, amb una Cristologia basada en la Bíblia i en els primers Concilis de l'Església i en una eclesiologia fidel al Concili Vaticà II. El marc dels reptes de la nova evangelització hi ha la trobada entre Fe i cultura, amb un llenguatge propi i per mitjà de la presència de l'Evangeli en les més diverses cultures de manera que les faci més humanes i més obertes als dissenys de Déu. El tercer i darrer pla, la **promoció humana**, que exigeix una presa de consciència de les immenses multituds de pobres, als quals cal portar l'anunci de la inalienable dignitat humana i ajudar a extirpar la misèria i els desequilibris humans. Va urgir, també, el ponent a lluitar contra la cultura de la mort i propugnar la primacia de l'ètica en la política i en la vida.

I aquí va proposar la gran reconciliació general davant aquest V Centenari.

Els instruments de l'evangelització

Els instruments vius de la nova Evangelització són, segons el prelat, els mitjans de comunicació social, la catequesi, l'educació i els ministeris laicals i ordenats. Finalment,

Monsenyor Mendes de Almeida, president de l'episcopat brasiler, el gran conciliador de la Conferència

Neves parlà dels destinataris i efectes de la nova Evangelització, en primer lloc els pobres, després els joves, la classe mitjana, la família, els ministeris ordenats, els religiosos, els laics. I tot, des d'una dimensió missionera i l'esforç en pro d'una renovació religiosa i una penetració més gran de la persona i missatge de Jesucrist.

La política, espai per a compromís Cristià

El jesuïta, José Luis Alemán, professor

de la Universitat Catòlica de Santo Domingo, tractà la tercera gran Conferència de l'Assemblea. El seu tema la Promoció humana, i la seva intervenció també va causar una gran impressió en la IV Conferència General. Fou una glossa del document de treball preparatori a l'assemblea. Aquesta brillant ponència fou seguida d'un diàleg en les diferents Comissions especialitzades.

Les primeres paraules de la ponència del P. Alemán foren de record històric. Segons ell, la primera Evangelització de les Cultures fou molt més profunda com més s'entrà en diàleg amb cada una d'elles. El repte del present, és davant unes cultures marcades per l'economia, el consumisme i la manca de solidaritat. Va admetre que l'Església accepta la més gran eficàcia del mercat, la legitimitat d'enviar béns de qualitat superior, però va posar dificultats per assumir plenament el neoliberalisme.

Situà i definí la promoció humana, afirmant que des del punt de vista cristià parteix del fet salvífic de Jesucrist com a salvació de Déu en la història, revelació del Pare i realització plena de l'ésser humà. L'objectiu d'aquesta promoció és l'alliberament de Jesucrist, alliberament del pecat, de la malaltia i de la mort. Les dificultats d'aquesta promoció són dues: el pecat personal i el social, que degeneren en l'afany del guany i la set de poder. Els destinataris són tots els homes, preferentment els més pobres. Amb tot, l'esperit del Crist porta el cristià a l'actitud crítica, la denúncia profètica, a la solidaritat amb els marginats. I aquí apareix l'opció política en el seu espai per al compromís cristià.

Segons el P. Alemán, els principals criteris per a la promoció humana cristiana són

l'ensenyament social de l'Església, el discerniment ètic i el conflicte social. Estem —afirmà— "davant un nou gran repte polític de l'Església llatinoamericana".

Cità sis grans reptes en relació a la comunitat Llatinoamericana: la integració, la droga, el deteriorament ètic, la creació de fonts de treball, la cultura de la violència i de la mort, i la vigència moral del compartir i de l'austeritat. Per últim parlà també dels desafiaments a nivell internacional: el paper del deute extern, la consecució de la pau i la solidaritat efectiva dels més rics vers els més pobres.

Aprovat l'esquema del document final

Els participants de la IV Assemblea general del CELAM han aprovat les característiques d'un Document Final. En manifestació del cardenal Paulo E. Arns, de coneguda posició progressista, "l'esquema és òptim". S'hi presenta tant el Crist Pastor com el Crist Evangelitzador. Suggerí que pel que fa la figura del Crist Santificador es tracti de la vida sacramental i la santedat i es faci l'explicita menció a la Mare de Déu. La Consulta proposada a l'Assemblea per la Comissió de Redacció fou aprovada per unanimitat. Segons el coordinador d'aquesta Comissió, el també bisbe brasiler, monsenyor Luciano Mendes, l'esquema quedava obert a possibles suggeriments.

En propers números del setmanari "CC" és probable que pugem facilitar un resum del document final, que es farà públic per bé que haurà de ser aprovat abans pel Sant Pare.

● C.C.

Assemblea dels superiors franciscans europeus

Junts amb Francesc d'Assís vers la nova Europa

VAALBEEK-LOVAINA (Bèlgica).— "Junts amb Francesc d'Assís vers la nova Europa", ha estat l'eslògan estudiat pels 56 provincials franciscans europeus, junt amb el general de l'ordre, fra Hermann Schalück, la cúria generalícia i un col·lectiu de tècnics i traductors.

Durant una setmana—del 8 al 15 d'octubre— els provincials reflexionaren sobre la modesta aportació dels franciscans en la construcció d'una Europa més solidària i en pau. A la trobada, assistí el cardenal arquebisbe de Brussel·les, monsenyor Danneels, el qual exposà la situació del cristianisme europeu. Per la seva part, el pare general de l'orde, alemany, digué que la visió de la nova Europa és molt complexa i llunyana encara. "Per nosaltres, framenors, la nostra modesta contribució ha de ser no amb paraules i declaracions, sinó amb petites realitats sorgides, com el nostre petit germà Francesc, de l'esperit de fraternitat, de solidaritat i de pau".

El senyor Jérôme Vignon, conseller del president de la "Comissió Europea", Jacques Delors, que assistí com a invitats, va exposar la seva visió d'Europa en tres punts: acceleració de la història, angoixa dels països de l'Est i el rol de les religions en la construcció de la nova Europa.

En l'assemblea franciscana de Vaalbeek, Catalunya hi fou representada pel provincial dels franciscans, pare Josep Gendrau, el qual ha manifestat a "CC" l'esperit de convivència, d'interrelació i d'experiències que es féu palès en aquesta magna trobada dels fills del Pobriçó d'Assís.

■ C.C.

• **TROBADA EN MEMÒRIA DELS EXCURSIONISTES.**— Convocada per la Federació d'Entitats Excursionistes se celebra diumenge a l'antic priorat de Sant Ponç de Corbera, a partir de les 12 h. amb acte cívic i celebració eucarística en sufragi dels difunts.

• **LES DONES EN L'ESGLÉSIA.**— Curset sobre "Dones i homes en la societat i en l'Església", amb Dolors Juliano, Nathalie Capó, Joaquim Rius i Maria-Pau Trayner, els dilluns, 9, 16, 23 i 30, a la rectoria de Sant Pere de Rubí. Informació: tel. 699 39 12 (Sra. Teresa).

• **CONGRÉS D'HOSPITALITATS DE LA MARE DE DÉU DE LOURDES.**— Se celebra a Barcelona, del 12 al 15 de novembre, el XXI Congrés Nacional de les Hospitalitats, per a infermeres i brancadiers. Tothom és convidat a les celebracions eucarístiques: divendres 13, presidida pel Card. Narcís Jubany, dissabte 14, presidida per l'arquebisbe Ricard Maria Carles, totes dues a la catedral. Per a més informació: c/. Diputació, 235, 1r. 1a. tel. 487 40 09 (de 6 a 9 del vespre).

BARCELONA

• **SOLEMNITAT DE SANT SEVER.**— Celebració eucarística, divendres 6, a les 19 h. a l'església titular d'aquest sant bisbe barceloní (c/. Sant Sever, 9), amb l'Escolania de la Santa Creu, de la catedral de Barcelona. Aquesta hi convida els seus familiars i tots els fidels.

• **RECÉS DE PRIMER DIVENDRES DE MES.**— A la casa d'exercicis Sant Ignasi, de Sarrià, divendres 6 de novembre, dirigit pel P. José Solé-Asens, jesuïta. Missa a les 20.45 h., sopar de germanor i conferència. Informació: Obra d'Exercicis Parroquials. Tel. (93) 301 16 26.

• **CENTENARI DEL CAMPANAR DE RIPOLLET.**— Se celebra aquest cap de setmana: **Dissabte 7**, a les 19 h. al centre parroquial, conferències a càrrec del Dr. Josep-Maria Martí i Bonet i d'Agustí Palau i Codonyers. **Diumenge 8**, a les 11 h. celebració eucarística a l'església parroquial: a les 12 h., acte commemoratiu, amb repic de campanes, gegants i sardanes.

• **MOVIMENT CRISTIÀ DE MESTRES.**— Es troben aquest cap de setmana, dissabte i diumenge, a Tiana (Casa de la Immaculada), on, a més d'altres activitats, tractaran dels temes: El cervell i l'ànima humana, amb Mn. Francesc Nicolau. Els talents, amb Mn. Josep-Àngel Saiz. És una trobada oberta (estudiants, professors, mestres...); per a més informació: tel. 345 59 61 (Maria Rosa) o bé 379 15 20 (Mercè).

• **CONCERT A MARATA.**— A la parròquia de Santa Coloma (terme de les Franqueses del Vallès), **diumenge 8**, a les 10 h. recital de kora (arpa-llaut de 21 cordes, pròpia de l'Àfrica occidental), a càrrec de Sarah Carrère Dika Akwa, que interpretarà cants tradicionals diversos i composicions pròpies.

• **UNIÓ EUCARÍSTICA REPARADORA.**— Trobada mensual, **diumenge 8**, a les 16.30 h. dirigit per Mn. Francesc de P. Sala, amb eucaristia, a: Missioneres Eucarístiques de Natzeret (c/. Mare de Déu de la Salut 26; tel. 231 01 32).

• **GRUPS D'ORACIÓ I AMISTAT.**— Fan diumenge, a les 17 h., al col·legi Sant Vicenç de Pau (c/. Carolines 10), el recés mensual, amb Mn. Francesc Raventós: a les 18 h., vespres i, a les 18.30 h., missa pels difunts dels grups.

• **CONCERT DE MÚSICA DEL SENEGAL.**— Al teatre de l'església de Sant Pau de Mataró, c/. Siete Partidas, 40), **diumenge 8**, a les 18 h., concert de Kova i cant a càrrec de Sarah Carrère. Entrada lliure.

• **COL·LEGI DE RECTORS DE BARCELONA.**— El proper **dimarts, 10** de novembre, al Seminari Conciliar de Barcelona (Diputació, 231), a les 12 del migdia, Mn. Josep Mª Rovira i Belloso ens parlarà de LES IDEES VERTEBRADORES DEL PLA PASTORAL DIOCESÀ. A la una, i presidida per Mns.

Ricard Mª Carles, arquebisbe de Barcelona, tindrà lloc una missa concelebrada en sufragi dels preveres morts aquest any.

• **L'ORGUE DE LA CATEDRAL DE BARCELONA.**— Concert de música sacra del romanticisme (Liszt, Brahms, Rheinberger i Mendelssohn), **dimecres 11**, a les 20 h., amb la Coral Cantiga, amb el baríton Jordi Ricart i amb Neil Cowley a l'orgue, sota la direcció de Josep Prats.

• **ORIENTACIÓ CATÒLICA D'OFICINISTES (O.C.O.).**— A la seva capella de c/. Pelai 32, pral., **dijous 12**, a les 18.30 h., missa en sufragi de les sòcies difuntes durant l'any.

• **CONÈIXER L'ESGLÉSIA QUE ÉS A AMÈRICA.**— En el marc de l'exposició bibliogràfica de literatura teològica llatinoamericana (1968-1992), a la Facultat de Teologia de Catalunya (c/. Diputació, 231), **dijous 12**, a les 19.30 h., conferència sobre *L'Església d'Amèrica Llatina davant el repte del seu present i el seu futur* (opcions de la IV Assemblea del Celam a Santo Domingo), a càrrec del bisbe José Dammer Bellido, president de la Conferència Episcopal del Perú.

• **ASSOCIACIÓ DE SANT ENRIC.**— Eucaristia en sufragi dels Enrics i les Enriquetes difunts, i pels familiars dels membres de l'associació, **dijous 12**, a les 20 h., a l'església de Maria Auxiliadora, (c/. Sepúlveda, 68).

• **PREMI JOAN MARAGALL SOBRE ÈTICA: HUMANISME I CRISTIANISME.**— Resta oberta fins al **dijous 12**, a les 7 de la tarda, la tercera convocatòria d'aquest premi, a càrrec de la Fundació Joan Maragall. (c/. Rivadeneyra, 3, bxos. tel. 417 33 31), destinat a obres d'investigació o assaig sobre el tema

i dotat amb un milió de pessetes.

• **RECÉS IGNASIÀ PER A MINUSVÀLIDS.**— El cap de setmana del 13 al 15, sobre "Fraternitat sense límits", dirigit pel P. Josep-Maria París s.j., a la casa d'exercicis Sant Ignasi, de Sarrià, (c/. Carrasco i Formiguera, 32. 08017 Barcelona, tel. 203 88 62).

• **CURSET PER A ORGANISTES D'ESGLÉSIA.**— S'anuncia ja per als dies del 28 al 31 de gener de 1993, a Montserrat, organitzat per la comissió de música de la Delegació de Pastoral Sacramental i Litúrgia (c/. Rivadeneyra 6, 9è).

• **SERVEI D'ORIENTACIÓ FAMILIAR.**— És un grup de matrimonis esperançat que acull i ajuda gratuïtament els matrimonis i les famílies en crisi a superar les dificultats de convivència. Només cal trucar, amb la seguretat de ser atesos, als telèfons 371 07 90 i 372 50 13.

• **ELS CURSOS D'ACIS.**— Aquesta fundació pia autònoma (c/. Camèlies 51; tel. 284 15 47), a més dels cursos de graduat escolar, d'alfabetització per a adults, de tècniques artístiques, manualitats i modisteria, inicia un curs gratuït de fusteria per a nois i noies (matins de 9 a 11), amb el suport de la Generalitat de Catalunya.

• **ACTIVITATS DEL C.A.F.**— És un centre d'animació de la fe mitjançant grups de vida cristiana i activitats de formació i d'esplai. Obert als nois i les noies de 7 a 22 anys, els dissabtes al matí (de 10 a 12 h.). Informació a: Rda. Universitat 27, pral.; tel. 317 10 52.

LLEIDA

• **MEDICUS MUNDI.**— A l'aula magna de la Facultat de Medicina de Lleida, **dijous 12**, a les 17 h., conferència del Dr. Xavier Blanché

sobre: L'experiència en la cooperació sanitària en el Tercer Món.

VIC

• **HOMENATGE ALS MÀRTIRS RECENTMENT BEATIFICATS I AL BISBE JOSEPTORRAS I BAGES.**— Ha estat convocada per a **diumenge vinent**, a les 5 de la tarda, a la catedral. Consistirà en una missa concelebrada, presidida pel bisbe Josep M. Guix i concelebrada per molts sacerdots de la diòcesi i dels ordes claretians i hospitalari, amb l'assistència de representants dels pobles de Moià, Castellar del Val, Olost, Santa Eugènia de Berga, Vic i Sant Vicenç de Torelló, pobles on van néixer els màrtirs.

• **TROBADA A MANRESA DE COL·LECCIONISTES DE POSTALS IDEVOTS DE LA MARE DE DÉU.**— Hi ha convocada la II per al **dissabte 14**, amb visita comentada a la Col·legiata i als santuaris de la Guia, la Salut i Joncadella. Informació: tel. 232 38 83.

GIRONA

• **TROBADA DE VOLUNTARIS DE LES COMARQUES GIRONINES.**— A Monells, **dimarts 7**, de 9.30 a 18 h., per tal d'intercanviar experiències i de planificar conjuntament les activitats de la Federació. Convé que no hi falti cap entitat ni cap grup d'acció social.

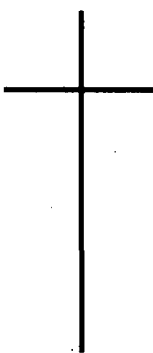
• **CERTAMEN DE NARRATIVA BREU "ESGLÉSIA VIVA".**— Convocat pel Departament de Ràdio del Bisbat de Girona (c/. Albereda 15, pral. 1a.; 17004 Girona; tel. (972) 22 27 75) per al programa radiofònic religiós del mateix nom, radiat per més de 20 emissores, amb la finalitat de donar una visió cristiana de la vida. Termini d'admissió: 29 de gener de 1993.

• **17è. ANIVERSARI DEL TRASLLAT DEL COS DEL DR. TARRÉS.**— S'escau el divendres 6, en què a les 20.15 h. se celebrarà una eucaristia a Sant Vicenç de Sarrià, per commemorar aquest trasllat per pregar per la beatificació del Dr. Pere Tarrés i Claret, gran metge i sacerdot. La presidirà el Sr. Arquebisbe i s'ocuparan de l'organització els seminaristes, tot recordant el pas del Dr. Tarrés pel seminari diocesà i el fet que enguany, els dies 30 i 31 de maig, n'hem celebrat el 50è aniversari de l'ordenació i la primera missa.

• **ASSOCIACIONS DE VOLUNTARIAT O AMB VOLUNTARIAT.**— La Federació Catalana de Voluntariat Social convoca pel dissabte 7 la I Trobada d'Entitats i Grups dedicats al sector de la família; es farà a Barcelona: Hotel d'Entitats, c/. Empordà 11, 8è. Informació i inscripcions: tel. 458 99 06 o 458 99 05.

• **75è ANIVERSARI DE L'HOSPITAL DE L'ESPERIT SANT.**— A la parròquia de Sant Adrià de Besòs, **dissabte 7**, a les 10.30 h., l'arquebisbe de Barcelona, Ricard M. Carles, presidirà la missa commemorativa.

Col·legi de rectors de Barcelona

MISSA EN SUFRAGI DE PREVERES MORTS AQUEST ANY

Tindrà lloc, presidida per monsenyor Ricard Maria Carles, el dimarts, 10 de novembre, a la una del migdia, a la Capella del Seminari Conciliar (c/. Diputació, 231)

Hi són convidats especialment els seus familiars, els membres del presbiteri diocesà i les comunitats que els pastors recordats serviren

GERMANOR AMB ELS NOSTRES MISSIONERS

Ja són més de 500 les missioneres i missioners que reben Catalunya Cristiana gràcies a les persones que "apadrinen" la seva subscripció.

"Moltíssimes gràcies: Continueu donant matèria d'informació i de reflexió per tants cristians que viuen la preocupació d'una Església rejoyenida. Falta tanta esperança! Calen profetes d'esperança. I Catalunya Cristiana ho pot ser." **P. Bonifaci Tordera. COLÒMBIA**

MISSIONERS QUE ESPEREN PADRI;

HOWEL CASTRO, KBRO. WALTER PARROQUIA DE S. MIGUEL ARCANG. ESCAZU, APDO. 157-1250 SAN JOSE COSTA RICA.....	21.892 Ptas.
JOSEP RUBIO CAJA POSTAL 1227-CANMPINAS 024 CEP 09300 MAVA SAO PAULO BRASIL.....	21.892 Ptes.
MARGARITA RIBAS I PADROS COL. M.SALVATORI CARACAS VENEZUELA.....	21.892 Ptes.
SOC BNF "ROSALIA DE CASTRO" RUA GIL EANES, 154, AP. 21 04601 SAO PAULO BRASIL.....	21.892 Ptes.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom i cognoms.....
Direcció.....Tel.....
Població.....D.P.....Província.....
subscriu a "CATALUNYA CRISTIANA" el missioner.....
(nom i cognoms)
L'import el faré efectiu mitjançant:
☐ taló que adjunto ☐ gr postal
☐ domiciliació segons l'adjunta autorització:
Domiciliació: Banc / Caixa.....
Sucursal n°.....
N° compte corrent.....
Població.....Província.....
Prego al Banc / Caixa que consideri aquesta butlleta com la meua autorització per aquest pagament.
Població.....Data.....
Signatura.....

"CATALUNYA CRISTIANA" c/. València, 244, 2º. - 08007 Barcelona - Tel.: 215 27 39

FETS I CRITERIS

Diàleg de convivència

Quan es parla de la convivència sovint s'afirma que l'home és, per naturalesa, sociable. Això es pot comprovar perquè ens agrada estar junts i sentir-nos units als altres. Instintivament tenim por a la soledat i a quedar-nos aïllats.

D'altra banda pot haver-hi la temptació de deixar-se portar per l'instint gregari de l'individu que prefereix oblidar la seva personalitat i passar a ser absorbit per la vida col·lectiva.

La persona necessita trobar l'equilibri de la seva vida vivint enmig dels altres i amb els altres. El ritme de la nostra societat no ajuda a la convivència, sempre hi ha pressa, no es té temps per conversar, es fa poca vida de família, ens acostumem a anar a remolc i passem d'una cosa a l'altra continuament. Tenim el risc de ser autòmats, com peces d'una màquina que està sempre en moviment.

Necessitem una educació per a la convivència. Cal afavorir la comprensió i la simpatia envers totes les persones, afavorir una actitud d'obertura envers els altres i augmentar la nostra capacitat de diàleg.

Fa molts anys vaig donar unes classes de sociologia positiva, els alumnes eren persones molt distretes i semblava que tot el que jo els explicava els deixava indiferents. El dia que els vaig dir que escrivissin una llista de tots els grups en els quals es trobaven i hi participaven, va ser tot un descobriment.

En demanar-los que examinessin de què parlaven, com reaccionaven, si eren persones actives o passives se'ls van obrir nous horitzons. Però el punt central va ser parlar del diàleg. Tot diàleg té com a base el respecte mutu. Tot diàleg autèntic demana un esforç comú a fi de comprendre's i d'enriquir-se mútuament. És a dir, el diàleg té una exigència d'aprendre l'un de l'altre i de donar-se l'un a l'altre.

El diàleg també vol dir escoltar i comunicar. Interessar-se per les coses i la vida de l'altre, i comunicar les coses pròpies, les preocupacions i les esperances. La nostra capacitat de diàleg està en funció de l'esforç d'escoltar. Només quan hem escoltat de debò tenim realment quelcom a dir a l'altre.

El diàleg comporta unes actituds interiors d'humilitat, confiança, amor a la veritat, de saber reconèixer les pròpies limitacions i valorar les qualitats dels altres.

La família, l'escola, el treball i l'esplai han de ser escola de convivència; és a dir, entrenament per observar, escoltar i parlar amb respecte i amor als altres.

■ † Ramon Torrella i Cascante
Arquebisbe de Tarragona i Primat

Mn. Antonio Vera

El bisbat de Lleida compta amb un nou sacerdot

LLEIDA.— El passat dia 12 d'octubre fou ordenat prevere el seminarista diaca Mn. Antonio Vera Palomo.

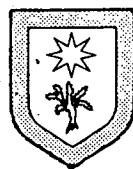
La cerimònia d'ordenació oficiada pel sr. bisbe de Lleida Dr. Ramon Malla i Call, va tenir lloc a la parròquia de Santa Maria del Romeral, a Montsió, poble de residència de Mn. Antonio Vera en concret al barri obrer del Palomar.

La celebració acuradament preparada per la parròquia i barri del Palomar, va ser molt solemne i emotiva. Va ser un gran dia per tota la diòcesi.

El cant de les lletanies, la pregària d'imposició de les mans, l'abraçada fraterna amb el Bisbe i preveres, amb els pares i germans, la unció de les mans i el lliurament del calze i la patena van ser moments viscuts amb intensitat per tots els assistents.

A les ofrenes, els pares de Mn. Antonio van regalar-li un calze, els germans una imatge de Ntra. Sra. del Pilar, i els petits, flors. Els del Palomar, un quadre de Ntra. Sra. del Palomar. Ja prevere, Mn. Antonio concelebrà l'eucaristia estant a la dreita del bisbe Malla.

■ Jaume Muntanya

Casa d'espiritualitat del Santuari d'El Miracle

✓ Activitats del mes de novembre

- Del 2 al 8. REFLEXIÓ I PREGÀRIA. Mn. Lluís Prat. La Litúrgia, celebració de la fe.
- Del 13 al 15. RECÉS. P. Martí Roig, monjo. Ser cristià als nostres dies.
- Del 20 al 22. CURSET DE CRISTIANITAT. (Comença al matí i acaba al vespre)
- Del 26 al 29. RECÉS. P. Romuald Díaz, monjo. Per als qui han anat a Terra Santa.

✓ Notícies d'El Miracle

El retaule barroc del segle XVIII del Santuari d'El Miracle, considerat com un dels millors retaules barrocs catalans per la seva grandiositat i magnificència, acaba de ser restaurat pel Servei de Restauració de la Generalitat. Les seves grans dimensions, amb una alçada de 23 metres i una amplada d'uns 12 metres i els seus 3 cossos superposats, han exigit més de 2 mesos de treball de 10 persones, dirigides pel senyor Jesús Zornoza. Invitem a tothom a admirar-lo després del excel·lent treball de restauració realitzat. El Santuari està obert permanentment al culte. Dies festius, Santa Missa a les 9 i a les 12 hores.

✓ Activitats del mes de desembre

- Del 4 al 8. EXERCICIS ESPIRITUALS. Mn. Antoni Deig, bisbe de Solsona. Per una Església més missionera i més participativa.
- Del 24 al 25. (Del 24 tarda al 25 matí) Reflexions sobre el misteri del dia. Missa del Gall.
- Del 26 al 31. P. Josep Vilarrubias, claretà. Exercicis per a joves.

PER A INFORMACIÓ I INSCRIPCIONS

Per telèfon: (973) 48 00 45. De 9 a 12 i de 16 a 20, tots els dies.

CASA D'ESPIRITUALITAT. 25287 EL MIRACLE (El Solsonès)

FINESTRAL DE LA CARITAT

Donar la mà als necessitats

TARRAGONA.— Són moltes les situacions que aquests darrers temps reclamen la nostra atenció i molt punyents, per cert. Els mitjans de comunicació denuncien les conseqüències de la guerra, la fam... en definitiva, el que ens haurien de dir,

és que aquestes situacions es donen a causa de la injustícia. A casa nostra també tenim situacions molt greus, que no surten a la TV però que necessiten urgentment que algú els DONI LA MÀ. Fem-ho ara, abans que no sigui massa tard.

38.92.— Matrimoni amb 5 fills. El pare és malalt terminal. Té demanada la invalidesa però encara no la cobra i la mare no pot treballar. Viuen de les ajudes. Per pagar deutes necessiten urgentment 98.800 ptes.

39.92.— Dona separada amb 6 fills petits. Busca feina i viuen d'algunes hores de feina i els ajuts que els donen. Per pagar els deutes a la botiga d'aliments i comprar un terme, li fan falta 42.690 ptes.

40.92.— Dona separada, està malalta i no pot treballar. Només cobra 24.960 ptes. al mes. Ha que-

dat endarrerida en el pagament de la llum i la botiga d'alimentació. Li fan falta 37.465 ptes.

41.92.— Matrimoni gran amb dos fills malalts. Viuen d'una petita pensió del pare. No poden fer front a les despeses bàsiques de la casa. Per a pagar el lloguer, la llum i aliments necessiten 78.600 ptes.

42.92.— Matrimoni amb 4 fills petits, un d'ells amb paràlisi cerebral. Necessiten amb urgència una cadira especial pel trasllat del fill malalt i no la poden pagar. Necessiten 52.800 ptes.

43.92.— Matrimoni amb 4 fills petits, el pare és a la presó i no tenen recursos. Els han tallat la llum per no pagar els rebuts; per instal·lar-la de nou, necessiten 36.890 ptes.

Donem les gràcies a les persones que cobriren els Finestrals anteriors. Els donatius poden fer-se a: Caritas Interparroquial de Tarragona-Avda. Prat de la Riba, 35 - 43001 o a CAIXA DE TARRAGONA - Oficina Plaça Imperial Tarracó c/c 2527-2 Tarragona.

Residència Geriàtrica situada a Premià de Mar

Ofereix els següents serveis:

- habitacions individuals i compartides
- vistes mar i muntanya
- tracte familiar, menjars casolans
- assistència a domicili en zona Maresme
- cures especialitzades a persones allitades, disposant en el nostre centre de llits traumatològics
- estades caps de setmana, pensió completa, guarderia diürna.

Tel. 751 09 97 pregunteu per M.ª Angeles o José M.ª

A poc a poc va substituint sant Isidre

Un miler de pagesos honoren el seu patró sant Galderic

GIRONA.— Un miler de pagesos de les parròquies de Porqueres, Fontcoberta, Serinyà i Esponellà van celebrar la festa del seu patró, sant Galderic que a poc a poc va substituint sant Isidre, el patró castellà, introduït a Catalunya després del 1714. A més, sant Galderic també va ser honorat a Vilobí d'Onyar, la Tallada i altres poblacions.

Els actes van consistir arreu en una missa per demanar la intercessió de sant Galderic que en el cas de les quatre parròquies pri-

merament esmentades va tenir lloc en el paratge anomenat Pla de Martís on fa tres anys es va aixecar un monòlit en honor del patró. Acabada la cerimònia religiosa van prendre la paraula l'alcalde de Fontcoberta, el president del Consell Comarcal del Pla de l'Estany i el conseller d'Agricultura de la Generalitat, Francesc Marimon, que van remarcar la conveniència de recuperar la història i els símbols del nostre país, sense entrar "en una guerra de sants". L'acte es va acabar amb un dinar de germanor.

A Vilobí d'Onyar també es va celebrar una missa i a continuació es van beneir els tractors i la maquinària que esperaven a la plaça i que després van desfilat pels carrers de la vila. També va tenir lloc una gimcana amb els participants vestits de pagesos i pageses, que havien de portar d'un lloc a l'altre conills, vedells, gallines i ovelles. La festa es va acabar amb un dinar de germanor, una cantada d'havaneres i una ballada de sardanes. La festa de Sant Galderic es va recuperar fa una desena d'anys en algunes parròquies de l'Empordà i ara ja s'ha estès a altres comarques i s'han encarregat imatges als artistes. Sant Galderic procedia de la Catalunya nord i es va instal·lar durant un temps en territori gironí, començant a ser venerat com a patró dels pagesos al segle XII, bastant abans que s'introduís la devoció al madrileny sant Isidre.

■ M.C.

■ M. Caballé

Fruit d'un conveni Generalitat-bisbat de Girona

Obres de rehabilitació al santuari de la Salut de Sant Feliu de Pallerols

GIRONA.— Després de la signatura del conveni entre la Generalitat i el Bisbat de Girona per rehabilitar i millorar els serveis d'hostatgeria del Santuari de la Salut, de Sant Feliu de Pallerols, aquest ha donat els següents primers fruits:

La Conselleria de Política Territorial va encarregar a l'arquitecte Sr. Picola el projecte d'aquesta rehabilitació, que s'ha entregat ja al Bisbat.

En l'aplec que se celebrà el diumenge, dia 4 d'octubre, en el Santuari de la Salut de Sant Feliu de Pallerols hi hagué una presentació del projecte de remodelació de l'edifici amb els plànols pertinents.

Per tal de coordinar i dirigir la rehabilitació de l'hostatgeria, el Bisbe de Girona ha nomenat una comissió que ell personalment presideix, formada pel Vicari General de la diòcesi, Vicari de la Zona pastoral de l'Interior, Delegats diocesans d'Economia i de Pastoral de Turisme i Santuaris, Arxiprest de les Guilleries, Presidenta del Consell de la Garrotxa, Alcalde de Sant Feliu de Pallerols, i diversos professionals de l'hostatgeria i la restauració.

El començament de les obres tindrà lloc dintre d'aquest mes de novembre.

La catedral de Girona comptarà amb corals per dignificar les misses del diumenge

GIRONA.— El capítol de canonges de la catedral de Girona ha decidit demanar la col·laboració de diferents corals de les comarques per tal de "dignificar les celebracions litúrgiques en les solemnitats principals de l'any i també d'una manera més assídua els tercers diumenges dels mesos en què no hi hagi cap solemnitat". La participació de les corals consistirà a cantar algunes de les parts de la missa que se celebra a les 11 del matí dels diumenges i a oferir després un petit recital al mateix temple.

Les actuacions de les corals es van iniciar el 18 d'octubre amb la intervenció de l'Orfeó Jonquerenc, dirigit pel professor Lluís Maqueda i la propera serà el 15 de novembre, tercer diumenge. Durant el mes de desembre hi haurà la participació de corals en les solemnitats de la Puríssima (8 de desembre), missa del Gall i missa del matí de Nadal (25 de desembre).

Durant el proper any, les misses amb coral i concert seran les següents: 1 de gener o Cap d'Any; 21 de febrer; 21 de març; 4 d'abril (Rams); 8 d'abril (Dijous Sant); 9 d'abril (Divendres Sant); 11 d'abril (Pasqua de Resurrecció); 30 de maig (Pentecosta); 10 de juny (Corpus).

CALENDARIS DE

«CATALUNYA CRISTIANA»

PER AL 1993

Us oferim des d'ara, com cada any, el Calendari litúrgic corresponent a l'any nou que aviat iniciarem. Ho fem amb la certesa de la seva acceptació per part de tots els fidels — sacerdots, religiosos i laics — i amb el propòsit de fer més profitosa i accessible la litúrgia a tots els qui hi participen.

Presentem també, altra vegada, el Calendari mural, millorat de disposició i contingut, per tal que continuï essent present i sigui més útil encara, tant per poder-hi fer anotacions com pel missatge permanent que comporta.

El fet que l'any 1993 tingui unes especials connotacions europees, i ateses les arrels cristianes dels països que s'hi troben involucrats, el fil conductor d'enguany és una certa atenció pels sants de la vella Europa. Tots dos calendaris compten, a més, amb el suport gràfic d'algunes il·lustracions de còdex medievals.

Per tant, encomaneu-los i adquireu-los a temps, abans no s'exhaureixin!

Són publicats per
AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA.
Pl. Urquinaona, 11, 3r. 3a. A
08010 BARCELONA
Tel. (93) 301 37 18 - Fax 302 32 64

El Dr. O'Callaghan impartí una conferència sobre els manuscrits de Qumram

Inauguració de curs a l'Institut Filosòfic de Balmaesiana

BARCELONA

El propassat dimecres 21 d'octubre l'Institut Filosòfic de Balmaesiana va inaugurar solemnement el curs 1992-93. L'acte presidit pel Dr. Suñer, actual responsable de la Institució, va començar amb la lectura de la Memòria del curs anterior. Es féu un repàs de les moltes i diverses activitats portades a terme durant el darrer any: els cursos de Filosofia i Teologia, les classes de llengua i literatura catalana, l'estat actual de la Biblioteca, les presentacions de llibres, conferències i cursets monogràfics impartits a la seu de l'Institut Filosòfic, així com el moviment de personal en la junta i en la Biblioteca, l'estat de comptes del centre.

Seguidament el Dr. Josep O'Callaghan, catedràtic de papirologia i paleografia grega al Pontificio Istituto Biblico de Roma, impartí una conferència sobre la seva descoberta dels manuscrits de Qumram. Davant d'un públic molt nombrós i atent, el jesuïta català narrà amb un to autobiogràfic i familiar les seves troballes paleogràfiques a la cova setena de Qumram. O'Callaghan va detectar la coincidència entre un paper grec de Qumram datat vers l'any 50 dc i un fragment del 'Evangeli de Marc. La seva descoberta va provocar una enorme reacció en el món eclesial, intel·lectual i dels mitjans de comunicació que va tenir el seu punt àlgid als anys setanta però que encara és motiu de discussió i anàlisi a la dècada dels noranta.

El professor català va posar en

relleu les crítiques i elogis que ha engendrat la seva tesi al llarg d'aquests últims vint anys: Darrerament es va celebrar a la Universitat alemanya d'Eichstätt un congrés que reuní setze especialistes de tot el món i discutiren novament les tesis d'O'Callaghan i l'abast de la seva teoria. El conferenciant ponderà les diferents aportacions i crítiques dels especialistes, en base a aquestes reiterà la solidesa i el rigor de la seva descoberta paleogràfica. La seva exposició fou seguida d'una gran ovació i d'una intervenció activa del públic assistent. Posteriorment es va donar per inaugurat el curs 1992-93 de l'Institut Filosòfic de Balmaesiana.

■ **Francesc Torralba Roselló**

50 anys de l'ordenació sacerdotal de l'escolapi Enric Dordal

SABADELL.— "Qui en el conuiu de cada dia ens ha pagat amb preu d'Eucaristia, que ens sigui recompensat, ni més ni menys, amb plenitud d'Eucaristia", escriu el pare general de l'Escola Pia, Josep M. Balcells, en un "Cantoral-Recordatori", que es lliurà al pare Enric Dordal i Frias, amb motiu dels 50 anys de la seva ordenació sacerdotal, acte organitzat per l'"Acadèmia Catòlica" de Sabadell.

El diumenge, 13 de setembre, les portes de l'Església de Sant Agustí de la ciutat eren obertes a tots els sabadellencs. Concelebraren amb el pare Dordal 34 sacerdots, entre els quals abundaven religiosos escolapis vinguts de distintes parts. El temple estava ple de gom a gom. En el moment de l'ofertori es recolliren 380.000 ptes. que, per voluntat del homenatjat, foren lliurades per les despeses de la festa, i tota la resta, per la gran tasca que l'Escola Pia duu a terme al Senegal.

Es llegiren cartes d'adhesió, entre elles, la del bisbe, Dr. Carles Soler i Perdigó, del pare Provincial dels escolapis, absent per motius urgents, així com del pare Cassià Just, abat emèrit de Montserrat. S'obrí, finalment, una missiva vinguda del Vaticà, amb una felicitació especial i efusiva del Sant Pare.

Acabat l'acte litúrgic, en una trobada fraternal, es pogué comprovar les fortes abraçades dels ex-alumnes que feia més de 35 anys que no es veien amb l'eximí escolapi: cares totes plenes d'alegria i agraïment.

■ **F.G.**

Primera pedra d'una escola carmelitana a Terrassa

TERRASSA.— El passat dia 9 d'octubre, tingué lloc en els terrenys coneguts popularment per "Camp de Futbol JABA-CARMELITA", la col·locació de la primera pedra del que ha de ser el segon col·legi que els Pares Carmelites, arrelats a la ciutat des de fa 70 anys, construïran per doblar la capacitat d'un servei escolar que ja fan a la populosa barriada de Sant Pere. Entre les dues instal·lacions es podran atendre uns 2.500 alumnes de tots els nivells.

CARTA DOMINICAL

Manipulació de la cultura

Dir que "l'home produeix maldat com l'abella produeix mel", tal com féu amb un pessimisme enorme el premi Nobel William Golding, pot ser fruit d'una cultura inadequada. Sense cultura l'home no es pot desenrotllar, perquè la cultura no és sinó la manera particular com una persona o un grup humà entén i estableix les seves relacions amb Déu, amb la natura i entre els membres d'aquesta. Les lleis que afecten els costums, les institucions i les estructures de la vida social poden esdevenir un vehicle de cultura veritable o una manipulació condicionadora dels seus valors autèntics, que és el que està passant ara al nostre país.

El respecte a cada persona, als seus valors espirituals, i el seu reconeixement en l'ensenyament i en la utilització dels mitjans de comunicació de l'estat són ineludibles allà on es vulgui assolir un nivell cultural digne, ja que la temptació de manipular, des de l'autoritat, és més gran en aquesta època que en cap altra, a causa del progrés tècnic en aquelles matèries.

"La cultura —va dir el Papa a la Universitat de Coïmbra— pot caure en la temptació de reivindicar per a ella mateixa una independència absoluta davant Déu. Aquesta rebel·lió no es pot fer sens perjudici". Si l'home no arriba a conèixer o nega el seu destí transcendent, els "succedanis" de l'ideal d'home que pugui trobar li queden curts en la seva mesura real.

Per altra banda, no arriba a l'alliberament integral si, bandejant el pla amorós del creador, es fixa unes altres motivacions i es deixa esclavitzar per coses que no valen pas tant com ell, o bé per aspectes, no pas els més nobles, de la seva personalitat.

"No és lícit —deia Joan Pau II a Milà— de fer com un segrestament de la cultura en una sola direcció, que prescindeix de la fe o la substitueix amb succedanis no definibles". Per desgràcia, aquest segrestament és aplicable a molts aspectes de la cultura que s'està projectant, des de molts àmbits de les administracions del nostre país, damunt la societat. Algunes lleis, organismes i mitjans de comunicació social, controlats d'una forma directa o indirecta per l'estat o per altres instàncies, estan influïnt d'una manera molt decisiva en el tarannà de la cultura de masses, i dificulten la fe i rebaixen la moral de l'home normal. Per altra banda, la degradació d'alguns mitjans públics i privats i la necessitat que s'hi faci una netaja moral em recorden una altra frase del Papa: "Cal un ecologia de l'esperit al servei de l'home".

L'evangelització exigeix de nosaltres, els catòlics, resistir tant com puguem als valors nocius per a l'home que s'infiltra en les nostres actituds i en el nostre ambient social, i ho hem de fer per lleialtat a les nostres conviccions i per amor al nostre món. I és més urgent aquesta evangelització com més "llums vermells" s'encenguin en la nostra societat, indicant que hem arribat a nivells perillosos en la moralitat personal, familiar i pública.

Cadascú és molt lliure de pensar el que vulgui i d'estructurar les pròpies idees, fins des de la incredulitat o des de l'agnosticisme. Però, fins i tot en aquesta hipòtesi, no es pot destruir la moralitat de la consciència de la joventut, de les famílies i de tot un poble, i el nivell a què estem arribant comença a ser alarmant per a qualsevol ciutadà honest.

■ **† Ricard M. Carles**

Arquebisbe de Barcelona

IMPROMPTU

Després de Tots Sants

Ha passat Tots Sants, els Fidels Difunts, i gairebé som a mitja tardor. Penso en l'hivern que s'apropa i en el drama dels qui viuen en guerra i només respiren aires de mort.

Penso en els bosnians, croats i serbis, aquests que tenim més a prop, que es destrueixen mútuament. Uns per alliberar-se d'un jou, altres per afermar-lo i fer-lo més dur si és possible.

Penso en les unitats estatals sacralitzades que volen mantenir-se sigui com sigui, i que atien la revolta fins que es fan inaguantables i provoquen l'esclat de violència que se sap quan comença i mai no se sap quan acaba.

Es parla molt de nacionalismes exacerbats com a causants de desastres, com a destructors... Però em pregunto on nia en realitat aquest nacionalisme exacerbant. En els que volen millorar les seves condicions de vida, que tenen necessitat d'alliberar-se, o en aquells que pel seu instint de domini volen absorbir i destruir els pobles veïns que amb caràcter i cultura propis malden per no morir?

■ **Oriol Camps**

Volen aportar futur a la comunitat del Sant Àngel Custodi

Nou noies colombianes inicien el noviciat a l'Hospital de Puigcerdà

URGELL

PUIGCERDÀ.— Nou noies colombianes, el 27 de setembre, van iniciar el noviciat en la comunitat de religioses del Sant Àngel Custodi de l'Hospital de Puigcerdà. L'acte va ser presidit pel Bisbe Joan que, amb els preveres de la vila, concelebrà l'Eucaristia.

Les nou joves formen part del grup d'onze missioneres que, provinents de Bogotá, el proppassat mes de març, van iniciar l'experiència de vida religiosa a l'Hospital de Puigcerdà (CATALUNYA CRISTIANA, 2 jul. 92). Per a les joves el noviciat significa "un período de discernimiento durante el cual Dios va mostrando

el camino, nos da fuerza y decisión", manifesta la Nury de 21 anys. Josefina Jaramillo i Flores, franciscana nascuda a Medellín de 40 anys d'edat, amb la superiora de la comunitat, s'ha responsabilitzat de la formació espiritual de les novícies. "Acompañarlas en el proceso de formación", és l'objectiu de la religiosa. Diàriament fa a les noies una xerrada vocacional, però, per a ella "la mayor aportación es convivir con ellas".

Les novícies reconeixen els valors tradicionals de la família religiosa a la qual s'han incorporat, però intentaran "reformar la comunidad, volviendo a empezar, sin desconocer la realidad existente".

Les dues missioneres colombianes del grup que no han iniciat el noviciat aspiren també a una consagració a l'apostolat, però volen madurar més la seva decisió. "no me siento lista para este gran compromiso", diu l'Esperança, la més jove del grup, 17 anys. "No me siento preparada para iniciar la vida religiosa", manifesta la Irene, de 19 anys.

Totes viuen amb goig la seva vocació cristiana, s'han adaptat bé al seu nou món i amb il·lusió preparen el seu futur. La seva incorporació a l'institut del Sant Àngel Custodi significa el rejuveniment

de la comunitat religiosa i la garantia de la seva continuïtat històrica. Les vuit religioses de l'Hospital de Puigcerdà són les úniques de l'institut i totes sobrepassen els 70 anys d'edat.

Veus senegaleses a Andorra

La coral de la parròquia dels Màrtirs d'Uganda, de Dakar, ha ofert un concert a Andorra la Vella i ha visitat la Seu d'Urgell.

El ritme i una poesia fresca caracteritzen la música senegalesa que els cinquanta-tres cantaires, nois i

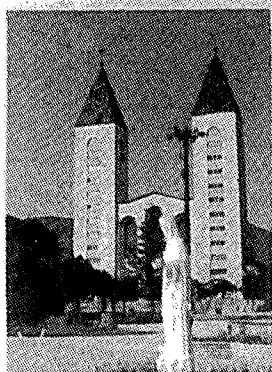
noies, interpreten amb força i sentiment. La coral vingué a Catalunya acompanyada d'un prevere de la parròquia de Dakar, Miguel Betsebé, escolapi fill de Balaguer. El missioner evocà els orígens urgellencs i expressà la vinculació que manté amb el bisbat d'Urgell particularment mitjançant la revista "Església d'Urgell", publicació que rep periòdicament. Informà també de l'esperit missioner que anima les comunitats cristianes del Senegal, país on el 75% de la població és de confessió musulmana.

■ A. Mirabet

LA PAU A IUGOSLÀVIA PASSA PER MEDJUGORJE

RENÉ LAURENTIN/RENÉ LEJEUNE

MISSATGE I PEDAGOGIA DE MARIA A MEDJUGORJE

Editorial Claret

Els teòlegs francesos René Laurentin i René Lejeune fan un estudi d'un dels fets més importants del cristianisme del nostre temps. Un fenomen sense precedents en la història de l'Església: **Les aparicions de la Mare de Déu a Medjugorje** (Iugoslàvia).

Des de fa més d'onze anys uns joves afirmen tenir una experiència sobrenatural que consisteix en el fet que la

Verge Maria se'ls fa present i conversa diàriament amb ells. El 25 de cada mes els dicta un missatge especial per al món sencer. Un nombre, cada dia creixent, de fidels d'arreu del món creuen en la veritat d'aquests esdeveniments.

No ignorem que amb les aparicions la Verge Maria ha obert canals sorprenents de gràcia per vivificar l'Església esterilitzada per la manca de pregària i deserció dels instruments de salvació, confessió, la Missa, la Paraula de Déu, el dejuni, etc.

I quantes energies de gràcia, de conversions, de vocacions ha suscitat Maria! Precisament el Papa, en rebre l'associació ARPA l'1 d'agost del 1989 ha dit: "Avui el món està perdent el sobrenatural. A Medjugorje les multituds l'han buscat i l'han tornat a trobar a través de la pregària, el dejuni i la confessió".

Els autors, en "Missatge i Pedagogia de Maria a Medjugorje" aprofundeixen aquest tema amb molt encert donant-li l'atenció i l'amplitud que mereix.

El present estudi ha estat publicat per l'Editorial Claret, Llíria, 5 - 08010 Barcelona. Tel. (93) 301 08 87, on es pot adquirir directament o que el vostre llibreter habitual us el demani a la mateixa Distribuidora Claret.

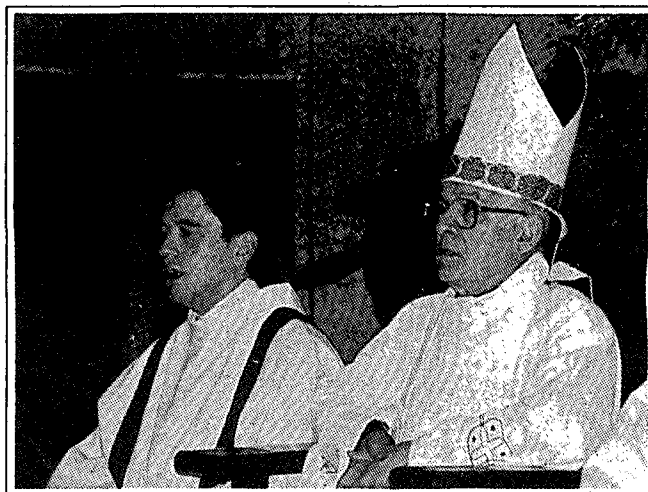
Carles Rivas, ordenat diaca

RIBES DE FRESER.— El Bisbe d'Urgell ha conferit l'orde del diaconat a Carles Rivas i Marra. L'acte litúrgic ha tingut lloc a la parròquia de Ribes de Freser i han acompanyat el diaca els preveres de la vall, una nombrosa representació del Seminari del Poble de Déu i els feligresos de la parròquia.

El diaca, de 30 anys d'edat, és natural de Villagarcía de Arosa i forma part del Seminari del Poble de Déu. Amb dos joves més viu en comunitat a Andorra, és vicari parroquial de Sant Julià de Lòria i responsable de l'Oficina d'Informació de l'arxiprestat. Aspira al presbiterat i continuarà incardinat a la pastoral diocesana.

Actualment, al bisbat d'Urgell, hi ha quatre comunitats del Seminari del Poble de Déu, amb un total d'onze membres. Dues comunitats resideixen a Andorra i les altres dues a Ribes de Freser.

■ A.M.

Els supermalalts

Vaig passar uns dies de vacances al mateix poble que l'any passat. A més del goig de poder fruit del repòs i del canvi d'ambient, vaig tenir el de retrobar uns preciosos paisatges i uns personatges coneguts l'estiu anterior.

La retrobada amb els estiuejants de l'any passat ha estat l'ocasió d'observar unes curioses peculiaritats, uns curiosos costums o caràcters. Cadascú és com és, i tots tenim el nostre concepte de com hauria de ser cada detall de la conducta humana a fi que la relació social fos sempre correcta i agradable. Per això, potser, m'han cridat l'atenció dues actituds oposades. En saludar-los, tot seguit queda ben clar l'actitud que predomina en l'interlocutor a les primeres frases del diàleg. Una es pot presentar així: "Què tal?, com està? —Bé, gràcies a Déu. I vostè? —També, gràcies, molt bé". I el diàleg continua amb comentaris sobre diversos aspectes d'aquest any passat, segons les converses de l'estiu anterior, amb temes que van des de la calor fins a les novetats de la família, passant per la política i l'actualitat. El diàleg de l'altre extrem va així: "Què tal?, com està? —Sembla que millor, però..."

I ja hi som! M'ha sorprès que, més de quatre persones, després de l'inicial "com està?" han començat a explicar malalties patides, amb tot el detallat curs del cas, molt més detallat que l'informe oficial del metge de guàrdia, sense pauses, no sé si amb l'íntima convicció d'estar il·lustrant la meua ignorància o bé confiant amb la meua admiració en conèixer l'extraordinària gravetat de la seva malaltia. Els minuts van passant i el disc no sembla pas que s'acosti al final: que si els metges ja no sabien què fer; que ja m'estava

morint; que el termòmetre marcava trenta-nou i mig; que llavors vaig dir...; que sort del doctor Tal; que si un dia...

En tots aquests casos, l'interlocutor no parava fins que l'interrompia algun imprevist que em facilitava l'oportunitat d'escapar-me d'aquell xàfec de superhistòria mèdic. Això, en pocs dies, diverses persones m'han obligat a passar-ho més o menys estoicament i així he pogut observar, també, en les persones afectades per aquesta prùija, com un gran desig de deixar constància que, en el cas de malalties, elles més; en el cas d'afeccions de gravetat, i de perill de mort, elles més, molt més i sempre més. Totes les malalties del món no són res comparades amb el que elles han hagut de passar, i et volen explicar amb tots els ets i uts tota la interminable història del seu cas, tan greu i tan gran que ni el metge no s'ho acabava de creure!

Aquests supermalalts, en realitat, pateixen la supermalaltia de creure's únics i de creure que tothom desitja conèixer amb tot detall què, com, quan i de quina manera es passa els seus tràfecs, com si no tinguéssim altra preocupació, i ens ho passéssim molt bé escoltant-los. En realitat, ens cansen i ens acaben els quartos tot just comencen a donar-nos la tabarra. En alguns casos, l'avorriment que em provoca la interminable relació de les seves novel·lades malalties només es veu suavitzat per les íntimes ganes de riure en pensar que si jolixpliqués un meu cas de fa un temps... Però ni ho intento. Suposo que ni m'escoltarien, perquè ells més, molt més, sempre més!

■ Antoni Munné i Tomàs

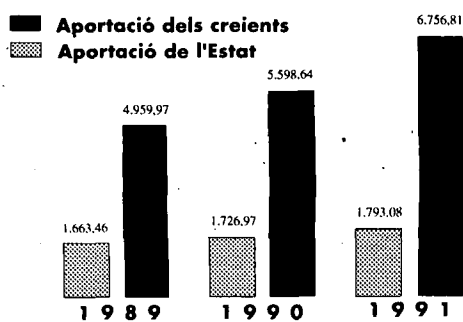

ENCARA QUEDA MOLT PER FER

Per això l'Església et demana més diners

Què passaria si no rebéssim ajuda de l'Estat?

L'aportació de l'Estat és només una part dels ingressos de les nostres diòcesis. Una part que cada any és proporcionalment més petita.

Ara per ara, aquests diners ens resulten imprescindibles per a fer el que estem fent. Però no podem pas comptar-hi indefinidament. Què passaria si, ara mateix, no rebéssim ni un cèntim de l'Estat?

Prescindiríem dels sagraments?

L'aportació de l'Estat a les nostres diòcesis s'acosta a la suma de les despeses del culte, les de la formació de preveres i diaques, les mínimes despeses de la catequesi de nens i d'adults (els catequistes i moltíssimes altres persones treballen sense cobrar)... més tot el que ens costa el telèfon, el material d'oficina, el paper del Full Dominical...

No podem pas deixar de celebrar els sagraments, ni prescindir de la catequesi, ni deixar de pagar els proveïdors i els serveis.

Oblidariem els més necessitats?

L'aportació de l'Estat a les nostres diòcesis també representa una quantitat propera a la que destinem a ajudar les persones més necessitades. No podem pas tancar els ulls davant de tantes famílies a l'atur sense cap subsidi, davant de tants nens i adolescents fent vida al carrer, davant de tants malalts i ancians que viuen sols.... Ben al contrari, hauríem de poder atendre'n moltes més.

Deixariem caure les parròquies que amenacen ruïna?

Els diners de l'Estat representen aproximadament el que van costar les obres de conservació més imprescindibles de temples i locals. Malgrat això, encara hi ha quasi 100 parròquies que necessiten obres de rehabilitació molt urgents (algunes amenacen ruïna), i prop d'un milió de catalans viuen en barris sense ni un sol local per a ús religiós.

La solució no vindrà de fora

La Diada de GERMANOR ens recorda cada any que **mantenir l'Església és responsabilitat solidària dels creients**. És imprescindible que els creients assumim totes les conseqüències de la fe, també les econòmiques. És un dels testimonis més clars que podem oferir al món d'avui. I també convé que l'Església arribi a ser plenament independent de qualsevol poder, especialment del poder polític.

Si vols que l'Església continuï treballant a casa nostra, col·labora

Mantingues les ajudes a la teva parròquia. Els teus donatius -i la col·laboració personal, si pots oferir-la- són imprescindibles. I, si pots,

fes també aportacions periòdiques al Fons Comú de la teva diòcesi. Fins i tot les ajudes més petites tenen un gran valor als ulls de Déu.

"GERMANOR"

Vers el finançament solidari de la nostra Església

Sí, vull col·laborar perquè l'Església continuï treballant a casa nostra

☐ amb aportacions periòdiques

IMPORT	PERIODICITAT
☐ _____ ptes.	☐ cada mes
☐ 6.000 ptes.	☐ cada trimestre
☐ 3.000 ptes.	☐ cada semestre
☐ 1.000 ptes.	☐ cada any

Aquest compromís quedarà extingit en el moment que el sotassinat ho decideixi.

Nom i cognoms _____

Domicili _____

☐ amb una aportació única

IMPORT
☐ 60.000 ptes.
☐ 30.000 ptes.
☐ 10.000 ptes.
☐ _____ ptes.

També pots enviar un xec a nom del Bisbat o l'Arquebisbat que et correspongui

Telèfon _____

CP _____ Població _____ 2G46

DOMICILIACIÓ DE REBUTS EN BANC O CAIXA

Banc/Caixa _____ cod. banc _____

Adreça de l'agència _____ cod. agència _____

Compte / llibreta núm. _____

Titular _____

Data _____ Signatura del titular del compte o la llibreta _____

Envia aquesta butlleta al Bisbat o a l'Arquebisbat que et correspongui:
ARQUEBISBAT DE BARCELONA: Bisbe Irurita, 5 - 08002 Barcelona.
BISBAT DE GIRONA: Pujada Catedral, 12 - 17004 Girona.
BISBAT DE LLEIDA: Bisbe, 1 - 25002 Lleida.
BISBAT DE SOLSONA: Plaça de Palau, 2 - 25280 Solsona.
BISBAT DE TARRAGONA: Plaça de Palau, 2 - 43003 Tarragona.
BISBAT DE TORTOSA: Cruera, 9 - 43500 Tortosa.
BISBAT D'URGELL: Pati del Palau, 1-5 - 25700 La Seu d'Urgell.
BISBAT DE VIC: Santa Maria, 1 - 08500 Vic.

Tots els donatius a l'Església Catòlica realitzats a partir de l'1 de gener de 1992 donen dret a una desgravació del 10% en l'IRPF.

Dejuni convocat pel moviment de l'Arca amb motiu del V centenari

"Perdó, Amèrica"

BARCELONA.— Del 6 al 12 d'octubre se celebrà un dejuni sota el lema "Perdó, Amèrica" a diverses ciutats de l'Estat espanyol, convocat pel Moviment de l'Arca, que treballa en favor de la pau i de la no-violència. A Barcelona l'església de Sant Adrià de Besòs va obrir les seves portes per acollir a les persones que volien seguir aquest dejuni, de marcat sentit penitencial per totes aquelles agressions que s'han comès a Sud-amèrica des que els europeus van arribar-hi. La ciutat de Sevilla va ser

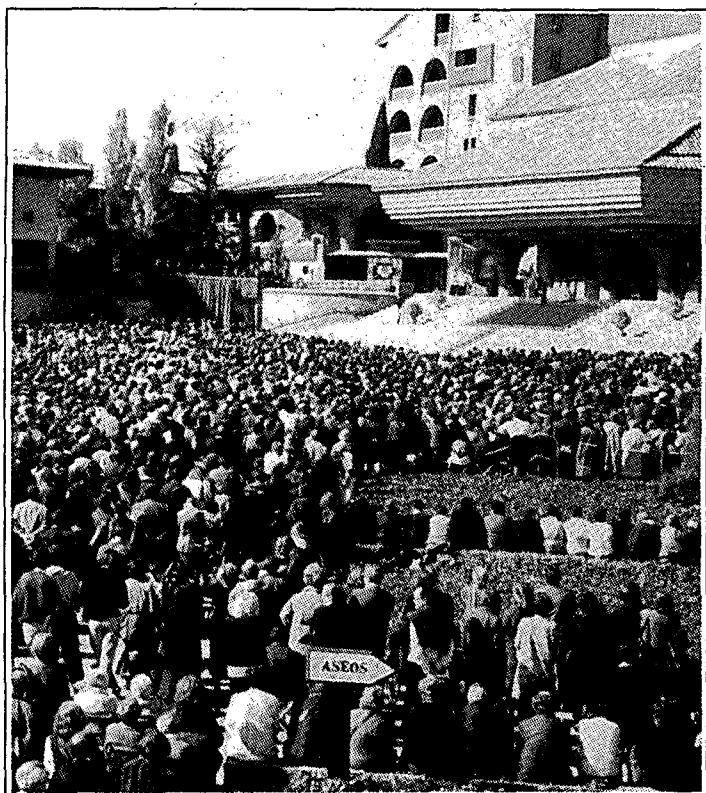
la que va acollir el nombre més elevat de participants, els quals van congregarse al convent dels Caputxins. El dejuni va ser molt estricte, solament d'aigua.

El Moviment de l'Arca va considerar necessari convocar un acte d'aquestes característiques per poder reflexionar sobre diversos temes d'actualitat com la responsabilitat individual i col·lectiva en una societat on prevalen els antivalors del tenir abans que del ser, de l'utilitarisme o de la insolidaritat. Els participants del dejuni

demanaren perdó a aquells pobles que havien vist imposada una cultura que no era la seva i es comprometeren a treballar en favor d'una societat més humana, oberta al fet de compartir, a la solidaritat, a la bellesa i al misteri de Déu.

Una festiva eucaristia i una mostra de danses d'arreu del món van cloure aquest encontre de silenci i de perdó.

■ M.A.

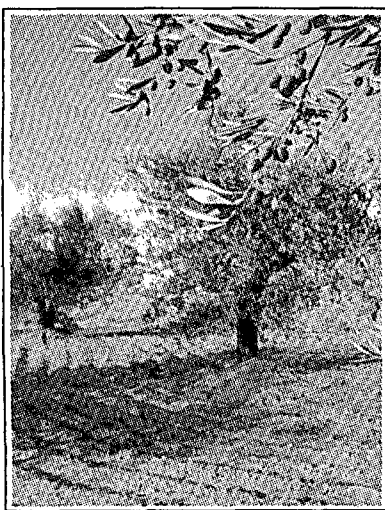
4.000 catalans pelegrinaren a Torreciudad

TORRECIUDAD.— Uns quatre mil catalans pelegrinaren a Torreciudad per tal d'assistir el diumenge dia 25 d'octubre a una Jornada Mariana de la Família. Un missatge del Papa dirigit als assistents els exhortà a "intensificar el compromís apostòlic a favor de les famílies cristianes".

LXXXIII Viaje Cultural

22 de novembre de 1992

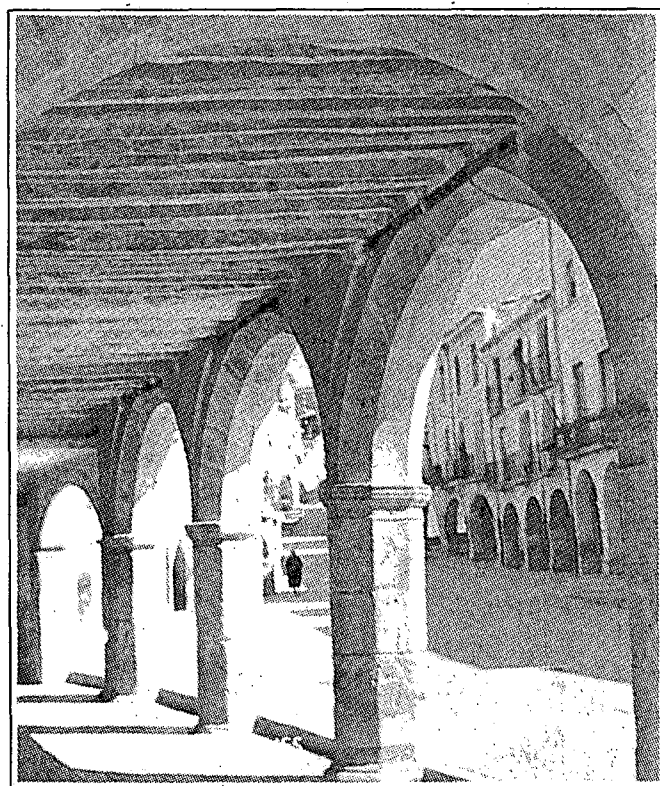

Les Garrigues "terra d'oli"

RECORREGUT: Igualada, Tàrraga, Bellpuig, Arbeca i les

Borges Blanques. Visita a la ciutat. Continuant el recorregut per Castellans, Albagés i Cogull.

Prosseguirem pels pobles d'Albagés, Soleràs, Juncosa i Ulldemolins. La tornada a Barcelona el farem per Albarca, Cornudella, les Borges del Camp, Reus i Tarragona

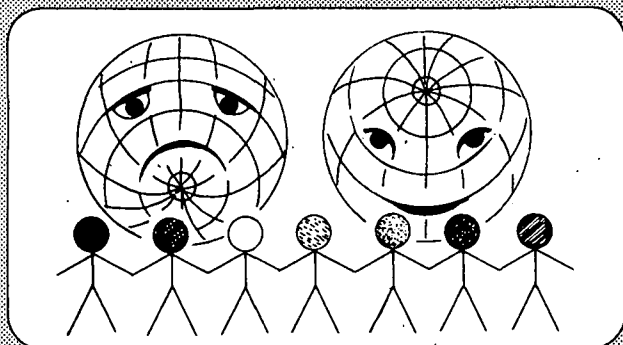
Les Borges Blanques

Preu: 3.500 ptes., comprenent viatges, visites, propines, sorteig de llibres i dinar al restaurant. Sortida a les 8 en punt. Carrer de Balmes-València. Per reserves de places truqueu al tel. 215 27 84 Sra. Roser.

DINAREM
FONDA TOLDRA
Major, 33
Tel. (977) 82 11 37
ULLDEMOLINS

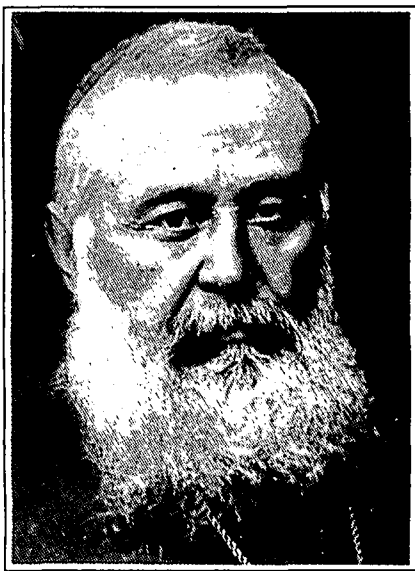
Preguem als participants en els viatges culturals de CATALUNYA CRISTIANA, que assisteixin a la missa vespertina del dissabte, en els seus llocs de costum, ja que no podem garantir la tornada, en hora hàbil per complir el precepte dominical.

AVÍS La direcció del Viatge Cultural es reserva el dret d'anul·lar l'excursió i de modificar l'itinerari anunciat, durant el viatge, si les circumstàncies ho aconsellen.

OBERTS AL MON

Cardenal Lavigerie: Gran evangelitzador de l'Àfrica

Cardenal Charles Lavigerie: gran apòstol de l'evangelització de l'Àfrica

El proper 26 de novembre l'Església celebrarà — i en particular, l'Església africana — el primer centenari de la mort del cardenal Charles-Martial Lavigerie. Fou una de les gran figures del renaixement missioner de l'Església en el segle XIX i encara actualment l'acció evangelitzadora entre els encara no-cristians continua inspirant-se en els criteris i, sobretot, en les exemplars intuïcions d'una personalitat tan excepcional com la del que, en el seu moment, fou bisbe de Nancy, arquebisbe d'Alger, Delegat Apostòlic del Sahara i Sudan, Delegat Apostòlic de l'Àfrica Equatorial, Cardenal de l'Església Romana, restaurador de la història seu arquebisbat de Cartago i pioner de la Campanya Internacional per a l'abolició de l'esclavitud.

Fou el fundador de dos instituts missioners dedicats en exclusiva a l'evangelització missionera: el dels Missioners d'Àfrica, coneguts popularment com a "Pares Blancs" i el de les Missioneres de la Mare de Déu d'Àfrica, denominades popularment com a "Germanes Blanques". Ambdues fundacions daten dels anys 1868 i 1869. De llavors ençà, els "Pares Blancs" han brindat a l'evangelització de l'Àfrica i d'alguns països musulmans de la conca mediterrània 5.938 missioners. Tots havien jurat sobre els evangelis "consagrar-se fins a la mort a la missió de l'Església a Àfrica". Les missioneres de la Mare de Déu d'Àfrica, per la seva part i amb igual esperit i carisma, han estat 3.211. Actualment, els "Pares Blancs" són 2.425 i les Germanes Blanques 1.439. Dels primers, 102 són espanyols; de les religioses missioneres, 68. I en període de formació, com la millor garantia de futur, 125 joves es preparen a recollir el relleu en les files dels "Pares Blancs" i 62 en la família de les "Germanes Blanques".

La història dels Missioners d'Àfrica va començar amb sang: les dues primeres expedicions foren assassinades sobre les arenes del desert. A partir de llavors, el lliurament de la vida per l'Evangelí i pels africans ha estat una constant a ambdós Instituts.

Els missioners i missioneres del cardenal Lavigerie han treballat sempre en comunitat d'almenys tres membres, i també, en comunitat integrada per diferents nacionalitats. Amb això es pretenia allunyar la més petita aparença d'estar al servei d'alguna potència colonitzadora. Igualment, han manifestat un profund respecte pels africans. Els missioners i missioneres de Lavigerie han estat els pioners de la inculcació de l'Evangelí en les peculiaritats culturals africanes. Aquest respecte pels africans es va materialitzar a més a més en l'esforçada i històrica lluita per l'abolició de l'esclavitud que va protagonitzar en nombroses nacions europees el mateix Cardenal.

En seguiment d'aquella lluita per la dignitat humana dels africans, els missioners i missioneres del Cardenal s'han esforçat per dur endavant el combat per la justícia en les modernes societats africanes. I també és expressió de respecte el fet que els missioners i missioneres de Lavigerie es neguessin a administrar el baptisme fins haver complert satisfactoriament quatre anys de catecumenat o de preparació. Sempre s'han sabut iniciadors de l'Església a Àfrica. "L'obra duradora", deia el cardenal Lavigerie, la duran a terme els mateixos africans, una vegada fets cristians i apòstols.

("Pobles del Tercer Mon")

V Trobada d'animadors missioners

Els dies 26 i 27 de setembre va tenir lloc la cinquena Trobada d'animadors missioners de les diòcesis de Catalunya i les Illes. Com cada any, es va celebrar a la Casa de la Sagrada Família de Vallvidrera. Els participants van ser 40, representants de totes les diòcesis.

Mons. Josep Capmany, director nacional de les Obres Missionals Pontifícies va exposar el lema del DOMUND '92: "...I COMENÇA A GALILEA". Va destacar el fet que malgrat els alts i baixos del treball missioner al llarg dels 20 segles de la història de l'Església, aquest ha estat positiu i ha permès a Jesús d'anar a l'encontre dels homes i dones de tota època i de tot lloc. Va accentuar la importància de l'evangelització d'Amèrica, ara que s'escau el V Centenari.

L'altre tema d'estudi i de debat va ser el dels Animadors missioners a les nostres delegacions, parròquies i comunitats cristianes. Els delegats de Missions de Solsona i Girona van presentar el treball inicial. Es va veure la necessitat de suscitar i formar persones —membres actius de les Comunitats— perquè ajudin a sensibilitzar els altres cristians del treball, de les experiències i de les necessitats de les joves Esglésies del Tercer Món. El grup de joves vinguts de les Illes, va donar a la Trobada un ambient joios i exigent. Cal destacar, igualment, el seriós treball de grups i les llargues estones de pregària.

Reunió de Delegats diocesans de Missions

Del 28 al 30 de setembre i a la Casa d'Espiritualitat del "Monte Toro" de Menorca es va tenir la Reunió de Delegats diocesans de Missions de Catalunya i les Illes, amb l'assistència de la pràctica totalitat dels Delegats. El fins ara delegat de Tortosa, Mn. Xavier Obón, no va participar a la trobada perquè està fent el curs preparatori per anar-se'n a Perú com a missioner. Com cada any, un dels aspectes principals

d'aquesta trobada de setembre és la planificació i coordinació del treball missioner a les respectives diòcesis. Es van revisar les activitats amb motiu de les Dades Missioneres: DOMUND, Clergat Nadiu i especialment la Infància Missionera, Obra de la qual se'n celebren els 150 anys.

Es va tractar també la problemàtica dels laics missioners de cara a potenciar la seva anada a Missions del Tercer Món, en base a un document presentat pels delegats de Solsona i Tarragona. Es destaca el compromís personal de fe d'aquests laics que van a treba-

Grup de participants a la V Trobada d'animadors missioners de Catalunya i les Illes, celebrada a Vallvidrera

llar a les missions; situació de treball i condicions econòmiques. Aquest escrit serà presentat als Srs. Bisbes de les nostres 11 diòcesis i es donarà a conèixer a les Comunitats.

Un altre punt important va ser la redacció d'un petit document que es lliurarà al Sr. Arquebisbe de Tarragona amb unes aportacions de les Delegacions de Missions al Concili provincial català.

Es van tractar d'altres temes: la creació d'un centre d'acolliment i orientació missioners i l'organització de cursos de preparació per a laics missioners a nivell de la nostra zona.

Va participar en una de les sessions d'estudi el nou bisbe de Menorca, Mons. Francesc Xavier Ciuraneta.

■ Pere Carreras

Delegat Diocesà de Missions de Girona

Àfrica: Notícies missioneres

SUDAN

Missioners expulsats de Juba

El matí del 5 de setembre, la policia sudanesa recollí els Missioners Combonians estrangers que encara residien a Juba i els va donar escolta fins als aeroports, on els esperava un vol per a la capital, Khartoum. Es tracta de 12 missioners: 5 sacerdots, 2 germans i 5 missioneres combonianes. Pràcticament, eren, els únics missioners estrangers que romanien a Juba. Aquesta mesura de les autoritats sudaneses parla oficialment d'allunyament dels missioners de Juba amb motius de la seva incolumitat. No obstant, molts consideren, que el règim de Khartoum no desitja en realitat testimonis incòmodes dels assassinats i violències de les forces armades contra la població de

Juba. A Juba han quedat tres combonians sudanesos. Els acompanyen el clergat indígena, algunes comunitats de religioses sudaneses i una florent cristiandat martiritzada per la guerra i la violència. Els habitants de Juba són víctimes de la venjança d'un exèrcit regular desesperat pels continus atacs del SPLA. Molts són els innocents eliminats pels agents de la policia. Els 300.000 habitants de Juba corren perill de ser delmats per la fam i malalties. (FIDES).

SOMÀLIA

Ajuda del Papa

El Sant Pare profundament dolgut pel gran sofriment del poble de Somàlia, a més a més del repetits constreïments a la pau i solidaritat amb les poblacions famolenques i

víctimes de la violència, va disposar la tramesa d'una contribució de 100.000 dòlars en suport de les iniciatives de socors. La suma, procedent del fons universal de subsidis de l'Obra Pontifícia de la Propagació de la Fe, —DOMUND— ha estat canalitzada a través del Pontifici Consell "Cor Unum". (FIDES).

CAMERUN

Assassinades dues missioneres franceses

Les religioses missioneres franceses, Sor Marie Leone i Sor Germaine, Filles de la Mare de Déu del Sagrat Cor de Issoudun, varen ser assassinades l'11 d'agost a Djoum, diòcesi de Sangmelina. Els seus cossos foren descoberts el matí del 12 horriblement desfigurats en un bosc proper a la Missió. Res no s'ha

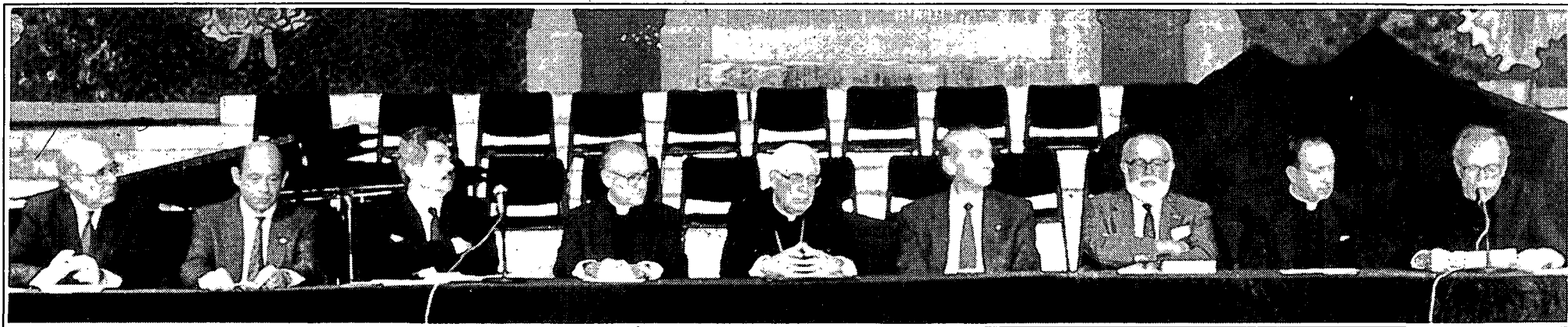
pogut esbrinar encara sobre els autors del crim i les seves motivacions (FIDES).

MALAWI

Violacions dels Drets Humans i expulsió de dos missioners irlandesos

Les permanents violacions dels Drets Humans per part del Govern de Malawi han estat denunciades tant per "Amnesty Internacional" com per les Esglésies catòlica i protestants, mitjançant un document lliurat al Govern de Malawi.

Davant l'Església, el govern persisteix en la seva actitud de duresa: ha expulsat dos missioners irlandesos; ha prohibit trobades d'oració sense el seu permís i controla els telèfons de la Conferència Episcopal. (FIDES).

La presidència de l'acte

El Palau de la Música es va omplir per homenatjar la persona i la figura del Cardenal de Catalunya

"Mentre Déu vulgui seguiré sent el doctor Jubany de sempre"

BARCELONA.— El cardenal Narcís Jubany, de 79 anys, va prometre que seguiria sent "el doctor Jubany de sempre" en l'acte d'homenatge que la gent de les diòcesis que ha pastorejat, Girona i Barcelona, li van oferir el dijous 29, festivitat de Sant Narcís, al Palau de la Música Catalana.

A l'acte, també hi van assistir l'arquebisbe de Barcelona, Ricard Mª Carles, el president del Parlament de Catalunya, Joaquim Xicoy, l'alcalde de Barcelona, Pasqual Maragall, i altres personalitats polítiques i religioses.

El cardenal —en tot moment senzill i molt proper— va reconèixer que es va trobar "forçat" a acceptar l'homenatge perquè "el fet era imparable i la cosa ja no tenia remei", però que després, "a la perpelxitat es va ajuntar una joia sincera" —de totes maneres va insistir que Déu perdonés els organitzadors, i tothom va riure.

En el seu parlament, va recordar que amb la jubilació havia començat la darrera etapa de la seva vida, i que la dedicava al recés i a l'apostolat, conservant sempre la il·lusió i el desig d'estar sempre

amb el poble i entre el poble, també al costat dels més oblidats.

Fent memòria del temps passat, va afirmar que malgrat la història sigui dura i exigent —per ser ciència i fruit de la reflexió que fan els homes— ell posa la seva persona en "les mans amoroses del nostre Déu, que és un Déu ple de misericòrdia".

Alhora va felicitar els autors de la Miscel·lània pel testimoniatge que representa una mostra de cultura cristiana i catalana com és aquest recull d'articles, i els va exhortar a seguir constants en el seu compro-

mís "sense complexos, i amb fidelitat a Déu, l'Església i Catalunya".

En aquest sentit va denunciar el materialisme i la falta d'esperit de la nostra època, i va avisar que en la construcció de la Nova Europa l'home ha de ser considerat molt més que pura matèria per tal d'evitar la marginació que cada vegada afecta més persones.

Respecte a Catalunya, va dir que no és "un feu de l'ateisme", sinó que "encara tenim un gruix quantitatiu, i sobretot qualitatiu, una saba plenament cristiana que nodreix el pensament i vida del nostre poble", i que el que falta és "la valentia de dir-ho obertament, i no guardar-ho únicament en la intimitat de les postures personals".

Festa familiar i regal de sant

La resta de ponents que van intervenir en l'acte acadèmic, van coincidir a subratllar el valor humà

de l'únic cardenal català en l'actualitat, i l'eficàcia de la seva tasca. En aquesta línia Mn. Josep M. Aragonès, membre de la Comissió organitzadora, va qualificar l'homenatge de "festa familiar".

En aquesta festa, va dir Mn. Aragonès, "la gran família del poble de la terra i l'Església" es troba al voltant del cardenal per fer-li homenatge per haver estat, especialment, un "home d'Església des de sempre". També va destacar l'obertura de l'Església vers la societat que va propiciar i el mestratge clarivident.

Com a regal de sant, era sant Narcís, i per donar consistència i perdurabilitat a l'acte, Antoni Bascompte —membre de la fundació Enciclopèdia Catalana i de la Comissió pro Miscel·lània Cardenal Jubany, grup d'iniciativa particular que ha portat a terme l'homenatge— va entregar al Dr. Jubany el volum de la Miscel·lània.

L'arquebisbe Carles, en un to

Del discurs del Dr. Jubany

"Fins avui, algun cop que se m'havia proposat la celebració d'un acte d'homenatge, havia procurat declinar-lo, convençut que era el que havia de fer. Jo no he pensat mai marxar fora de Barcelona; sempre ha estat la meua il·lusió i el meu desig restar aquí entre vosaltres i amb vosaltres, servint la nostra arxidiòcesi i ajudant en el possible el nou arquebisbe."

"Sapigueu que la meua gratitud és sincera, per molts motius. Primer de tot, perquè me l'esteu fent vosaltres, que us considero amics veritables. No sou aquí perquè algú us hagi empès, ni tampoc perquè voleu quedar bé, com acostumem a dir, o bé perquè no us queda altre remei. En vosaltres, la llibertat i la sinceritat plena d'un afecte veritable s'han agermanat bé."

"Aquesta Miscel·lània posa en evidència, que Barcelona -i amb ella Catalunya-, malgrat les sotregades socio-polítiques de l'època moderna, i les rauxes ideològiques més diverses, manté viu el nervi cultural propi, que li pervé en gran part de la saba de les seves profundes arrels cristianes."

Gràcies a Déu, encara tenim una colla de pensadors, d'intel·lectuals capaços de dir en veu alta la seva identitat cristiana. Barcelona i Catalunya no són -com hi ha algú que ho pensa i ho afirma- la regió més secularitzada-, no són tampoc un feu de l'ateisme."

"Cal reconèixer que el nostre temperament liberal no ens facilita massa l'acció evangelitzadora i missionera, tan necessària al temps que som, i tan essencial a la fe que professem, i a la vida cristiana que gràcies a Déu vivim."

"Estem necessitats de llibres i escrits, que diguin amb paraula clara el pensament cristià, i que siguin guia i orientació per a tothom. Es una empresa que hauriem de potenciar."

"Hem de ser veus valentes, que confessin amb senzillesa, però amb seguretat i coratge, la fe en Jesucrist, Mestre de vida temporal i eterna. Hem de ser una força audaç i clara; i sobretot hem de ser una mà generosa i plena d'amor, allargada a tots els qui pateixen pobresa o marginació."

Una foto retrospectiva: en la celebració eucarística de l'acte de doct...
l'Assemblea Diocesana de Barcelona (1979) amb els seus més pròxims col·laboradors

Les frases d'algunes personalitats

RICARD Mª CARLES

Arquebisbe de Barcelona

"Aquest homenatge no és un comiat, ja que tots sabem que el cardenal resta i restarà, si Déu vol, molt de temps entre nosaltres".

JOSEP Mª ARAGONÈS

Membre de la Comissió pro Miscel·lània Cardenal Jubany

"Gràcies senyor cardenal, felicitats i per molts anys".

JORDI PUJOL

President de la Generalitat de Catalunya

"A l'Església no hi ha jubilacions; el necessitem".

PASQUAL MARAGALL

Alcalde de Barcelona

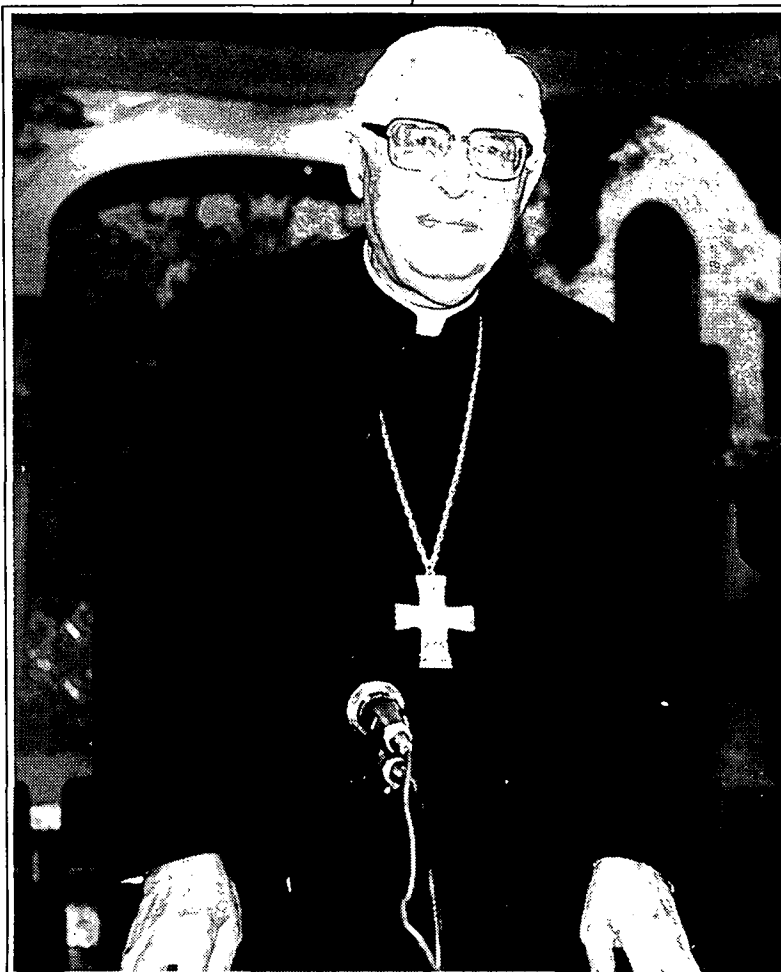
"Vostè, doctor Jubany, ha contribuït a enaltir Barcelona en un moment molt important".

JOAQUIM XICOY

President del Parlament de Catalunya

"Per damunt de tot i per sobre de tot és un gran apòstol".

■ Guillem Farré

Perfil

biogràfic

Narcís Jubany i Arnau va néixer el 12 d'agost de 1913 a Santa Coloma de Farners, cap de comarca de la Selva (Girona), que en aquells moments era una vila que sobrepassava els 4.500 habitants. Fou el primer dels quatre fills dels esposos Francesc Jubany i Planes i Dolors Arnau i Ametller. Al cap de deu dies era batejat a l'església parroquial de Santa Coloma. Als set anys, feia la

primera comunió i el 13 de novembre rebia el sagrament de la confirmació de mans del bisbe de Girona, Gabriel Llopart i Jaume. Totes aquestes celebracions tingueren lloc a l'església parroquial del poble, com també seria en aquesta mateixa església que el novell sacerdot Narcís Jubany cantaria missa.

Havent sentit de petit la vocació al sacerdoci—encara no tenia llavors dotze anys— deixà la llar paterna per ingressar en el seminari diocesà de Barcelona. on cursà els estudis eclesiàstics. En esclatar la revolució i la guerra civil de 1936, el seminarista Jubany, fugint de la persecució, anà a raure al seminari de Logroño, on estigué sis mesos. El gener de 1938, ingressà a la Universitat Pontifícia de Comillas, on va residir fins al dia de la seva ordenació presbiteral. El dia 11 de juny de 1938, el llavors Delegat Apostòlic a Espanya, Mons. Antoniutti, l'ordenava de diaca, a la capella de la Universitat de Comillas. El dia 30 de juliol de 1939, a la mateixa capella, rebia l'ordenació sacerdotal de mans del bisbe de Calahorra, Dr. García Martínez.

El jove sacerdot, enceta el seu ministeri sacerdotal a la parròquia de Santa Maria de Piera com a vicari, durant uns mesos. Després accedirà al grau de doctor en Dret Canònic per la Universitat de Comillas. Aviat serà enviat a Roma, a la Universitat Gregoriana, on farà la llicenciatura en teologia l'any 1941. Retornat a Barcelona, aquell mateix any, és nomenat professor de dret canònic al seminari Conciliar. A partir d'aquest moment alternarà la docència amb el ministeri sacerdotal i amb la vida intel·lectual, exercint alhora diverses responsabilitats en la Cúria Diocesana, fins a 1955, en què és nomenat bisbe titular d'Ortòsia de Fenícia i auxiliar de l'arquebisbe Gregorio Modrego. En 1964, és nomenat bisbe de Girona. Set anys després, és nomenat arquebisbe de Barcelona. I en el consistori del dia 5 de març de 1973, el papa Pau VI el promou a la dignitat de cardenal.

Com a bisbe auxiliar de Barcelona, i després ja com a bisbe de Girona, el Dr. Jubany participà activament en el Concili Vaticà II que inicià els seus treballs el dia 11 d'octubre de 1962.

El dia 12 d'agost de 1988, el cardenal Narcís Jubany, arquebisbe de Barcelona, complia setanta-cinc anys. Pocs dies després, tal com es recomana en el nou Codi de Dret Canònic, presentava la renúncia del seu càrrec al Sant Pare Joan Pau II. El 23 de març de 1990, festa de Sant Josep Oriol, barceloní de la parròquia del Pi, la Santa Seu feia públic el nomenament del Dr. Ricard M. Carles i Gordó successor seu en la seu barcelonina. A Barcelona començava un nou pontificat i es cloïa amb tota senzillesa el pontificat del Dr. Jubany, que havia durat divuit anys. S'obria també per al cardenal un període, que tots esperem que sigui llarg, de recés, apartat dels feixucs deures del govern de la diòcesi, però que de cap manera no pot dir-se que sigui de repòs, tant pel reconegut temperament del Dr. Jubany, com pel seu estat de salut, veritablement magnífic, que el manté en plena activitat, per més que distesa, i amb la seva proverbial lucidesa mental.

(extret de la "Miscel·lània en honor del cardenal Narcís Jubany i Arnau": Josep M. Aragonès i Rebollar: "El cardenal Narcís Jubany, una biografia al servei de l'Església i de Catalunya").

La intervenció de l'alcalde Maragall

De totes les intervencions, la més freda, per bé que correcte, fou la de l'alcalde Maragall. Pel que sabem, no estava previst el seu parlament. Els comentaris que hem recollit coincideixen en dir que l'alcalde Maragall no sabé situar-se en el context de l'acte.

compte va fer al cardenal del volum de la Miscel·lània.

Una setantena d'autors, laics, religiosos, preveres i bisbes, aporten el tribut d'un conjunt d'estudis i articles sobre temes de la realitat actual de l'Església a Catalunya. Amb la llibertat i sinceritat propis de l'intel·lectual, hi tracten diferents aspectes d'aquesta realitat actual de la nostra Església, relacionats amb l'especialitat científica o cultural a què es dediquen. Cal remarcar l'aportació dels laics, precisament pel seu alt valor testimonial de professió pública d'intel·lectuals creients, en una societat que cada vegada ens entestem més a dir-ne secularitzada. Entre ells destaquem, només per citar-ne alguns, Joan Ainaud de Lasarte, Jordi Bonet i Armengol, Angel Castiñeira, Joan Corbella, Jordi Cots, Joan Gomis, David Jou, Pere Lluís Font, Josep M. Lozano, Albert Manent, Antonio Marzal, Joan Rigol, Ramon Sugranyes de Franc i Joan-Josep Tharrats. Tots, clergues i laics, els autors dels respectius articles, han respost amb entusiasme a la crida feta per la Comissió a aplegar-se entorn de la figura del cardenal Jubany.

L'edició ha estat a càrrec de la Fundació Enciclopèdia Catalana, i el primer tiratge ha estat de 1.500 exemplars, que una setmana abans ja estaven venuts. La Miscel·lània està encapçalada per prolegs de Ricard M. Carles i Jordi Pujol, té una introducció biogràfica de Josep M. Aragonès i conté 50 il·lustracions.

El cardenal Jubany es va referir al llibre amb agraïment i va dir que era un encert perquè fugia d'altres fórmules massa gastades. Va considerar que era una obra de valor intel·lectual molt seriós, i d'un mèrit molt remarcable per haver-hi hagut unes persones "que hagin expressat públicament el seu pensament cristià, i ho hagin fet aplegant-se entorn d'un signe netament eclesial, com és la Miscel·lània.

La música embolcalla l'acte

Narcís Jubany, fill de músic, i ell mateix músic —a la Miscel·lània hi ha uns goigs compostos per ell mateix— va rebre el reconeixement dels seus "amics" —així va saludar tots els assistents— en un marc musical.

L'edifici era el Palau de la Música, i es va començar amb un recital del Cor de Cambra del Palau—dirigit per Jordi Casas i amb Jordi Domènech al piano—, que va interpretar obres de Bach —Lobet den Herrn, que vol dir "Lloem el Senyor"—, Rossini —amb tres peces sacres—, Montsalvatge —Pianto della Madonna— i tres populars catalanes.

El toc final va ser la cloenda amb la interpretació de "El cant dels ocells", a càrrec del violoncel·lista Lluís Heras. Aquest dia, el Beethoven de l'escenari del Palau devia somriure.

■ Guillem Farré

molt afectuós, va destacar alguns dels principals fets i orientacions del ministeri del seu predecessor a Barcelona: la intervenció en el Concili Vaticà II, l'aplicació de les reformes del concili, el profund sentit d'encarnació en la realitat catalana, el servei a l'Església universal i la constant presència pacificadora i de concòrdia en moments delicats de la diòcesi i el país.

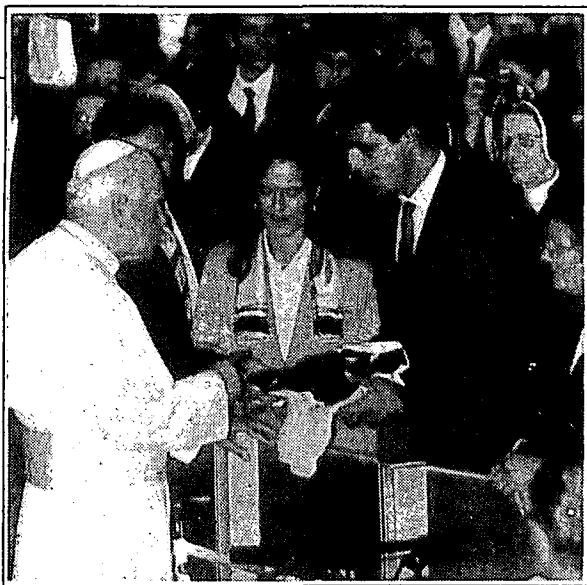
Joan Rigol, membre de la Comissió, va llegir una carta del president de la Generalitat, Jordi Pujol, en la qual —com a president i cristià— s'unia a l'acte, recordava la unió indissoluble entre Catalunya i l'Església, i reconeixia en el cardenal Jubany un actor important en aquesta relació.

L'alcalde de Barcelona, Pasqual Maragall, va dir que la col·laboració entre el bisbat i la ciutat va començar amb Narcís Jubany, i que s'ha manifestat en urbanisme, la millora del paisatge urbà, el centre Abraham, la creació de la universitat Ramon Llull, i en un "diàleg franc i sincer des de posicions singulars, no distants".

El president del Parlament de Catalunya, Joaquim Xicoy, amb una simpatia que va ser molt ben acollida pels assistents, va enaltir l'actitud reconciliadora i pacificadora, sovint a través de silencis plens, del cardenal Jubany en les dues transicions per on va passar —una de religiosa i l'altra de política— en les quals va haver d'afrontar tota mena d'extremismes.

La Miscel·lània

Un moment culminant de l'homenatge va ser l'entrega que Bas-

Joan Pau II rep del ciclista Miguel Indurain les samarretes rosa i groga, símbols de les últimes victòries a Itàlia i a França

George Bush, aspirant a la reelecció, es mostra eufòric davant els seus partidaris

Bill Clinton, tanca la seva campanya electoral amb punts d'avantatge sobre Bush

27, dimarts

Vilnius (Lituània): la sorpresa de les eleccions

El resultat de les eleccions a Lituània ha estat una veritable sorpresa ja que el **Partit Democràtic del Treball (PDT)**, liderat per **Algirdas Brazauskas**, ha obtingut 71 dels 141 diputats del **Parlament**, amb un 47% dels vots emesos. Mentre que el partit liderat per l'actual cap del govern **Vytautas Landsbergis** només ha obtingut el 19'8 per cent dels sufragis, i el **Partit Democrata-cristià** el 13'8 per cent i, finalment el **Partit Socialdemòcrata** el 6'2 per cent. El vencedor ha assegurat que continuarà lluitant per la plena consolidació de la independència de Lituània.

Berlín: Congrés de la Democràcia Cristiana

El canceller **Helmut Kohl**, davant el **Congrés de la Unió Demòcrata Cristiana (CDU)** va afirmar que "el miracle econòmic alemany no fou un miracle, sinó el resultat d'un treball en comú". I també va afegir que "ens trobem enmig d'un dramàtic daltabaix", referint-se a l'allau de refugiats i al gran "forat econòmic de l'antiga RDA, que es xifra en uns 400.000 milions de marcs". I va recomanar la màxima austeritat, l'apujada d'impostos i la congelació de salaris per poder fer front a la situació.

Londres: la difícil ratificació de Maastricht

Els tres partits polítics amb més representació parlamentària a la **Gran Bretanya** preparen les seves estratègies davant la ratificació del **Tractat de Maastricht** programada pel 4 de novembre vinent. La divisió entre **europeïstes** i **euroescèptics** es fa cada dia més evident. També és evident que els **euroescèptics** aspiren per damunt de tot a fer caure el gabinet de **John Major** el qual, a més de l'oposició normal, ha de fer front a l'oposició dintre del mateix partit.

28, dimecres

Ottawa: els canadencs diuen "no" a les propostes del govern

Els canadencs varen respondre amb un "no" majoritari a les propostes del govern sobre la reforma constitucional, tendent a donar més facultats a les províncies. El cap del govern, **Brian Mulroney**, havia manifestat que només que una província digués "no" s'invalidarien totes les propostes. I resulta que de les tretze províncies, vuit han respost negativament.

Ginebra: la pau als Balcans

Els copresidents de la **Conferència Internacional sobre l'ex-Iugoslàvia**, **Vance** i **Owen**, elaboraren un projecte consitucional per a **Bòsnia i Hercegovina**, que avui serà presentat al **Consell de seguretat** de l'ONU, pel qual la **República** és dividida en diverses regions amb un govern central a **Sarajevo**. Però, per endavant, els serbis han rebutjat aquest pla, i es té la convicció que només acceptaran el pla que ells estableixin.

Jerusalem: acció israeliana contra les bases d'Hezbollah

Carros de combat israelians penetraren ahir a la **zona de seguretat** del sud del **Líban** ocupada per l'Estat hebreu des del 1985 amb intenció d'eliminar les posicions de la guerrilla pro-iraniana **Hezbollah**, després que aquesta llancés obusos **Katiuxes** contra la zona de seguretat i el nord d'**Israel**. Les autoritats d'**Israel** manifesten que només volen tornar la calma a la zona afectada.

Roma: la Democràcia Cristiana, presidida per una dona

La **Democràcia Cristiana** avançant vers una renovació interior va elegir ahir president del **Partit**, per primera vegada en la seva història, una dona, **Rosa Russo Jervolino**, actual ministre d'**Instrucció Pública**. Va ser designada per aclamació en la reunió del consell nacional de la **DC**. **Rosa Russo** és la primera dona que ocupa un càrrec d'importància en la direcció d'un partit polític italià.

29, dijous

Moscou: dissolució del conservador Front de Salvació

El president **Ieltsin** ha dissolt el **Front de Salvació (Moviment conservador)** i la guàrdia del **Parlament** rus. Al mateix temps, ha ordenat una investigació per il·legalitzar els altres "grups extremistes". L'actual inquilí del **Kremlin** ha volgut afermar la seva autoritat quan justament falta poc més d'un mes per iniciar-se el setè període de sessions del **Congrés dels Diputats del Poble de Rússia** macroassemblea legislativa majoritàriament conservadora que pot posar en perill la continuïtat no solament del govern, sinó del mateix **Ieltsin**, i per tant de les reformes empreses.

Viena: informe del relator de l'ONU sobre Bòsnia

L'informe sobre la violació de drets humans a **Bòsnia i Hercegovina**, presentat pel relator especial de l'ONU, **Tadeuz Mazowiecki**, és clar i esfereïdor. En l'informe s'expressa que la població musulmana "està amenaçada d'extermini" i que la política de "neteja ètnica" impulsada pels serbis cal que sigui considerada no com una conseqüència del conflicte, sinó com "l'objectiu" en si de la mateixa guerra. Entre altres informacions, **Mazowiecki** declara que la fossa comuna descoberta prop de **Vukovar** conté les restes de 175 croats, pacients a l'hospital d'aquesta ciutat i que foren executats pels serbis el novembre del 1991.

Washington: les acaballes de la campanya electoral

A set dies de les eleccions per la **Casa Blanca**, els candidats s'afanyen a donar els últims tocs a la seva campanya, i també a bescantar-se sigui com sigui. **Bill Clinton** és la víctima dels republicans que no passa dia que no li trobin un nou "escàndol" per retreure. Sobretot la vida privada del candidat demòcrata ha estat investigada per tots costats. Com si sentís ploure, **Clinton** es manté en els seus tretze, i la gent potser comença a creure que se'n fa un gra massa. I les enquestes continuen desorientant els electors.

30, divendres

Moscou: difícil situació de Ieltsin

Després de la promulgació, dimecres passat, del decret de **Ieltsin** prohibint el **Front de Salvació** (format per nacionalistes, monàrquics i antics comunistes) ha augmentat la crisi política a Rússia. Mentre el president **Ieltsin** amenaça amb continuar intensificant les mesures contra els seus adversaris, aquests han fet una crida a l'exèrcit i a les forces de policia demanant-los que desobeeixin el govern i acudin en defensa de la humiliada i moribunda Rússia.

Londres: descords en la ratificació de Maastricht

El **premier** **John Major** desitjava una majoritària ratificació del **Tractat de Maastricht** als Comuns. Però va acusar els laboristes d'haver canviat de camisa pel que fa al tema europeu, ja que han decidit votar en contra. I els laboristes diuen que qui s'ha canviat de camisa és el primer ministre per tal de poder reafirmar la seva autoritat, després que l'ha canviada en la política econòmica, en el Sistema Monetari Europeu i en les decisions als Comuns. El cert és que Maastricht ho té molt difícil.

Washington: falten cinc dies, ¿qui vencerà?

Just només a cinc dies de les eleccions, i el càlcul de possibilitats es fa més i més espès. La diferència entre **Bush** i **Clinton**, segons les últimes enquestes es va reduint, i els candidats es fan més tallants en els seus atacs personals amb els quals pretenen convèncer la massa d'electors vacil·lant que pot fer inclinar la balança. Del text **Perot** es diu que ja ha arribat al sostre, i no se li dona més possibilitat que, a l'hora de la veritat, inclinar els seus compromissaris vers un o altre dels altres dos candidats. Mentrestant, sembla que no es vulguin prendre decisions en espera de qui serà l'ocupant de la Casa Blanca.

No són infermeres a punt d'entrar al quiròfan. Són unes escombrires de Pequín, en un moment de descans

El nou ambaixador d'Espanya a la Santa Seu, Pedro López Aguirrebengoa

Soldats serbis es mostren contents després que han aconseguit ocupar la ciutat de Jajce (Bòsnia) que havia resistit mesos de setge

31, dissabte

Brussel·les: la C.E. no vol renegociar Maastricht

El no del referèndum danès és, i sembla que continuarà essent-ho, un problema per a la C.E., la qual ha rebutjat tota possibilitat de renegociar el Tractat de Maastricht per ajustar-lo als desitjos de Dinamarca. I els danesos, segons alguns dels seus líders polítics s'han sentit molestos per les manifestacions del president de la Comissió Europea, Jacques Delors contràries a les propostes del govern danès que no està d'acord amb la moneda única, ni amb la defensa comuna ni amb la ciutadania europea, conceptes que exclou per arribar a la ratificació del Tractat.

Brussel·les: la retirada de les forces russes del Bàltic

La Aliança Atlàntica va expressar ahir la seva "preocupació" per la suspensió de la retirada de les forces russes estacionades en els països bàltics. Un portaveu de l'OTAN va reconèixer que l'evacuació d'aquestes tropes era un problema material i social per Rússia, però això no es motiu per infringir "els principis fonamentals del dret internacional". Per altra banda, el cap del govern suec, Carl Bildt, es va mostrar confiat que la retirada es durà a terme, i que creu en la bona voluntat del president rus, Boris Ieltsin.

Washington: frenètics últims dies de la campanya electoral

El frenètic final de la campanya electoral desborda el to dels candidats que pretenen esgarapar tots els vots possibles als seus rivals. Així Bush, animat per l'escurçament de la diferència de punts que el separava del candidat demòcrata (ara només un punt) ha endurit la seva agressivitat, arribant a qualificar de "pallassos" Clinton i Gore, i autolloatant-se per l'èxit de la Guerra del Golf. Naturalment que Clinton no s'ha quedat curt, ni tampoc Ross Perot que ha dit als seus possibles electors que no malgastin el vot a favor de Bush, perquè aquest "ja pertany a la història".

1, diumenge

Washington: dos dies només, ¿qui serà president?

Els candidats no perden ni un minut per fustigar-se durament. Clinton, en aquesta recta final ha implicat directament Bush en l'afer Irangate, i Bush, negant-ho ha dit que el demòcrata està desesperat. Diuen que totes les armes són bones... però mirat des de lluny no fa gaire bon efecte a favor de cap dels candidats. Dos dies només. Al tercer ja sabrem el resultat de la contesa.

Sarajevo: el pitjor bombardeig en tres setmanes

Un fort bombardeig serbi ha castigat la capital bosniana, i es diu que és l'atac més fort en tres setmanes. Els musulmans van ser atacats per la infanteria pesada sèrbia sobretot als districtes Grbavica i Hrasno. Els serbis sembla que també preparen un atac a Tuzla, la quarta ciutat més gran de Bòsnia, que té 131.000 habitants i és molt industrial. Els serbis desmentiren ahir que haguessin atacat civils que intentaven fugir de la ciutat de Jajce que està sota el control serbi. El Consell de Seguretat de l'ONU va exigir, divendres, en una declaració llegida pel seu president que s'acabin "immediatament" els atacs d'artilleria contra els civils....

Monrovia (Libèria): cinc monges nord-americanes assassinades

Cinc monges catòliques nord-americanes que havien desaparegut el propassat 22 d'octubre d'un barri de la capital de Libèria, foren assassinades segons han manifestat al'Església catòlica. L'arquebisbe de la ciutat, monsenyor Michael Francis, no va voler precisar les fonts d'aquesta informació, però va declarar a la premsa que "les morts han estat absolutament confirmades". De totes maneres el barri on residien està controlat pel Front Nacional Patriòtic que lidera Charles Taylor, al qual s'atribueix el luctuós fet. Les monges pertanyien a la congregació Precious Blood of Christ (Preciosa Sang de Crist), que té la seva seu a Illinois.

2, dilluns

Washington: els últims espetecs pre-electoral

Avui, darrer dia de la campanya electoral. Als EE UU no hi ha dia de reflexió i la captació de vots continua fins la mitja nit. Tant Bush com Clinton arriben al dia d'avui sense avantatge clar, ja que les enquestes pugen i baixen constantment. En bona lògica, cada candidat ha de dir que guanyarà. Sembla que entre les possibilitats de Clinton compta el vot racial, format per les minories que són les més afectades per la recessió econòmica. Demà serà el dia de la veritat.

Zagreb: èxode dels habitants de Jajce

Una columna de refugiats de 15 km de llargada marxava ahir de la ciutat de Jajce (al centre de Bòsnia) i dels seus voltants, zona que ha caigut en mans dels serbis, i avança vers Tomislavgrad (a 100 km a l'est de Sarajevo, segons que va informar el Consell de Defensa Croat. Ahir ja van arribar a aquesta localitat 200 refugiats que foren acollits pels serveis de la Creu Roja. Per altra banda els copresidents de la Conferència de Ginebra per a l'ex-Iugoslàvia, Vance i Owen, protestaren i exigiren que "cessin immediatament els atacs als civils innocents" que cerquen refugi fora de la ciutat de Jajce i dels seus voltants.

Bonn: rècord de peticions d'asil a Alemanya

El nombre de peticionaris d'asil a Alemanya va batre tots els rècords el mes d'octubre amb 48.985 sol·licituds segons ha informat el ministeri alemany de l'Interior.

Mercat Únic

L'u de gener entra en vigor el Mercat Únic Europeu. És una de les màximes expressions de la unitat dels europeus, i es resumeix en les quatre grans llibertats: llibertat de circulació de persones, de béns, de capitals i de serveis. Desapareixen definitivament les fronteres entre els dotze països de la Comunitat.

La construcció del Mercat Únic, com a tal, es va iniciar el 1986, després de l'aprovació de l'Acta Única Europea. Han estat sis anys de dures negociacions entre els Dotze. La Comissió Europea presentava models, i els estats membres, lluitant i defensant els seus interessos, llimaven les propostes de Brussel·les.

El treball de tots aquests anys s'ha concretat en tres centes directives. Són les lleis que regularan tot aquest mercat. La nova legislació europea obliga a modificar les normes dels dotze estats membres, per adaptar-les a tota la Comunitat. Perquè una maduixa del Maresme es pugui vendre a Amsterdam ha de complir uns requisits de mides, higiene i embalatge. Ha d'estar homologada per la Comunitat. El mateix per una joguina danesa. Cal que compleixi les normatives de fabricació i seguretat de la Comunitat.

El camí ha estat difícil, i sovint hi ha hagut uns enfrontaments duríssims entre dos estats o contra la Comissió. L'última ventada anti-Brussel·les ha bufat, precisament, en aquest sentit. S'ha acusat la Comissió d'excés de reglaments, d'introduir-se a la vida privada del ciutadà. Sonades van ser, anys i mesos enrere, les crítiques de certs sectors europeus perquè, deien, Brussel·les volia imposar una mateixa mida de preservatius a tot Europa, o volia eliminar el Camembert perquè aquest formatge francès no complia les normes comunitàries.

El Mercat Únic, evidentment, no té res d'aquestes exageracions, però la supressió de fronteres demana posar-se d'acord en moltes coses.

Queden encara pendents aspectes importants. Cal liberalitzar la circulació de capitals, permetre que els particulars i les empreses puguin obtenir, sense límits, crèdits als països on els tipus d'interès són més baixos. O poder comprar els cotxes nous on són més barats. Això anirà arribant. De la mateixa manera que la Gran Bretanya es nega a eliminar el control a les seves fronteres i exigirà el passaport als seus aeroports.

El pas següent és la polèmica Unió Europea, consagrada al Tractat de Maastricht, amb la peça clau de l'Europa sense fronteres: la moneda única abans d'acabar el segle.

■ Jordi Roigé i Solé

1 - EL SISTEMA SOLAR

Els astres i l'astrofísica

El cel parla de la glòria de Déu,
l'estelada anuncia el que han fet
les seves mans.

(Salm 18)

Avui hem de comunicar als nostres lectors una notícia que creiem que els serà plaent: acaba de sortir de la impremta el volum n. 10 de la col·lecció "Cultura i Pensament". És el recull dels primers 55 articles que hem anat publicant fins ara referents al sistema solar, dins del tema general "Els astres i l'Astrofísica". Amb aquests 55 articles sobre planetes, satèl·lits, cometes i el Sol, havíem acabat la primera part del tema que ens havíem proposat sobre els astres. Els articles que ara segueixen a partir del n. 56 són d'astronomia estel·lar, o sigui sobre estrelles i galàxies, i constituïran una segona part d'una extensió semblant. Tenint en compte la mida que ens hem fixat per als volums de la col·lecció que

Col·lecció Cultura i Pensament, 10

Francesc Nicolau i Pous

ELS ASTRES I L'ASTROFÍSICA I. El sistema solar

fem, hem cregut convenient aplegar ja aquests primers 55 articles en un volum, que és el que acaba d'aparèixer, deixant els de la segona part per a un altre aplec. Com ja és habitual, hi hem afegit il·lustracions que faciliten la comprensió del text i en fan més agradable la lectura. També hem retocat i completat algun capítol per tenir en compte les últimes aportacions de l'astrofísica.

El Dr. Josep M. Codina i Vidal, director de l'Observatori Fabra i professor de la Universitat, ha accedit gustosament a escriure'ns el pròleg amb què s'encapçala l'obra. Li hem d'agrair aquest gest de bona amistat i ho fem cordialment des d'aquí. Aquest pròleg, doncs, presenta l'obra amb aquestes paraules:

Pròleg

Conec mossèn Francesc Nicolau i Pous des de fa molts anys, des de la comuna època universitària, ja un xic llunyana. Sempre he pogut apreciar les seves virtuts de laboriositat, de meticulositat o feina ben feta i de constància en la tasca empresa. Per altra banda, era i és evident el seu interès pel món científic, sobretot en el camp de la Física i molt concretament en el domini de l'Astronomia. En aquest aspecte la seva formació és sòlida i profunda.

Tot això garanteix la qualitat del present llibre, un altre en la seva sèrie ja molt significativa i ben aconseguida, recull dels articles que ha publicat setmanalment a "Catalunya Cristiana" sota el títol de Cultura Científica. Són articles sobre la més antiga de les Ciències i, dins d'aquesta, els que constitueixen aquest primer volum fan referència al nostre sistema solar.

Podem dir, abans de tot, que, com resultava obligat, l'obra té un caràcter de

divulgació, cosa que no suposa una connotació de menor vàlua, sinó que, al contrari, ofereix elements molt meritoris. Ja d'entrada la matèria es presenta molt ben ordenada: visió general, planetes (dels interiors als més exteriors, passant pels petits planetes; amb particular descripció de la Terra), satèl·lits (entre els quals, molt detalladament la Lluna), cometes i finalment l'astre central, el Sol, amb el relleu que mereix.

Per a cada un d'aquests temes o objectes, la informació aportada és molt abundant i actual, incorporant els últims coneixements subministrats pels moderns mitjans de l'astronàutica. El treball de recopilació de dades que això representa es pot qualificar de veritablement d'extraordinari. I no oblidem de seguir, com cal, l'evolució històrica de cada cas, sovint captivadora.

L'estil, per altre part, és agradable; amb un lèxic escaient i amb una exposició molt entenedora fins i tot en el cas de qüestions no massa senzilles. Resulta així una lectura

fluida, de la qual hom no es desprèn fàcilment.

No sense dificultat es poden aconseguir aquestes qualitats en una obra de divulgació, de tipus descriptiu i, com en el present cas, molt detallada. Per elles la seva lectura és del tot recomanable i, sens dubte, serà profitosa no sols per a un públic ampli i general, sinó també per a persones d'avançada formació científica o cultural i àdhuc, em permeto dir, per a especialistes en l'àmbit de les ciències del cel. Tots hi trobaran informació interessant i dades útils.

Però, a més, l'autor, mogut pel seu zel pastoral, no deixa de banda l'aspecte transcendent o religiós. La consideració de les meravelles del firmament, del seu ordre i immensitat, porta molt directament a la consideració del Creador. I això no sols és possible en el raonament i en la pluma d'un sacerdot, sinó també en el discurs d'un científic. S'ha de reconèixer que la Ciència, en el seu progrés, arriba de vegades a situacions que sobrepassen la intel·ligència

de l'home, és a dir al "misteri", i llavors cal que saltem, amb sinceritat i sense por, a un altre ordre situat per damunt d'aquesta Naturalesa que hem anat descobrint i analitzant.

Per totes les característiques indicades em resulta molt plaent fer la presentació d'aquest llibre. Felicito mossèn Francesc Nicolau per la seva obra, amb tanta feina de recopilació ben feta, i recomano a tothom la seva lectura, convençut que sempre resultarà agradable i profitosa. I prego a l'autor que continuï la tasca, tal com ja anuncia, traspasant els confins del sistema solar per a endinsar-se en l'univers estel·lar i en l'extragalàctic que estan tan plens de meravelles i que responen tan bé al lema bíblic amb què mossèn Francesc Nicolau encapçala els seus articles setmanals: "El cel parla de la glòria de Déu i l'estelada anuncia el que han fet les seves mans".

■ Josep Mª Codina i Vidal

Catedràtic d'Universitat Director de l'Observatori Fabra

SUBSCRIVIU-VOS A CATALUNYA CRISTIANA!

**Catalunya
Cristiana**

València 244, 2n.
08007 Barcelona

Nom Població D.P. Tel.

Adreça Se subscriu a exemplar (s) ^{català}/_{castellà} del setmanari Catalunya Cristiana.

L'import anual, 9.100,- ptes. es liquidarà de la forma següent:

☐ domiciliació bancària

(En aquest cas vulgueu emplenar l'ordre de domiciliació)

☐ xec nominatiu que adjunto

☐ altra forma de pagament
(indiqueu-la)

Data

Signatura

ORDRE DE DOMICILIACIÓ

Banc / Caixa

Agència

Adreça

Senyors,

Els prego que d'ara endavant, fins nou avís, paguin els rebuts que els presentarà FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA, amb càrrec al meu ^{compte corrent}/_{llibreta}

Data

Entitat

Oficina

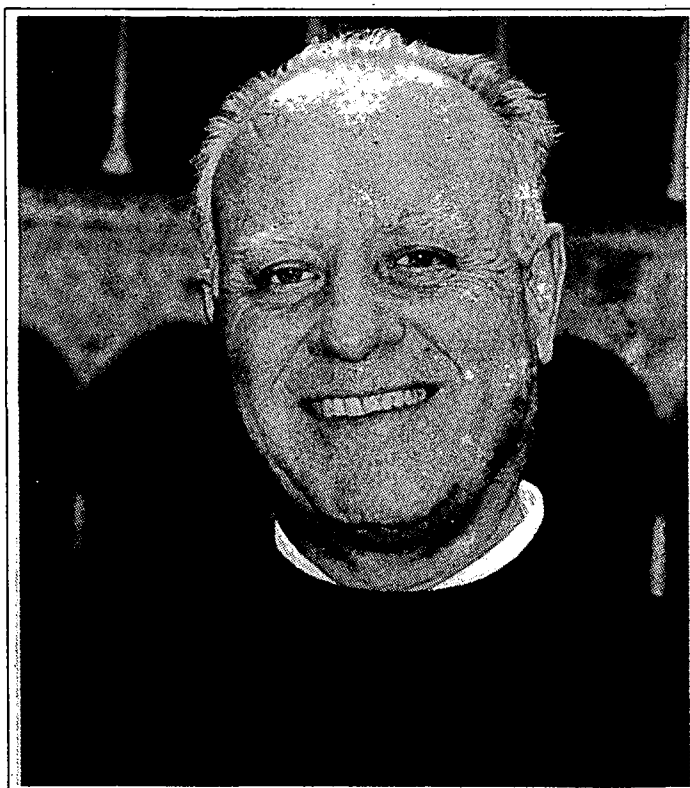
Compte

Signatura

Monsenyor Buxarrais

“Soc mig monjo i mig pastor”

Viu actualment a Melilla i reparteix el seu temps entre la pregària i l'activitat assistencial i pastoral

És un home sensible i radical, que a Xile va confirmar la seva opció per la pobresa evangèlica

Té 63 anys i l'esperit jove, monsenyor Buxarrais és un català de Santa Perpètua de Mogoda que viu a Melilla des de fa un any, després d'haver presentat la seva renúncia com a bisbe de Màlaga per poder estar més al costat dels pobres i per raons de salut. Allà, viu intensament la seva vocació de monjo i de servidor, com ell mateix diu “sempre estic obert a allò que Déu em demani”.

Transmet espontaneïtat i calidesa en el seu tracte, confessa que mai no va esperar que el nomenessin bisbe, ara fa vint anys, i que sempre s'ha preocupat de comunicar-se amb els seus diocesans “perquè a vegades un bisbe parla de manera enfàtica i no hi arriba”. Per aquest motiu s'inventà un personatge de ficció, anomenat Valerio, cristià inquiet i una mica rebel, que cerca una resposta des de la fe a les realitats colpidores i doloroses “ja que creure no vol dir evadir-se, sinó encarnar-se”. Llegint les cartes a Valerio (llibre que ha publicat recentment l'Abadia de Montserrat) es descobreix la manera de ser i de sentir d'aquest bisbe sensible i radical, “Potser sí que aquest personatge reflecteix una mica el meu tarannà”, afirma.

—Monsenyor Buxarrais aprofita aquests dies a Catalunya per estar-se amb els familiars i els amics que la distància impedeix de veure gaire sovint. Ha estat convidat per l'Institut de Litúrgia per donar la conferència inaugural del curs 1992-93 en el Seminari de Barcelona. Explica amb goig que “sempre que ve a Catalunya vaig a resar a la tomba del Doctor Tarrés a Sarrià i a la catedral de Barcelona on dic un Crec en Déu, ja que per a mi, la seu representa la diòcesi que em va donar la fe. Aquesta és la meua manera de demostrar-

li la meua veneració i el meu respecte, li dono les gràcies”.

—Mentre passegem pel claustre del convent de les clarisses de Pedralbes, va desgranant de quina manera va néixer la seva vocació sacerdotal: “En part neix per l'ambient familiar i en especial per la meua mare, i en part pels mossens de la

vicari parroquial de Lliçà d'Amunt. Al cap d'un temps passo a ser-ne el regent, i faig de rector”.

—Quan és a Lliçà li ofereixen la possibilitat d'anar a Antofagasta (Xile) per col·laborar amb un bisbe. L'experiència en aquestes terres va més enllà de la pròpiament missionera, descobreix els valors de la solidaritat, de la justícia en favor dels oprimits i es reafirma en la pobresa evangèlica. Allí també sent la crida de la vida monàstica: “A Xile redescobreixo aquesta necessitat que sembla que Déu em demana de ser monjo. I certament entro en la Trapa de Azul a la província de Buenos Aires (Argentina). Però vaig caure malalt d'hèrnia discal—de la qual vaig ser

podia resistir-la...”.

—Continua la seva tasca sacerdotal al poble de Llinars del Vallès, després és rector de Sant Esteve de Granollers i al cap de dos anys li arriba la notícia del seu nomenament com a bisbe de Zamora: “Ni jo ni ningú s'esperava aquest nomenament”—I afegeix rient: “Quan vaig trucar a la meua cunyada, vaig dir-li: Eulàlia, m'han nomenat bisbe! Si, i a mi Papa!, va respondre'm. —Torna a riure: “Perquè sembla que els bisbes haurien de ser més hieràtics i més formals que no pas jo... A Zamora passaré dos anys, fins que sóc enviat com a bisbe de Màlaga”.

—Durant els divuit anys que exerceix el seu ministeri pastoral a Màlaga entra en contacte directe amb el poble i les seves inquietuds. Va escollir viure amb un grup de sacerdots en un barri obrer i no al Palau Episcopal. I en l'exercici del seu ministeri sempre va anar prenent opcions a favor del respecte, de la llibertat i de la democràcia, com quan va demanar al governador militar que retirés els soldats de la processó de Corpus Christi el 1974. Les seves postures van suscitar controvèrsies en la societat malaguenya i en la mateixa Església. Amb tot, ell va intentar realitzar de la millor manera possible la seva tasca, encara que humilment reconegui que també va cometre errors.

Recorda els fidels amb afecte, ja que li deixaren una profunda petja.

—En ser acceptada la seva renúncia pel Vaticà, el bisbe Buxarrais va residir a Melilla on pot dur una vida “mig de monjo i mig de pastor”. Cada dia fa tres o quatre hores de pregària i una gran activitat al servei del Centro Asistencial, que acull ancians, nens abandonats i

malalts, visita la gent de la presó i ajuda en la pastoral a les cinc parròquies de Melilla. No cobra cap sou, sinó la paga de jubilació de bisbe.

Ara té més temps per escriure que abans, i aviat sortirà un llibre seu titulat: “Elisenda, apunts sobre la vida contemplativa”, “per donar a entendre—explica el bisbe—la necessitat que hi hagi monjos i monges en la humanitat, perquè ells són l'essència de l'Evangeli, les seves arrels”.

Com que Melilla és una ciutat amb una gran barreja de races i de religions, això l'ha fet reflexionar sobre les onades migratòries que arriben a la Península i a Europa. Monsenyor Buxarrais opina que “la gent busca el benestar, i Europa apareix com un continent de benestar, per tant ha d'estar preparada a rebre gent, a assumir immigrants si bé d'una manera ordenada. Hem de ser justos generosament”.

Quan ens acomiadem, el bisbe Buxarrais va amb el seu germà i la seva cunyada a fer una visita familiar. Camina segur i la serenitat acompanya els seus passos. Home sensible i profund, viu aquesta etapa de la seva vida de manera silenciosa, ara que no ocupa un lloc públic. Abans de marxar em recorda mig bromejant “porto una vida més en soledat i al servei dels pobres. Però encara que no estigui en una diòcesi, encara sóc bisbe i m'agradaria anar avançant, ser un bisbe per al s. XXI: fidel a Roma, sensible als preveres i als fidels, que estima el Papa i s'atreveix a dir-li allò que convé i que potser no sap. Perquè l'amor no implica el servilisme o és que no saps aquell acudit que diu: El Papa pregunta: Quina hora és? —Respon un bisbe: Quina hora vol que sigui? —Riu. I amb aquest bon humor es va anar allunyant carrer enllà.

■ Núria Oriol Palarea

Monsenyor Buxarrais amb el seu germà i la seva cunyada

parròquia. Encara que diversos fets molt concrets també em van determinar”. Fa una pausa i continua: “Tenia 12 anys quan vaig entrar al seminari i n'hi vaig passar 13 rebent l'ensenyament d'humilitat... Ah! —exclama rient— volia dir d'humanitats, que inclou filosofia i teologia. I en acabar em van nomenar

operat fa un any i que va ser un dels motius que em vaig plantejar per renunciar com a bisbe de Màlaga—. I vaig haver de tornar a casa. No vaig poder continuar la vida de monjo—diu sense melangia—perquè una de les qualitats que s'exigeixen és la bona salut per treballar al camp. La feina de la Trapa és dura i no

L'Església rehabilita Galileu

(Ve de la 1ª pàgina)

Un prelat de la Comissió ha subratllat que no es tracta senzillament d'una "rehabilitació" de Galileu Galilei —cosa que el Papa ja va fer fa temps lloant públicament a Pisa la seva "gran fe" i admetent que Galileu, "un exemple per a tots, fins i tot per a l'Església, hagué de patir per part dels organismes de la mateixa Església". "L'Església —declarà el mateix prelat— ha volgut sobretot estudiar i publicar tots els documents existents sobre el cas Galilei, donant així una contribució fonamental a la reconstrucció de la veritat". I ha volgut recordar, en justificació dels jutges de la Inquisició que el condemnaren, que el científic pisà no va trobar aleshores la manera de demostrar la seva formidable intuïció sobre el moviment de la Terra al voltant del Sol.

En crear l'esmentada Comissió l'any 1979, el pontífex havia demanat als seus membres que aprofundissin l'examen del cas i que fessin "desaparèixer, en un lleial reconeixement de les equivocacions comeses, vinguessin d'on vinguessin, les desconfiances que aquest cas encara oposa,

en molts esperits, a l'existència d'una concòrdia fructífera entre Ciència i Fe, entre Església i Món".

L'any 1984, l'Arxiu Secret va publicar una primera part dels documents del polèmic procés. D'ells emergia la confirmació d'una tesi ja molt difosa entre els historiadors laics: que potser l'error del gran científic, consistí sobretot en la manera com va referir-se al papa Urbà VIII en els seus "Diàlegs sobre els màxims sistemes". La conclusió de la llarga investigació històrica que proposa el cardenal Poupard és aquesta: "Els jutges que condemnaren a Galileu, ho feren amb bona fe, però s'equivocaren cometent objectivament un error. Nosaltres avui sabem que Galileu tenia raó, sobre l'essencial, adoptant la teoria astronòmica de Copèrnic. Però dels arguments proposats pel científic toscà es discuteixen encara en els nostres dies, especialment a propòsit de si era pertinent la seva pretesa prova per mitjà de l'existència de les mareas".

Hi ha lliçons de la història —continua dient el cardenal Poupard— que no es té el dret d'oblidar. La Revelació no se situa en el pla d'una cosmogonia. L'assistència divina no ha

estat donada a l'Església en la prospectiva dels problemes d'ordre científic-positiu. La infeliç condemna de Galileu és aquí per recordarnos-ho".

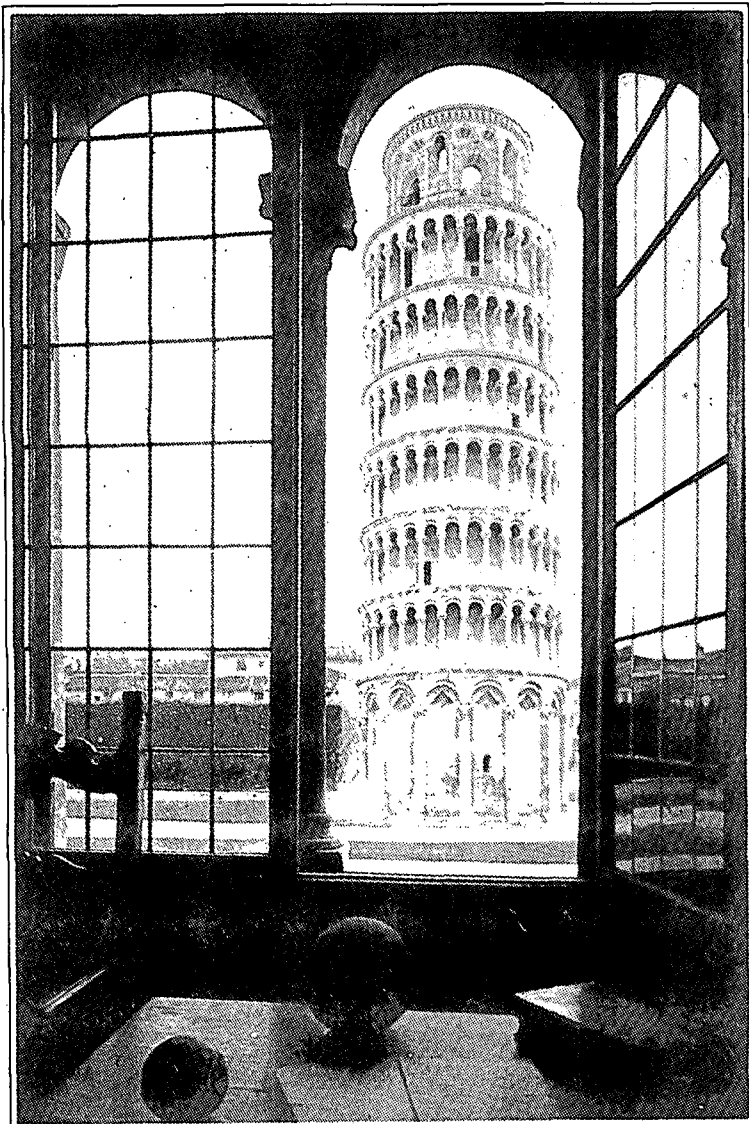
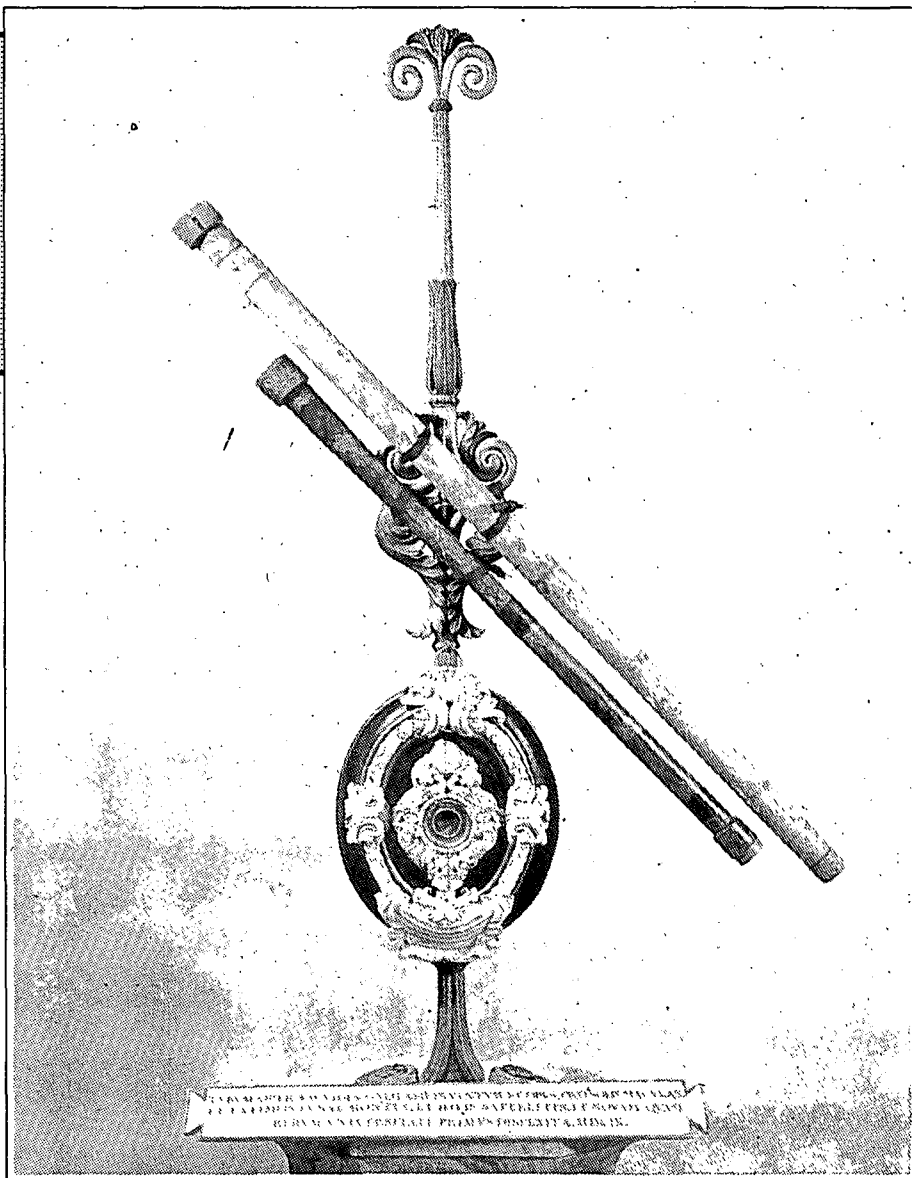
La decisió del Papa Joan Pau II d'anunciar personalment la conclusió de la revisió del cas Galileu en presència d'un important grup de científics i de premis Nobel de tot el món, reunits en la històrica Casina de

Pius IV als jardins vaticans, posa fi als temors d'alguns intents de posar terra damunt d'aquesta qüestió.

Joan Pau II, l'any 1979, parlant a la Pontifícia Acadèmia de les Ciències amb motiu de la commemoració del naixement d'Einstein, usà un llenguatge molt diferent del que va utilitzar Pius IX en el "Silabus" (1864) en reconèixer que "Galileu hagué

de patir molt —no podem ocultar-ho— per part dels homes i organismes de l'Església" i que "el Concili Vaticà II ha reconegut i deplorat certes intervencions indegudes". El dissabte, dia 31 d'octubre, el Papa ha rehabilitat finalment, tres segles després de la seva condemna, a Galileu Galilei. És tot un gest.

■ C.C.

L'abjuració

"Jo, Galileu, fill del difunt Vincenzo Galileu, florentí, de setanta anys d'edat, personalment present davant d'aquest Tribunal, de genolls davant vostre, Eminentíssims i Reverendíssims Cardenals, Inquisidors Generals en tota la República cristiana contra la perversitat heretge.

Tenint davant dels meus ulls els sacrosants Evangelis que toco amb les meves mans, Juro que he cregut sempre, que crec ara i que amb l'ajuda de Déu seguiré creient en el futur tot el que la Santa Església catòlica i apostòlica té per veritable, predica i ensenya.

Vist que aquest Sant Ofici m'ha ordenat jurídicament abandonar la falsa teoria segons la qual el Sol és el centre del món i inamovible, mentre que la Terra no és el centre del món i es mou.

Vist que no podia mantenir, defensar ni ensenyar de cap manera, oral o per escrit, l'esmentada falsa doctrina, després que m'ha estat notificada com a contrària a la Sagrada Escripura.

Vist, per altra part, que he escrit i donat a imprimir un llibre en el qual tracto de la mateixa doctrina ja condemnada, aportant raons molt eficaces a favor seu (...).

El text de l'abjuració de Galileu és commovedor. Es veu en ell un home que es nega a si mateix. Tant més sorprenent com que Galileu tenia una forta personalitat. ¿Fou l'interrogatori que el féu tòrcer? ¿O es va sotmetre també ell a la "raó d'Església", amb menyspreu de la veritat?

He estat jutjat com a clarament sospitos d'heretgia, d'haver sostingut i cregut que el Sol és el centre del món i immòbil, que la Terra no és el centre del món i es mou.

En conseqüència, volent eliminar de la ment de les vostres Eminències i de tots els fidels cristians aquesta vehement sospita

justament concebuda contra mi, vinc amb cor sincer i fe no fictícia a abjurar, maleir i detestar els esmentats errors i, en general, tot error, heretgia i secta contrària a la Santa Església. I juro que en el futur no diré ni afirmaré mai més, ni verbalment ni per escrit, coses que puguin fer-me sospitos. Si conec algun heretge o sospitos d'heretgia, el denunciaré al Sant Ofici o a l'Inquisidor del lloc on em trobi (...).

Jo, Galileu, que subscric, he abjurat, jurat, promès i m'he compromès al que precedeix.

En fe de tot això, del meu puny i lletra he firmat la present declaració de la meva abjuració i l'he llegida en veu alta, paraula per paraula.

A Roma, en el convent de la Minerva, el 22 de juny de 1633. Jo, Galileu, he abjurat, com anteriorment consta, i firmat del meu puny i lletra."

RENOVEU CATALUNYA CRISTIANA!

CATALUNYA CRISTIANA nasqué ara fa 14 anys i, malgrat les dificultats, ha esdevingut un fet i una realitat amb què molts ja comptem, i no en podem prescindir.

CATALUNYA CRISTIANA, actualment Fundació de l'Arquebisbat de Barcelona, no es vol limitar a aquesta diòcesi, sinó que vol aprofundir la seva vocació de servei a totes les diòcesis catalanes.

CATALUNYA CRISTIANA se sent cridada a esdevenir vincle d'unió de tots els catòlics de Catalunya, i mitjà informatiu indispensable del proper Concili Català, obrint-se a tots els sectors de la nostra Església.

CATALUNYA CRISTIANA, per tant, no es vol quedar on és. Vol renovar-se amb el vostre ajut. Us demanem la vostra participació, contestant aquesta enquesta, que ens podeu enviar a:

CATALUNYA CRISTIANA c/. València, 244, 2n. 08007 Barcelona.

(L'enquesta és confidencial. No hi heu d'anotar, doncs, ni el nom ni l'adreça.)

Llegiu **CATALUNYA CRISTIANA**:

- Cada setmana?
- Més de 15 vegades l'any?
- Menys de 15 vegades l'any?
- Només alguna vegada?
- La compreu cada setmana?
- Lloc on la sol comprar.....
- En sou subscriptor?
- Altres possibilitats (me la deixen, biblioteca, etc.)

Quines seccions i espais acostumeu a llegir?
(anoteu-les totes)

Sempre

Sovint

Alguna vegada

Mai o gairebé mai

Hi ha alguna secció o espai que suprimiríeu?

Hi afegiríeu alguna secció o espai?

Descriviu-la

Segons la vostra opinió i tal com és ara, a **CATALUNYA CRISTIANA** què manca?

què hi sobra?

Edat Estat
Home? Dona?.....
Subscriptor? Lector?.....
Districte postal
Població

És un sistema de reproducció d'imatges i so en el televisor, que varien segons les decisions del telespectador

El compact disc audiovisual interactiu ofereix aplicacions culturals i universitàries

Ha sortit a la venda a Espanya el primer compact-disc interactiu audiovisual (CD-I) que permetrà a l'espectador variar el contingut de cada programa i participar de forma activa en l'elaboració dels seus continguts, en el seu propi televisor. Aquest aparell, considerat com "el vídeo del segle XXI", serà comercialitzat per l'empresa Philips i constitueix una nova forma de veure la televisió.

El compact-disc conté imatges, fixes i en moviment, animació, gràfics i textos. És a dir, programes i jocs que l'espectador podrà veure, dir i, sobretot controlar i modificar des del televisor. Permet als usuaris participar activament en els programes, en lloc de mirar-los de forma passiva, com es fa habitualment, quan la gent s'asseu davant el televisor.

Fonts de Philips indicaren que

amb aquest nou tipus de disc-compact, el consumidor podrà fer quelcom més que la mera contemplació passiva del televisor — "l'espectador se situarà al seient del director" — I assenyalaren que no es tractarà només d'un simple entreteniment.

Als Estats Units aquest nou sistema de veure televisió es va començar a comercialitzar fa un any, i compta ja amb més de 300 títols de compact-disc disponibles al mercat. A Espanya es comercialitzaran uns 40 títols fins a desembre, per al 1993 afegiu-hi la mitjana de 4 o 5 al mes.

També, des d'Espanya es va produir una sèrie sobre grans pintors espanyols.

En els recorreguts artístics, és l'espectador qui realitza la visita guiada per ell mateix, decideix quins monuments vol visitar, de quin període i organitza el seu propi recorregut per la ciutat, podent-lo variar totes les vegades que vulgui.

Curs de fotografia

En el curs de fotografia es poden realitzar instantànies, utilitzant el televisor com una càmera de fotos, i veure els resultats en el mateix moment. Els usuaris seran capaços d'enfocar una càmera imaginària en una escena en moviment, ajustar la il·luminació, i prendre la fotografia. El resultat es mostra per veure si la foto està aconseguida.

Pel que fa a tot això, la companyia Kodak ofereix una nova possibilitat en aquest terreny: revela els negatius d'una càmera fotogràfica normal en un compact-disc, en el qual es pot emmagatzemar fins a 100 instantànies i després reproduir-les a través de CD-I.

Tanmateix, segons indicaren fonts de Philips, no es tracta només d'una forma d'entreteniment. "Hi ha aplicacions culturals i universitàries. S'està utilitzant el compact-disc interactiu en la indústria farmacèutica, i s'estudien aplicacions en l'educació per ensenyar matèries als estudiants, a través de la interactivitat.

L'aparell reproductor del compact-disc interactiu (CD-I) té la mida d'un vídeo i es con-

necta fàcilment a qualsevol sistema de televisor o de vídeo. A Espanya el preu serà d'unes 100.000 ptes. Els compact-disc són iguals als que s'utilitzen, actualment, per a la reproducció de música, i es comercialitzaran a un preu entre les 3.500 i les 6.900 ptas segons els temes.

Per poder interactuar, cal, a més a més, un comandament a distància que transmeti les ordres donades per l'usuari. El compact disc interactiu és un sistema basat en la tecnologia dels discos òptics, per la qual cosa permet una gran qualitat d'imatge i so.

Els fabricants esperen que el nou sistema arribi ser tan habitual a les cases com avui ho és el vídeo. És un sistema fàcil de manejar, per la qual cosa només cal tenir un televisor, i està adreçat al gran públic i a famílies amb infants, interessades en la seva educació.

Les diferències amb els vídeo tradicional és que en aquest sistema només es rep informació. En el compact-disc interactiu també es rep, però al mateix temps es pot manipular, aprofundir més en determinats aspectes, escollir programes, etc. "Es impossible fer en el vídeo el que es fa en el CD-I", indicaren fonts de l'empresa.

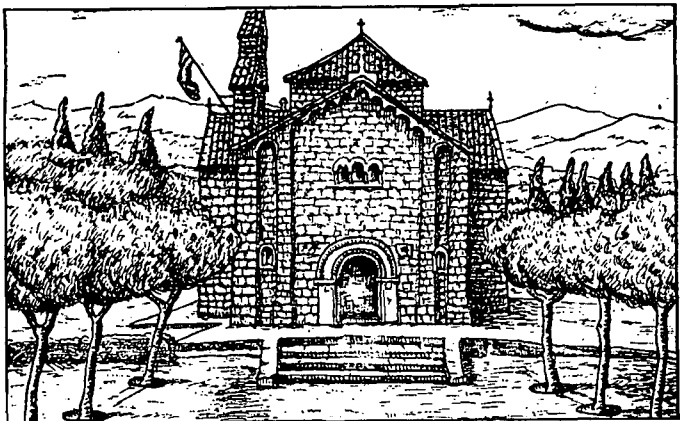
Pel que fa a la venda, Philips pretén arribar als 100.000 reproductors del CD-I abans de finals d'any, per incrementar la xifra fins a 500.000 l'any 1993 i arribar al milió l'any 1994. La xifra de venda dels compact arribarà als vuit milions d'unitats.

● E.P.

CAL VIDAL CINQUANTENARI DE LA CONSAGRACIÓ DE L'ESGLÉSIA

7-XI-1942

7-XI-1992

PROGRAMA D'ACTES

MATÍ

A les 11

SOLEMNE MISSA CONCELEBRADA,

amb l'assistència dels sacerdots fills de Cal Vidal, els de l'Arxiprestat, i d'altres, presidits pel Dr. Antoni Deig i Clotet, Bisbe de la Diòcesi. Ens honrarà amb els seus cants, la **Coral Polifònica de Puig-reig**.

A les 12

PARLAMENTS de les Autoritats assistents a l'acte.

A 2/4 de 1

CONCERT, que ens oferirà la **Polifònica**.

Seguidament
GRAN TRACA.

A 1/4 de 2

AUDICIÓ DE SARDANES, per la Còpia Pirineu.

A 2/4 de 3

DINAR DE GERMANOR.

TARDA

A 2/4 de 5

Actuació de l'Esbart Dansaire "Sant Esteve".

A les 6

Vetllada literària

Presentació de l'acte a càrrec de Mn. Francesc Canals i Sanpons.

1.— Premi del Sr. Ignasi Mre Vidal i Arderiu, a la millor composició amb prosa del tema "**El meu avi em parla de Cal Vidal**".

Lectura del Veredict.

El/la premiat/da ens llegirà el seu treball.

2.— Col·laboració literària dels Srs.:

— Gabriel Mora i Arana, poeta i Mestre en Gai Saber.
— Lluís Badia i Torras, Pedagog.
— Mn. Climent Forner i Escobet, Poeta.

— Mn. Francesc Bajona i Pinó, ex-Rector de Cal Vidal.

3.— "Record de Mn. Josep Cantons". A càrrec del Grup Organitzador dels "Vidalades".

4.— Cloenda. Per Mn. Francesc Canals i Sanpons.

Grans temes

Entre els temes destaquen els de gran consum, com lleure, cultura, música, jocs de taula i temes educatius. També hi ha un curs pràctic de fotografia i aplicacions futures en camps educatius i professionals.

En el camp del lleure, permet la possibilitat de practicar esports com tennis, tir al plat, golf. Mitjançant una ordre a través del comandament a distància, l'usuari pot seleccionar un forat, el pal amb què es pica la pilota, l'angle, la velocitat, tot acompanyat de comentaris esportius sobre les jugades, amb la qual cosa fa la sensació que és el mateix telespectador qui està jugant.

En el terreny cultural, hi ha un catàleg bàsic de discos, que s'amplien amb els temes culturals propis de cada país. El compact disc interactiu ofereix recorreguts pel Renaixement, viatges a Venècia i Florència, i temes sobre el centenari, entre d'altres.

Un micro-satèl·lit controlarà el medi ambient l'any 2000

La Fundació Catalana per a la Investigació crearà aquest any un Institut d'Investigació Espacial, destinat a impulsar els estudis i projectes industrials que es desenvolupin a Catalunya, segons anuncia el seu actual secretari, Albert Serratosa, durant la presentació de la memòria de 1991 d'aquesta fundació. Una de les tasques més immediates de l'institut serà la posada en òrbita d'un micro-satèl·lit, que s'utilitzarà per al control de qüestions medi-ambientals com els nivells de contaminació atmosfèrica, l'aigua o la repoblació forestal. El secretari de la fundació va indicar que "el micro-satèl·lit tardarà menys de vuit anys a ser llançat l'espai".

L'Institut d'Investigació Espacial comptarà amb el suport i participació de les quatre universitats públiques catalanes (UB, UAB, UPC i UPF), el Centre de Desenvolupament Tecnològic de la In-

dústria, l'Institut Nacional de Tecnologia i la Comissió Interdepartamental d'Investigació i Innovació Tecnològica.

La Fundació Catalana per a la Investigació ha premiat aquest any per les seves investigacions Jordi Nadal, catedràtic d'Història Econòmica de la UB, Joan Bertran, catedràtic de Química Física de la UAB, i Emili Gelpí, cap del departament de Neuroquímica del Consell Superior d'Investigacions Científiques. La fundació disposa d'un pressupost de mil milions per als propers cinc anys, mentre l'any 1991 era de 400. Entre les aportacions més importants realitzades l'any passat per aquest organisme, destaquen la inauguració del Centre de supercomputació de Catalunya i la posada en marxa del Servei d'Informació d'Ajudes i Beques, destinat a orientar els estudiants.

Segons un informe d'Amnistia Internacional

Arreu del món es violen els drets més elementals dels infants

Infants de tot el món són torturats, morts o detinguts arbitràriament per forces militars i per la policia, segons manifesta Amnistia Internacional.

"És espantós que els infants siguin realment un objectiu per a les violacions de drets humans", diu l'organització, "però veiem que això és el que succeeix una i altra vegada".

"De vegades són escollits en considerar-los una amenaça; altres cops, són detinguts arbitràriament —o fins i tot torturats— per tal de poder agafar llurs pares. D'altres pateixen abusos en mans de forces governamentals i grups d'oposició, pel sol fet de trobar-se immersos en un conflicte armat".

Cada any, Amnistia Internacional rep centenars d'informes de violacions de drets humans comeses contra els infants. Durant anys, a Brasil per exemple, milers d'infants del carrer colpejats per la pobresa han estat torturats o assassinats per esquadrans de la mort, els quals són sovint comandats per oficials de la policia fora de servei. A Burundi, dues dones i cinc criatures d'una família van morir en ser-los llançada una granada: es

compten entre les mil persones —potser més— mortes deliberadament per soldats l'any passat amb el rerafons d'una tensió ètnica extrema.

En situacions d'insurgència armada, els infants esdevenen sovint víctimes innocents d'abusos contra els drets humans, amb "desaparicions", raptos, morts premeditades i repressions massives. També hi ha infants entre els milers de persones "desaparegudes" o mortes per les forces de seguretat al Perú; també entre les víctimes ocasionades pel Partit Comunista del Perú, d'oposició armada —Sendero Luminoso.

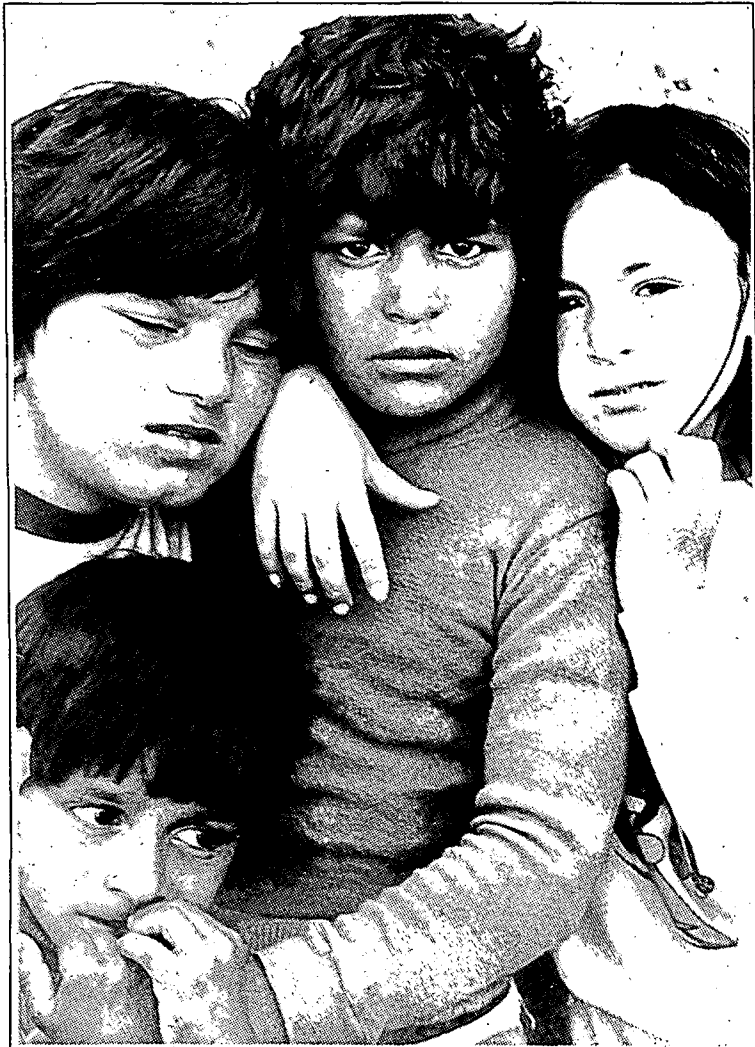
A Turquia, els infants kurds han estat víctimes d'abusos contra els drets humans, tant per part de les forces governamentals com per part de guerrilles del Partit dels Treballadors Kurds. Al març d'enguany, una noia kurda de 16 anys, Biseng Anik, va morir sota guarda de la policia, després d'uns disturbis que van produir-se en el transcurs de l'Any Nou Kurd. Fou trobada amb la meitat del seu cap arrencat i, segons els informes, el seu cos era ple de senyals de tortura.

Segons la versió oficial dels fets, Biseng Anik no havia estat

torturada i s'havia disparat ella mateixa amb un rifle que havia trobat a la seva cel·la. No obstant, no hi ha hagut cap investigació completa ni independent sobre la seva mort.

Hi ha encara un grapat de governs que segueixen aplicant la forma més extrema de càstig cruel i inhumà als infants. En els darrers 10 anys, s'ha sabut que en set països s'ha executat joves per delictes que havien comès quan encara eren menors d'edat: el nombre més alt que ha estat confirmat, cinc execucions, pertany als Estats Units d'Amèrica. Al febrer del 1992, a l'estat de Texas, fou executat el jove Johnny Garrett per un delictes que havia comès quan tot just tenia 17 anys. Era deficient mental, psicòtic crònic, tenia lesions cerebrals i patia al·lucinacions paranoiques.

"Els infants i els joves són especialment vulnerables", ha dit Amnistia Internacional. "Però per comptes de protegir-los, massa sovint veiem que els governs els mata, tortura i empresona. Els infants no poden defensar llurs propis drets: per això és imprescindible que els governs actuïn i ho facin per ells".

Els infants no poden defensar llurs propis drets; per això és imprescindible que els governs actuïn i ho facin per ells.

Voluntariat: les seves classes i tasques (1)

Últimament, amb motiu dels Jocs Olímpics i Paralímpics, es parla molt de voluntariat i no sempre se conceptua correctament la funció que aquest important col·lectiu compleix en la nostra societat.

Gairebé tots els països del món, i especialment els més avançats tècnicament, disposen de l'eficax col·laboració de voluntaris per a les tasques que té en funcionament la societat; però és important conèixer les diferents classes de voluntariat que cobreixen les diferents funcions en les quals l'esforç voluntari de tota persona pot intervenir.

D'entrada hauríem de distingir entre voluntariat social, ajuda mútua i promoció ciutadana; perquè ni una cosa no és l'altra ni, normalment, qui està disposat a un tipus de col·laboració té la mateixa inclinació cap als altres.

El voluntariat social ha estat definit repetidament en la majoria de fòrums que tracten el tema, tant en el nostre país com en els més diversos punts del globus i la coincidència de conceptes és total. A Europa, potser amb Gran Bretanya com a líder però amb gran incidència a tots els Estats, el voluntariat social està coordinat per una organització global, recomanat i amb el suport de diversos acords del Consell de Ministres del Consell d'Europa.

De les "Jornades", celebrades a Monells (Baix Empordà) l'any 1986 sorgiren diverses conclusions i acords i, entre els quals, el de tendir envers un ens que, d'alguna manera, coordinarà l'acció de les diferents entitats amb voluntariat social que hi ha a Catalunya i ajudarà les persones que volguessin viure l'agradable aventura de fer-se i ser voluntari social. D'aquí el naixement de l'actual Federació Catalana de Voluntariat social.

Voluntariat social, es va concloure a Monells plenament d'acord amb els conceptes tractats sobre el tema més enllà dels Pirineus, és el que compleix els vuit requisits següents: 1. Es tracta d'una actuació voluntària, no obligada. 2. És una forma de treball en benefici de la comunitat. 3. Té caràcter altruista. 4. No implica cap tipus de relació laboral i no ha de realitzar tasques professionalitzades. 5. És una prestació de caràcter gratuït. 6. S'ha de realitzar integrat en una organització de voluntaris. 7. No suposa una formació acadèmica determinada i 8. Implica un compromís.

Aportació solidària

Està clar, que el voluntariat social no pot en cap moment pressuposar una "mà d'obra barata", ni pot constituir una força pública organitzada des de l'Administració; i en canvi, és normalment la força més viva per lluitar contra la marginació, per "humanitzar" i per "mediar en" moltes de les accions que arriben excessivament burocratitzades a sectors menys afavorits. És per aquesta raó que el voluntariat social és, en la seva essència, una aportació en el camp de l'acció social destinada a promoure la participació i la solidaritat amb la finalitat de donar resposta a necessitats socials.

És important distingir entre voluntariat social d'una part i ajuda mútua o promoció ciutadana d'una altra.

Per ajuda mútua entenem el col·lectiu de persones que s'uneixen davant un problema comú per ajudar-se mútuament en la seva resolució; i en aquest grup trobem la totalitat d'Associacions d'afectats d'una mateixa malaltia o situació, les Associa-

cions de Pares d'una mateixa classe d'alumnes o de fills que sofreixen idèntiques circumstàncies, i tots els que s'uneixen, entre molts, ajudar-se a si mateix a resoldre les dificultats pròpies d'una situació similar.

Algunes d'aquestes entitats d'ajuda mútua, tanmateix, compten amb voluntariat social, ja que disposen de la col·laboració de persones que, alienes al problema, les ajuden a buscar la seva solució o a millorar la qualitat de vida dels qui ho sofreixen, simplement per responsabilitat social o per disponibilitat personal; però les entitats en si mateixes no són voluntariat social sinó ajuda mútua.

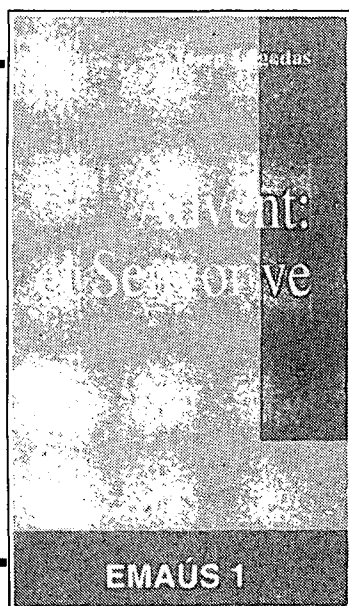
La promoció ciutadana és una altra cosa. Segons la nostra opinió és la crida a la col·laboració col·lectiva en plans o accions que, promogudes per les Administracions públiques o per ens àmpliament implantats en la societat, tendeixen a realitzar accions puntuals.

El perill de la utilització de voluntaris en projectes globals, mobilitzant la participació ciutadana, és que s'intenti trobar una "mà d'obra barata" suplint la contractació de personal per a fets o realitzacions que haguessin de figurar en els pressupostos oficials, però aquesta situació confiem que no es doni entre nosaltres.

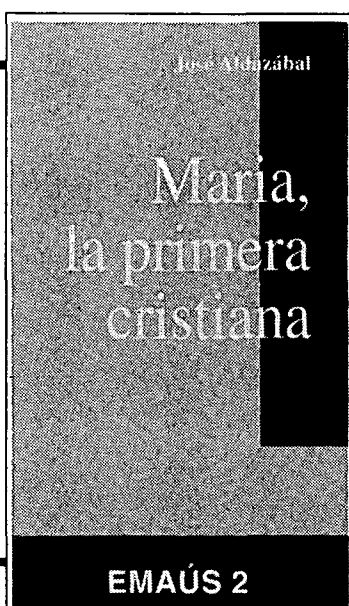
■ Lluís Martí Bosch

Llibres

Emaús, una nova col·lecció

El Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona ha iniciat una nova col·lecció catequètica i d'espiritualitat —titulada Emaús, en record de la primera catequesi de Jesús ressuscitat— dirigida als cristians que desitgin conèixer millor tot allò relacionat amb "litúrgia i vida". Llibres breus —d'unes 70 pàgines—, de lectura fàcil, amb una presentació agradable i a un preu assequible (475 ptes.). Es publiquen tant en català com en castellà.

El primer ja editat es titula "**Advent: el Senyor ve**" i n'és autor Josep Lligadas (director de "Missa Dominical"). El llibre —escrit de manera senzilla i suggerent— vol respondre a aquests interrogants: què vol dir per a nosaltres, creients de les darreries del segle XX, preparar la vinguda de Jesucrist? Quin és el sentit de les setmanes d'Advent? Són només una preparació del Nadal o signifiquen una crida a obrir-nos a la constant vinguda de Jesucrist a la nostra vida? Els diferents capítols d'aquest llibre presenten quines

són les actituds que l'Advent sembla en nosaltres, l'itinerari dels seus diumenges —el sentit profund de les lectures bíbliques que hi llegim—, el camí de pregària que se'n proposa.

El segon llibre publicat d'aquesta col·lecció és de Josep Aldazábal (president del CPL de Barcelona) i el seu títol "**Maria, la primera cristiana**". S'hi parla d'una "nova" figura de Maria i hom es pot preguntar si és legítima aquesta expressió. La resposta és afirmativa si s'entén com la visió que de Maria pot tenir el cristià actual des de la seva sensibilitat. Què el porta a valorar sobretot allò que de Maria ens diuen els evangelis, llegits des de la realitat actual. Per fer-ho, el professor Aldazábal valora especialment el que sobre Maria ens diu avui l'Església —el Vaticà II, Pau VI, Joan Pau II— i també com la litúrgia renovada després del Concili ens guia en la nostra pregària a Maria.

● C.C.

Mestre d'espiritualitat cristiana

El IV Centenari de la mort de sant Joan de la Creu, que es va celebrar l'any passat, va provocar un interès excepcional envers la figura polifacètica d'aquest home amb un cos petit però amb una humanitat generosa i una fidelitat constant, universalment reconegut com a mestre incomparable d'espiritualitat cristiana.

Pensadors i poetes es van dedicar aleshores a analitzar el seu pensament i la seva poesia. Tanmateix, tota la grandesa literària i intel·lectual de sant Joan de la Creu desapareixeria si oblidàvem el protagonisme de Déu en les seves obres. Tot està centrat en ell. La contemplació admirada de la natura i la seva expressió poètica inigualable prenen relleu des de la percepció de les petjades de Déu en la creació. La grandesa de l'home i el seu destí de ser com Déu (agosarada convicció!) parteixen de l'amor i la iniciativa primera de Déu, que vol que anem cap a ell i estiguem en comunió eterna amb ell.

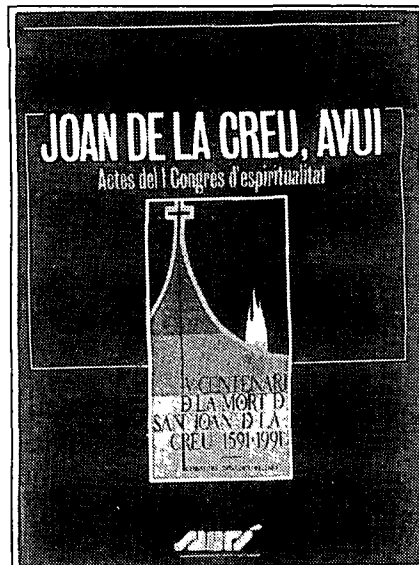
Les famílies carmelitanes de Catalunya i Balears van voler acostar als cristians d'avui la vida i el pensament de sant Joan de la Creu, amb un llenguatge que fos entenedor i que estigués en relació amb la nostra experiència quotidiana.

Peraixò es va promoure la celebració d'un Congrés d'espiritualitat, amb una orientació decididament pastoral. La intenció era reflexionar sobre la situació present de la vida espiritual i alhora descobrir l'actualitat del missatge de sant Joan de la Creu.

El Congrés es va celebrar al santuari-parròquia de Santa Teresa de l'Infant Jesús de Lleida els dies 25 a 27 d'octubre de 1991, i van participar-hi unes 500 persones, procedents d'una gran diversitat d'ambients cristians i socials, que van realitzar un treball en un triple àmbit: joves, adults, religiosos i preveres. Així, cadascun d'aquests sectors podia arribar amb més precisió a una aplicació del missatge santjoanista a la seva pròpia realitat.

Com que el Congrés volia tenir molt en compte la realitat del món actual, la primera part es va centrar en l'anàlisi de l'espiritualitat que els diferents sectors cristians viuen en el moment present. En cada una de les tres seccions hi havia una ponència que oferia una visió global de la situació, i era il·lustrada i complementada per uns testimonis personals.

A partir d'aquesta realitat, el segon pas va ser l'acostament a sant Joan de la Creu per tal de trobar en ell una orientació per als interrogants que es

Agustí Borrell i Àngel M. Briñas, Joan de la Creu, avui. Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

planteja el cristià en la seva vida de cada dia. Amb un esquema semblant al de la primera part, es va fer palès com moltes persones reviu avui el missatge de sant Joan de la Creu.

Al mateix temps, les conferències generals, les celebracions conjuntes de la fe i la lectura en comú de les conclusions de cada grup van permetre d'experimentar la pluralitat i la riquesa de la vida cristiana que anima un mateix Esperit.

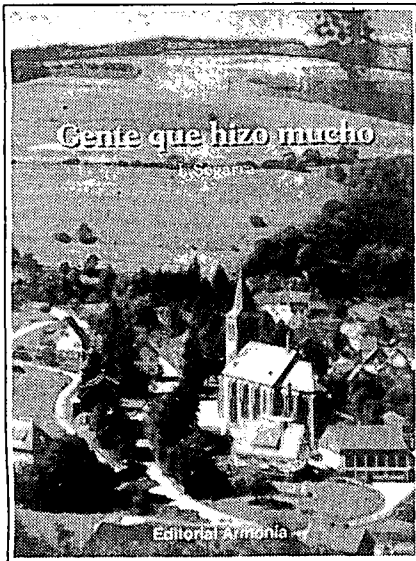
Les valuoses aportacions fetes en aquella ocasió són recollides ara en aquest volum, editat per Publicacions de l'Abadia de Montserrat en la col·lecció Saurí, i que farà possible a moltes persones assaborir els fruits de la trobada eclesial que fou el Congrés d'espiritualitat.

Entre la trentena d'articles que componen el llibre, cal destacar, entre d'altres, els de Miquel Estradé, Cristina Kaufmann, Maximiliano Herráiz, Ramon Prat i Pons, Maria Martinell, Joan Botam, Àngel M. Briñas, Joan Viñas, Pilar Queralt, Rosa Deulofeu, Olga Xirinacs, Josep Sánchez Bosch, Josep M. Carbonell, Cecília Bosch, Armand Puig, Roser Bofill, Pere Lluís Font, Pilar Malla, Jaume Aymar, etc.

El llibre constitueix, sens dubte, una bona manera de constatar la gran vitalitat espiritual que anima avui la nostra Església, i de redescobrir l'actualitat de sant Joan de la Creu, que ens recorda quins són els valors essencials de la vida cristiana i ens demostra amb la seva experiència que es poden viure en plenitud.

■ A.B.

Gent maca del nostre temps

Ignasi Segarra, Gente que hizo mucho, Edit. Armonia (Trav. de les Corts, 272, 15è. 08014 Barcelona

L'autor del llibre que avui recomanem als lectors de CATALUNYA CRISTIANA, el doctor Ignasi Segarra, pvre. de la Prelatura del Opus Dei a Barcelona, és prou conegut d'ells perquè és col·laborador del nostre setmanari i escriu sovint en aquesta pàgina i en altres.

Aquest llibre seu, **Gente que hizo mucho**, és un recull de semblances relativament curtes de persones maques del nostre temps que han deixat un bon record en les persones que els varen conèixer i tractar, i que van fer molt en bé de l'Església i de la societat. L'autor ens diu que tots són "amics" seus i que ell pensa que si a ell l'han ajudat a apropar-se a Déu, també poden ajudar els altres.

Entre les vint semblances hi han sacerdots: el Dr. Pere Tarrés, el Dr. Valentí Casals del bisbat de Vic i el P. Jerzy Popieluszko, màrtir polonès que va començar a impulsar la devallada del comunisme a Polònia; hi ha caps de família, com el Josep Rossinyol, de Manresa i el pintor Miquel Llacuna, d'Igualada; homes d'empresa com el Sr. Manuel Raventós que va introduir a Espanya l'elaboració del cava; dones d'empenta en viure la caritat i l'apostolat, com són la Maria Benedicta Daiber, fundadora dels Cursets Bíblics Catòlics i donya Dorotea de Chopitea.

● C.C.

Obra Cultural. Senyora de Fàtima

Necessita per la residència de 3a. edat a Calella de la Costa.
A.T.S.
Horari a convenir.
Tel. 215 15 93
d'11 a 14 h. i de 15 a 20 h

Residència Geriàtrica BON VIURE

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor; sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estadades per sempre i per convalescències. Poques places. Tel. 427 44 53.

CENTRE DE RELACIÓ SOCIAL I MATRIMONIAL

Si es troba sol o sol, cerqui la seva parella seriosament. Servei de psicologia, ordinador i vídeo, dirigit per psicòloga col·legiada.
COSM. Balmes, 64, 3º. 2º.
Tels. 487 71 80 - 487 71 18
Pref. Concertar entrevista.

LA SARDANA I LA DANSA

Sardanes en Compact-Disc

La Federació Sardanista del Rosselló ha presentat un bloc de tres gravacions de compactes amb sardanes i obres per cobla. Ho considero una aportació important al repertori sardanista, digna de ser comentada.

El primer compacte presenta sardanes i tres balls vuitcentistes, i reviu versions de cobles antigues, com La Principal de Peralada, la Barcelona de Josep Coll, Cortie Mattes, Combo Gili i Camille Gili, entre altres. El repertori és molt conegut però permet obtenir versions d'Enric Barnosell i Josep Coll, ídols en els seus temps per l'acurada versió de les seves interpretacions.

El segon compacte presenta obres per cobla amb intèrprets de les dues Catalunyaes, i obres de Joan Lluís Moraleda, Claude Henry Joubert, Richard Breton, Francesc Cassú, Daniel Tossi. Aquest compacte presenta obres que poden esdevenir interessants o innovadores dintre la música amb cobla, com "Onada" de Richard Breton, amb flabiol, tamborí, violoncel i percussió; o la del mateix autor "Botella al mar", per instruments de cobla, cordes, percussió i saxòfon. També Daniel Tossi presenta l'obra "Messidor", de dotze minuts de durada, escrita per cobla i banda magnètica, interpretada per la cobla Mediterrània.

El tercer compacte, amb el nom genèric de "Gammes en sang et or" presenta una barreja de sardanes, balls vuitcentistes, cançons i danses populars, que pretén transmetre totes les accepcions que ha merescut la cobla, demostrant la seva validesa per a qualsevol tipus de música.

Evidentment és una aportació ambiciosa, que caldrà valorar degudament, i que demostra l'empenta del sardanisme rossellonès, que va més enllà de la simple organització de ballades de sardanes i demostra la seva inquietud per potenciar la cobla.

■ Josep Ventura

L'any 1995 s'acabarà la restauració del monestir de Poblet

El monestir de Poblet, a Vimodó (Conca de Barberà), estarà restaurat totalment a finals del 1995, segons va declarar el seu abat cistercenc, Maur Esteve.

El Consell Plenari del Patronat del Monestir de Poblet es va reunir, sota la presidència del M.H. Sr. Jordi Pujol. En la reunió es va revisar la situació de les obres previstes per al proper any. En el Palau de l'Abat, edifici del segle XVIII, s'iniciarà l'última fase de les obres, que acabaran a finals d'any, perquè aculli l'Arxiu Monàstic de Catalunya. La nova hostatgeria, situada en el recinte exterior — ara en construcció —, tindrà 70 habitacions per a persones externes al

monestir. S'invertiran en ambdues edificacions uns 50 milions de pessetes. La restauració de la muralla exterior del recinte, l'empedrat de la xarxa de camins interiors i la construcció d'un nou dipòsit d'aigua ja estan acabats, i continuen els treballs de restauració en el retaule de Santa Maria de Poblet, obra de Damià Forment en el segle XVI.

El Patronat de Poblet està format pels consellers de Cultura de Catalunya, Aragó, València i Balears, territoris de l'antiga Corona d'Aragó. L'any passat, el monestir de Poblet fou declarat patrimoni universal de la Unesco.

● C.C.

La Llar del Llibre classificarà el fons de l'Editorial Laia

La Llibreria Majorista La Llar del Llibre conclourà en els propers mesos la classificació del fons de la desapareguda Editorial Laia, integrat per 400.000 volums, que va adquirir aquest any després que l'editorial fes fallida l'any 1990.

Els 400.000 volums, dipositats actualment en un magatzem, corresponen a mig miler de títols de prop de 400 autors, entre els quals Emili Teixidor, Carme Riera, Pep Albanell, Jordi Coca, Robert Sala-drigas, Feliu Formosa, Víctor Mora, Maria Aurèlia Capmany o Vicenç Villatoro.

La Llar del Llibre que engloba la llibreria majorista i la firma editora homònima, va adquirir el fons de

Laia a la Sindicatura de Fallida el passat mes de juliol amb l'objectiu de "preservar aquest patrimoni cultural i respectar els drets de l'autor".

Sebastià Fàbregues, director de la Llar del Llibre, va declarar a EFE que la classificació, "lenta per la seva exhaustivitat, s'està relativitzant perquè en aquest procés s'anitzen, a més a més, aquells casos possibles de reedició".

No s'esperen reedicions espectaculars, ja que els drets dels títols més significatius, assenyalà Fàbregues, foren adquirits per altres editorials.

En els mesos previs a la declaració de fallida, diferents firmes utilitzaren la compra dels títols i autors de major èxit de les dues col·leccions paradigmàtiques de les 25 amb què comptava Laia: "Les Eines" i "El Nus".

Poc temps abans de la fallida, Emili Teixidor ja havia deixat de publicar les seves novel·les a Laia, i s'havia passat a l'editorial Cruïlla, Pep Albanell va fer la mateixa cosa amb la col·lecció "El Barcelonista" (19 edicions) per a publicar-la a La Magrana.

La Magrana va contractar també la publicació d'obres de Vicenç Villatoro, Maria Antònia Oliver i els clàssics "La bogeria", de Narcís Oller, i "Els sots feréstecs", de Raimon Casellas, mentre que Columna va adquirir gran part del fons de "El Nus" amb títols de Capmany, Joaquim Carbó, Oriol Vergés, Agustí

Alcoberro o Josep Francesc Delgado.

Fundada l'any 1972 per Josep Verdura i Alfons Carles Comín, Laia, es va caracteritzar, igualment que la seva antecessora, l'editorial Estela — tancada per l'administració franquista —, per la seva línia ideològica d'esquerres.

Laia, que editava tant en castellà com en català, va tenir en els seus primers anys èxits de vendes amb títols com "Autopista", del dibuixant Perich — més de 300.000 exemplars —, "Vida y Milagros de Monseñor Escrivà de Balaguer", fundador de l'Opus Dei, o les històries d'Espanya de Manuel Tuñón de Lara.

L'any 1979, l'editor Benito Milla, director de Monteavila Editores a Venècia, va adquirir la majoria d'accions de Laia, de la qual va ser director després de la mort del fundador, Alfons Carles Comín.

Els problemes financers de l'editorial es varen fer patents en els últims anys de la dècada dels vuitanta que va culminar amb una situació d'endeutament amb autors, empreses financeres, proveïdors i distribuïdors.

La Llar del Llibre ja es va fer càrrec anteriorment del fons de l'editorial Nova Terra i de la part de Fontanellas, i aconseguí la recuperació de les llibreries Casulleras i Cap de Creus.

■ J.O.

XI Premi Serra i Moret guions per a curts-metratges

Convoca:

Direcció General d'Acció Cívica del Departament de Benestar Social de la Generalitat de Catalunya.

LLIURAMENT DELS TREBALLS:

Direcció General d'Acció Cívica Pl. d'Antoni López, 5. Tel. (93) 310 71 00
08002 Barcelona

RESUM DE LES BASES:

Poden optar a aquest premi tots els guions per a curt-metratges que tractin el civisme en algun dels seus aspectes, o bé en facin

una descripció global o una anàlisi prospectiva.

Els treballs hauran de ser inèdits i no hauran d'haver rebut cap beca ni ajut per a la seva elaboració.

Els guions hauran de ser per a un curt-metratge de 10 a 15 minuts de durada.

Els treballs, dels quals només caldrà lliurar un exemplar, es presentaran mecanografiats a doble espai i hauran d'incloure el nom, l'adreça i el telèfon de l'autor. Qui desitgi concursar sota pseudònim haurà d'ajuntar un sobre tancat

amb les mateixes dades. Les obres es lliuraran personalment o bé per correu certificat.

JURAT:

Pilarín Bayés, Josep Camps, Francesc Candel, Joaquim Ferrer, Albert Jané, Antoni Kirchner, Mi-quel Porter, Oleguer Sarsanedes i Isabel-Clara Simó.

TERMINI DE PRESENTACIÓ DE TREBALLS: 31.01.93

Lliurament dels premis: 23.04.93

DOTACIÓ: 300.000 Pta.

Teniu temps lliure?

Guanyeu-vos un sobresou!

CATALUNYA CRISTIANA busca persones com vostè per cooperar en la difusió del setmanari, contactant amb possibles subscriptors. És una tasca apassionant per a la qual no hi ha distinció d'edat ni de sexe. S'estableix una notable compensació econòmica per cobrir despeses i dedicació.

Interessats, truqueu al núm. (93) 487 10 25. Sr. Roigé.

Manca una unificació
de criteris entre els
àrbitres a l'hora de
prendre decisions

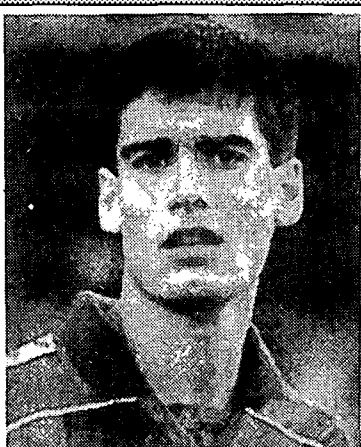

FUTBOL

PRIMERA DIVISIÓ

Rayo Vallecano 0	Celta 1	Athlétic 2	Tenerife 2
Oviedo 1	Sevilla 1	Logroñés 1	Barcelona 2
Cádiz 0	Osasuna 2	Valencia 5	Burgos 0
Español 4	R. Sociedad 1	Deportivo 2	Sporting 1
Zaragoza 0	R. Madrid 1	Atlético 3	Albacete 2

1. Deportivo	15+	5	9
2. Real Madrid	13+	5	9
3. Barcelona	13+	5	9
4. Atlético	12+	2	9
5. Valencia	11+	1	9
6. Sevilla	11+	3	9
7. Athlétic	11+	1	9
8. Sporting	10+	2	9
9. Zaragoza	10		9
10. Celta	10+	2	9
11. Español	9-	1	9
12. R. Vallecano	8-	2	9
13. Oviedo	8-	2	9
14. Osasuna	7-	1	9
15. Tenerife	7-	1	9
16. Cádiz	6-	4	9
17. Albacete	5-	3	9
18. R. Sociedad	5-	3	9
19. Burgos	5-	3	9
20. Logroñés	4-	6	9

Guardiola (Barcelona)

GOLEJADORS

Stoichkov (Barcelona)	9
Bebeto (Deportivo)	7
Ziganda (Atlético)	7
Futre (Atlético)	5
Suker (Sevilla)	5
Zamorano (Real Madrid)	5
Balint (Burgos)	4
Beguiristain (Barcelona)	4
Escaich (Espanol)	4
Luis Garcia (Atlético)	4
Moya (Atlético)	4
Zalazar (Albacete)	4
Aguilá (Osasuna)	3

SEGONA DIVISIÓ

Compostela 2	Sestao 0	Marbella 2	Palamós 0
Badajoz 2	Mallorca 2	Racing 3	Barcelona 2
Castellón 2	Lugo 0	Betis 2	Villarreal 0
Sabadell 1	Athlétic 0	Eibar 1	Mérida 2
Figueres 1	Valladolid 0	Real Madrid 0	Lleida 1

1. Lleida	15+	7	9
2. Racing	15+	5	9
3. Castellón	13+	3	9
4. Mallorca	12+	4	9
5. Marbella	12+	2	9
6. Barcelona	10+	2	9
7. Betis	10		9
8. R. Madrid	10		9
9. Valladolid	9+	1	9
10. Badajoz	8-	2	9
11. Mérida	8		9
12. Sabadell	8-	2	9
13. Villarreal	8		9
14. Sestao	7-	1	9
15. Compostela	7-	3	9
16. Athlétic	6-	2	9
17. Lugo	6-	2	9
18. Figueres	6-	4	9
19. Eibar	5-	5	9
20. Palamós	5-	3	9

Kuznetsov (Espanol)

GOLEJADORS

Stosic (Mallorca)	8
Christiansen (Barcelona)	6
Aquino (Mérida)	6
Óscar (Barcelona)	5
Pozo (Badajoz)	5
Maqueda (Barcelona)	4
Barbará (Sabadell)	4
Borge (Sabadell)	4
Chili (Racing)	4
Muti (Racing)	4
Alberto (Valladolid)	4
Sergi (Barcelona)	3
Vucevic (Barcelona)	3

LA TRAVESSA

JORNADA 9 (1-11-92)

1. Rayo Vallecano - Celta	2
2. Oviedo - Sevilla	X
3. Cádiz - Osasuna	2
4. Español - Real Sociedad	1
5. Zaragoza - Real Madrid	2
6. Athlétic - Tenerife	X
7. Logroñés - Barcelona	2
8. Valencia - Burgos	1
9. Deportivo - Sporting	1
10. Atlético - Albacete	1
11. Badajoz - Mallorca	X

12. Marbella - Palamós	1
13. Racing - Barcelona B	1
14. Eibar - Mérida	2

Pleno 15

Figueres - Valladolid	1
-----------------------	---

PRÒXIMA BUTLLETA

JORNADA 10 (8-11-92)

1. Celta - Atlético
2. Sevilla - Rayo Vallecano
3. Osasuna - Oviedo
4. Real Sociedad - Cádiz
5. Real Madrid - Español
6. Tenerife - Zaragoza
7. Barcelona - Athlétic
8. Burgos - Logroñés

9. Sporting - Valencia
10. Albacete - Deportivo
11. Sestao - Real Madrid B

12. Lugo - Badajoz
13. Palamós - Figueres
14. Villarreal - Racing

Pleno 15

Mérida - Betis

LA PRÒXIMA JORNADA

PRIMERA DIVISIÓ

Celta - Atlético
Sevilla - Rayo Vallecano
Osasuna - Oviedo
Real Sociedad - Cádiz
Real Madrid - Español
Tenerife - Zaragoza
Barcelona - Athlétic
Burgos - Logroñés
Sporting - Valencia
Albacete - Deportivo

SEGONA DIVISIÓ

Sestao - Real Madrid
Mallorca - Compostela
Lugo - Badajoz
Athlétic - Castellón
Valladolid - Sabadell
Palamós - Figueres
Barcelona - Marbella
Villarreal - Racing
Mérida - Betis
Lleida - Eibar

Arbitratges nefastos

No passa jornada en què no sorgeixi l'escàndol en algun estadi a causa de l'actuació arbitral. Veritablement, els àrbitres s'estan cobrint de glòria en el tram inicial de la lliga amb actuacions nefastes com la de Brito Arceo a Logronyo, que va motivar l'ira dels aficionats locals.

No crec en la mala fe dels senyors que vesteixen de negre ni que les simpaties envers un equip o l'altre condicionin les seves actuacions. L'explicació és més senzilla: no en saben més, no tenen prou preparació per a una tasca, cal reconèixer-ho, complexa, difícil i sotmesa a moltes pressions.

L'actuació de Brito Arceo a Logronyo, per exemple, va estar marcada pel record del partit entre el Barça i Sevilla en què va xiular un penal inexistent. Aquest record va pesar en l'actuació d'un àrbitre que, fa poc, es considerava com una de les grans promeses de l'arbitratge espanyol i que ara ha perdut la brúixola al terreny de joc.

El problema dels arbitratges és greu, perquè sovint alteren els resultats amb decisions errònies. S'emboquen les coses d'una manera preocupant i es crea un clima tens i violent. Manca una unificació de criteris. Davant la mateixa jugada, els àrbitres reaccionen de manera molt diversa.

En l'era del vídeo, de la informàtica i dels grans avenços tècnics, convindria aprofitar els mitjans tecnològics que tenim a la nostra abast per ajudar els àrbitres. Ells, com la resta d'espectadors, haurien de tenir la possibilitat de veure repetides les tres o quatre jugades conflictives de cada partit per prendre una decisió.

■ Tomás Puntí

AJUDEM EL POBLE DE BÒSNIA

Recollida de fons per comprar «paquets d'alimentació i medicines» per família; valor de cada paquet: 2.500 ptes.

c/c Ajudem el Poble de Bòsnia. 2100-3200-2201147436
Caixa de Pensions de Barcelona, «La Caixa»

Entitats coordinadores

CIEMEN

Pau Claris, 106, 1r 1a
08009 Barcelona
Tel. 302 01 44
Fax 412 08 90

Justícia i Pau

Rivadeneyra, 6, 10a
08002 Barcelona
Tel. 317 61 77
Fax 412 53 84

televisió

Programació del 8 al 14 de novembre del 1992

TV
3

DIUMENGE, 8

09.15 Sardanes
09.30 Clup super 3
12.30 El Show de Jerry Lewis
13.00 Amor a primera vista
14.30 Telenotícies - El temps
15.00 El trànsit
15.10 James Bond Junior
15.40 Tarda de cine: «El setè viatge de Simbad»
17.15 Trànsit
17.20 Tex Avery
17.35 Efectes especials
18.30 La doble vida d'Henry
19.05 Magnum (D)
20.00 Gol a gol
20.30 Telenotícies - El temps
21.05 30 minuts
21.45 Perry Mason
23.25 Allò, allò!
23.40 T/N Última hora
23.55 Polèmic

ESPAIS FIXOS

DE DILLUNS A DIVENDRES:
07.30 Avanç informatiu matí
07.35 Tom i Jerry

08.00 Telenotícies matí

08.15 La pantera rosa
08.30 Telenotícies matí
08.45 Bon dia, Catalunya
10.30 Pel·lícula matí
12.40 El meu carrer
13.05 La successora (D)
14.00 T/M comarques
14.05 Telenotícies Migdia-El temps
15.15 Bona cuina
17.30 Clup super 3
19.15 De què vas!
20.30 Telenotícies - El temps

DILLUNS, 9

11.55 A cor obert
13.35 Veïns (D)
14.25 El medi ambient
15.15 Califòrnia
16.15 Paradise
17.00 Roseanne
19.45 Ruïna total
20.20 Bona cuina
21.10 Betes i films
21.55 Parallax Shamus
23.50 Telenotícies nit
00.15 Canal 12 (D)

DIMARTS, 10

11.55 A cor obert
13.35 Veïns (D)
14.25 El medi ambient
15.20 Califòrnia
16.15 Paradise
17.30 Roseanne
19.45 Ruïna total
20.20 Bona cuina
21.10 El perepinyetes
21.35 Amor a primera vista
23.15 Mitges de seda
24.00 Avanç informatiu especial eleccions EUA
24.05 Brigada mòbil de Xicago
01.00 Telenotícies nit

DIMECRES, 11

11.55 A cor obert
13.35 Veïns (D)
14.25 El medi ambient
15.20 Califòrnia
16.15 Paradise
17.25 Roseanne
19.45 Ruïna total
20.20 Bona cuina
21.10 Matrimonis

21.40 Cinema 3: «Operació tro»

00.05 Telenotícies nit
00.30 Ànimes perdudes

DIJOUS, 12

11.50 A cor obert
13.35 Veïns (D)
14.25 El medi ambient
15.20 Califòrnia
16.15 Paradise
17.30 Roseanne
19.45 Ruïna total
20.20 Bona cuina
21.05 Quico
21.40 El joc del segle
23.05 Actual
01.00 Telenotícies nit
00.20 Hotel Fawley

DIVENDRES, 13

11.50 A cor obert
13.35 Veïns (D)
14.25 El medi ambient
15.20 Califòrnia
16.15 Paradise
17.00 Rosanne

20.20 Bona cuina

21.10 Polèmic
22.55 Pel·lícula: «Porno dur»
00.45 Telenotícies nit
00.50 Cinema de mitjanit: «La dona bomber»

DISSABTE, 14

09.15 Sardanes
09.30 Club super 3
12.30 El show de Jerry Lewis
13.00 El joc del segle
14.30 Telenotícies - El temps
15.00 Bona cuina
15.10 Clup Super 3
15.35 Tarda de cine
17.35 Mira què diu el nen
18.00 Pel·lícula
19.40 L'espantaocells i la Sra. King (D)
20.30 Telenotícies
21.05 El sorteig lotoshow
21.15 Això és massa
22.05 Cine nit: «Els quatre mosqueters»
00.20 Cinema de mitjanit: «El soldat»

TV
2

DIUMENGE, 8

07.30 Jara y Sedal
08.00 Carrusel de las Americas
08.45 **TIEMPO DE CREER**
09.00 Clásicos de oro
09.30 Grandes interpretes en la 2
10.30 **LA MISSA**
11.30 **PUEBLO DE DIOS**
12.00 El mejor deporte
15.30 Documentos:TV
16.30 Cine paraíso: «Sangre y arena»
18.35 Sala 2
20.00 L'informatiu cap de setmana
20.15 Días de cine
20.45 Linea 900
21.15 La vida es juego
22.15 Estudio estadio
23.30 La barberia
00.30 Llamadas a medianoche
01.15 Sonidos

ESPAIS FIXOS

DE DILLUNS A DIVENDRES:
07.35 El informe del día
09.00 La aventura del saber
12.20 Pase dos
14.00 Ciudad fronteriza
14.30 Teledues
15.00 Cifras y letras
15.30 Los antepasados de los Incas
16.25 La isla del tesoro
19.00 Falcon Crest
20.00 L'informatiu vespre

DILLUNS, 9

10.30 135 escons
11.00 Barberia
13.30 Dibujos animados
16.30 La película de la tarde
18.00 Mundo de fieras
20.30 Atac y Gol
21.00 Los Simpsons
21.30 Aquellos maravillosos años
22.00 La estrella es... Minelli
00.00 Ralli Costa Brava
01.00 Cine club. Clásicos del cine
01.50 Telediario Internacional

DIMARTS, 10

10.30 Bit-TVE
10.40 La vellesa entre records i oblit
11.30 Atac i Gol
13.30 Dibujos animados
15.30 Los antepasados de los Incas

16.30 La película de la tarde

18.00 Mundo de fieras
20.30 El mejor deporte
03.00 Treinta y tantos
23.45 El informe del día
00.00 Ralli Costa Brava
00.15 Sueños de carretera
00.35 Linea 900

01.00 Cine club

02.45 Telediario internacional

DIMECRES, 11

09.09 La aventura del saber
10.30 Molt personal
13.30 Dibujos animados
15.30 Descubrimiento del mundo

16.30 La película de la tarde

18.15 Mundo de fieras
20.00 El mejor deporte
21.45 Conéixer Europa
22.55 Especial cine
00.50 El informe del día
01.20 Cine club
02.45 Telediario internacional

DIJOUS, 12

09.45 La aventura del saber
10.30 El temps del romànic
11.10 Barcelona recorda
13.40 Dibujos animados
15.30 Descubrimiento del mundo
16.30 La película de la tarde
18.00 Mundo de fieras
19.35 El mejor deporte
21.30 Queridos cómicos
22.30 Jueves cine
00.15 El informe del día
00.45 Metropolis
01.15 Cine club

DIVENDRES, 13

10.30 Conéixer Europa
11.00 Teledues
11.30 L'orgue instrument viu
12.00 135 escons
12.30 Más vale prevenir
13.00 Contrapunt
13.40 Dibujos animados
15.30 Descubrimiento del mundo
16.30 Perlas del melodrama
18.15 Mundo de fieras
20.00 El mejor deporte
20.30 Atac i gol
21.00 Alquibla
21.30 El espejo
22.00 Detective privado
23.30 Off cinema
00.25 El informe del día
01.50 Telediario internacional

DISSABTE, 14

07.30 El informe del día
08.00 Carrusel de las Americas
08.55 **TESTIMONIO**
09.00 Los conciertos de la 2
10.30 **ULTIMAS PREGUNTAS**
11.00 Parlamento
12.00 El mejor deporte
15.30 Belleza i poder
16.30 Cine paraíso
18.10 Nuestros detectives
20.00 L'informatiu cap de setmana
20.30 Bit TVE
20.30 Molt personal
21.00 Pista de estrellas
22.00 Festival de cine
23.55 Series de humor
01.25 Sabor a muerte
02.05 El arte del video

EMISSIONS RELIGIEUSES

TV1

Dimarts 00.40 *Testimonio*

TV2

Dissabte 08.55 *Testimonio* (Redifusió)
10.30 *Últimas preguntas*

Diumenge 08.45 *Tiempo de creer*: Comunitat Jueva: "Poble jueu a Catalunya".
10.30 *La Missa*: amb la participació de la Coral Font del Fil, de Manresa (Bages, bisbat de Vic) sota la direcció de Maria Comas.
11.30 *Pueblo de Dios*: "Arrels dels pobles"

CANAL 33

Divendres 19.55 *Signes dels temps*: amb un reportatge i una entrevista (encara per determinar) el comentari evangèlic a càrrec d'Armand Puig, a més del recull informatiu i la conversa.

Diumenge 12.05 *Signes dels temps* (repetició)

Emissions radiofòniques

CATALUNYA MÚSICA (Barcelona: FM 101.5)

Diumenge

11.00 Retransmissió de la missa conventual de Montserrat.
12.05 *Paraules de vida*: conversa sobre un tema d'actualitat des de la fe.

COPE/RÀDIO MIRAMAR (OM 666)

Diumenge

11.00 Retransmissió de la missa del dia.

RÀDIO SABADELL (OM 882)

Diumenge

09.45 Entrevista, amb Mns. Lluís Martínez Sistach, bisbe de Tortosa sobre "Un concili per a Cata-

lunya". Reportatges, notícies de contingut religiós amb la "carta dominical" de l'Arquebisbe de Barcelona. (Direcció: Ramon Clivell).

RÀDIO BARCELONA (OM 828)

Diumenge

21.05 *Objectiu, l'home*: entrevista amb el Delegat Episcopal d'Economia de l'arquebisbat de Barcelona Sr. Abel del Ruste (a càrrec de Mn. J.M. Alimbau)

RÀDIO MOLINS DE REI (FM 91.2)

Dimarts

19.30 *Obrim camins*: Programa de valors humans i cristians.

Donarem notícia de les altres emissions tant per ràdio com per televisió, que ens siguin comunicades

canal
33

DIJOURS, 12
12.00 **SIGNES DELS TEMPS**
13.00 Esports
19.55 Star Trek, la nova generació
20.45 Thalassa
21.30 Gol a gol
23.30 Sputnik concert
00.25 Els cliptoman
00.30 Informe mundial CNN

ESPAIS FIXOS
DE DILLUNS A DIVENDRES:
16.45 Gradul's, ara pot
17.15 Universitat oberta
17.40 Victor
17.55 France Magazine
18.00 Veïns
18.50 Planeta terra

20.40 Tot l'esport
22.00 Les notícies del 33-El temps
00.45 Els cliptoman

DILLUNS, 9
16.35 Informació agrària
19.45 Hora extra
21.00 Cent per cent futbol
22.30 Mil paraules
22.38 Diners
23.05 Segle XX
00.05 Jazz & Co.
00.05 La dimensió desconeguda

DIMARTS, 10
16.35 Informació agrària
19.25 Planeta terra
19.45 Més enllà del 2000

20.40 Bàsquetmania
21.38 Sorteig super 10
21.45 Mil paraules
21.48 Diners
22.15 Scanner
23.10 Tres catorze setze
23.55 Estudi 8

DIMECRES, 11
16.50 Informació agrària
19.25 Planeta terra
20.25 Futbol—programa previ—
21.38 Sorteig Loot 6/49
21.00 Futbol
23.00 Futbol—programa posterior—
23.32 60 minuts
00.25 Una caseta al camp

DIJOURS, 12
16.50 Informació agrària
19.40 Vibrià
19.55 Personal i intransferible
20.40 Motor a fons
21.38 Sorteig Super 10
21.43 Mil paraules
22.15 La nit del cinema al canal 33-Informatiu cinema
22.38 Diners
22.40 La nit del cinema al canal 33:
00.25 Curt metratge

DIVENDRES, 13
16.35 Informació agrària
19.45 **SIGNES DELS TEMPS**
20.50 Futbol 94
21.43 Mil paraules

22.15 L'imperdible Parks Lewis
22.40 Sputnik total
23.35 Sputnik Cliptobroquil
00.05 Mister Ed

DISSABTE, 14
12.00 Els cliptoman (E)
12.15 Zona V
12.50 Sputnik total
13.50 Sputnik Cecília
14.15 Planeta terra
15.05 Més enllà del 2000
15.55 Esports
20.00 Futbol
22.00 Flash notícies 33
22.05 Temporada teatre «La feminista»
00.25 Els cliptoman

TV
1

DIJOURS, 12
07.30 Informe semanal
08.30 Para nosotros
09.45 Las mil y una Americas
11.30 On li fa mal?
12.00 Un, dos, tres
14.30 Me traes de cabeza
15.00 Telediario-1
15.35 El príncipe valiente
16.00 Sesión de tarde: «Mi amigo Mac»
17.45 La hora Warner
18.40 Al filo de lo imposible
19.35 Dirty Dancing
20.25 Menos lobos
21.00 Telediario-2
21.30 La película de la semana: «Loca academia de policía»
23.30 Carol y compañía
23.45 Noticias
00.05 Colón y la era del descubrimiento
00.50 Golf. Copa

ESPAIS FIXOS
DE DILLUNS A DIVENDRES:
08.00 Alvin y las ardillas
09.05 Las mil y una Americas
11.20 Cristal
12.45 El show de la una
14.00 L'Informatiu migdia
15.00 Telediario-1

15.30 Abigail
20.20 Noticias
20.25 Sin vergüenza
21.00 Telediario-2

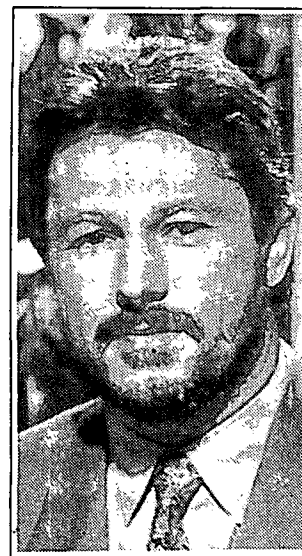
DILLUNS, 9
07.30 Para nosotros
09.35 Tu mundo y el mio
10.30 El club de las mujeres
12.15 Botiques de ciutat vella
14.25 No te rías que es peor
16.25 Pasa la vida
17.50 Para nosotros
18.40 Primera sesión
20.25 Sin vergüenza
21.30 El precio justo
23.20 Brigada central II
00.30 Telediario
00.50 La gran galeria
01.45 Cine 92.

DIMARTS, 10
07.30 Para nosotros
09.35 Tu mundo y el mio
10.30 El club de las mujeres
11.15 Noticias
12.30 Bojos per volar
14.25 No te rías que es peor
16.25 Pasa la vida
17.55 Para nosotros
18.45 Primera sesión
20.25 Sin vergüenza

21.30 Objetivo indiscreto
22.10 Cine español
00.05 El autoestopista
00.10 Telediario-3
00.55 **TESTIMONIO**
01.00 Grandes músicos
02.00 Cine 92

DIMECRES, 11
07.30 Para nosotros
09.35 Tu mundo y el mio
10.30 El club de las mujeres
12.15 Bojos per volar
14.25 No te rías que es peor
16.25 Pasa la vida
17.50 Para nosotros
19.00 Primera sesión
20.25 Sin vergüenza
21.30 Sesión de noche
23.15 Quien sabe donde
00.25 Telediario-3
00.50 Patrimonio cultural de la humanidad
01.50 Cine 92

DIJOURS, 12
07.30 Para nosotros
09.35 Tu mundo y el mio
10.30 El club de las mujeres
12.15 Bojos per volar
14.25 No te rías que es peor
16.25 Pasa la vida

01.40 Cine 92

DIVENDRES, 13

07.30 Para nosotros
09.35 Tu mundo y el mio
10.30 El club de las mujeres
12.15 El món màgic de Lola Anglada
11.15 Noticias
14.25 No te rías que es peor
16.25 Pasa la vida
17.45 Para nosotros
18.30 Oxígeno
19.20 Fanático
19.50 Ponte a punto
20.25 Sin vergüenza
21.30 Un, dos, tres.
00.00 Crónicas del mal
00.30 Telediario-3
00.45 Cine de medianoche
02.20 Cine 92

DISSABTE, 14
07.30 Grandes músicos
08.30 Para nosotros
14.30 Los primeros de la 1ª
15.00 Telediario-1
16.00 Sesión de tarde y aventura
17.25 Club Disney
20.00 Telefilme
21.00 Telediario-2
21.30 Informe Semanal
22.30 Viendonos
23.55 Noticias
00.00 Alucine
01.25 El precio justo

antena
3

DIJOURS, 12
07.30 Festival de dibujos animados
09.00 Capitán Power
09.30 Los Barton
10.00 El corcel negro
10.30 Locos de atar
11.00 El hombre de los seis millones
12.00 Sabor a Lolas
13.30 Farmacia de guardia
14.00 Para ti...
14.30 Salvados por la campana
15.00 Noticias
15.30 Widget
16.00 Raíces
17.00 El supergordo
18.00 Un hombre y una mujer
20.00 Vaya fauna
20.30 Noticias
21.00 Encantados de conocerte
22.00 Los casos de Rosie O'Neill
23.00 En la boca del lobo
00.00 Noche de lobos
01.30 News, Jeans and rock and roll
02.00 De tu a tu

ESPAIS FIXOS
DE DILLUNS A DIVENDRES:
07.30 La guardería
09.30 Viva la vida
10.00 Atrevate
10.45 Cara sucia
11.30 Vivir, vivir
12.40 Santa Barbara
13.30 Supermarket
15.00 Noticias
20.30 Noticias

DILLUNS, 9
14.00 Por estas calles
15.30 Telecine: «El valle feliz»
17.15 Hanna Barbera
17.30 La merienda
18.30 El equipo A
19.30 La ruleta de la fortuna
20.00 Aquellos maravillosos años
21.00 Supercine
23.00 Encantado de conocerte
00.00 Noticias
00.30 Formula futbol
01.30 Cine de madrugada: «Operación embajada»

DIMARTS, 10
14.00 Por estas calles
15.30 Telecine: «Doble juego»
17.30 La merienda
18.30 Nuevos policías
19.30 La ruleta de la fortuna
20.00 Aquellos maravillosos años
21.00 Al ataque
22.15 Película del martes: «Dealers: Clan de ambiciosos»
00.15 Noticias
00.45 3 de Antena 3
01.15 Cine de madrugada: «Abuelo vengado»

DIMECRES, 11
14.00 Por estas calles
15.30 Telecine: «El diablo cojuelo»
17.30 La merienda
18.30 Bonanza
19.30 La ruleta de la fortuna
20.00 Aquellos maravillosos años
21.00 La película del miércoles
23.00 La noche de Hermida
00.30 Noticias
01.00 Debate abierto

01.30 Cine de madrugada: «Tiempo de amor»

DIJOURS, 12
14.00 Por estas calles
15.30 Telecine: «Marco el magnífico»
17.30 La merienda
18.30 Jinete Neon
19.30 La ruleta de la fortuna
20.00 Aquellos maravillosos años
21.00 Las aventuras del joven Indiana Jones
22.00 Farmacia de guardia
22.30 De tu a tu
00.00 Noticias
00.30 En el calor de la noche
01.30 Jeans, news and rock and roll
02.00 Cine de madrugada: «El despertar de la momia»

DIVENDRES, 13
14.00 Por estas calles
15.30 Telecine: «Patinar o morir»
17.30 La merienda
18.30 El coche fantástico

18.30 Super juego
20.00 La ruleta de la fortuna
21.00 Sabor a Lolas
22.30 Comedia española: «La llamaban la madrina»
00.30 Noticias
01.00 La clave

DISSABTE, 14
07.30 Festival de dibujos animados
09.00 Se busca una estrella
12.00 Los gladiadores de America
13.00 Al ataque
14.00 Popeye y su hijo
14.30 Salvados por la campana
15.00 Noticias
15.30 Super cine del sábado
17.30 Paloma solitaria
19.15 Cosas de casa
19.45 Raíces
20.30 Noticias
21.00 Quedate con la copla
22.00 Serie por determinar
23.00 Serie por determinar
00.00 Cine de noche: «Del amor y del deseo»

tele
5

DIJOURS, 12
07.10 Entre hoy y mañana
07.30 Skippy
08.00 Telebuten
10.30 Presing catch
11.00 Vivan los compis
11.30 Vip guay
12.00 Matinal de cine
13.35 Telecomedia: «Viviendo a tope»
14.00 Campeones previos
15.00 Tarzan
15.30 Cine fiesta
17.30 Gran pantalla TV
19.00 Xuxa Park
20.15 Todo por la pasta
21.00 Vivan los novios
21.45 Querida Concha
00.15 Entre hoy y mañana
00.40 Canción triste de Hill Street
01.30 Madrugada Pop
02.15 Petrocelli

ESPAIS FIXOS
DE DILLUNS A DIVENDRES:
07.05 Entre hoy y mañana
07.25 La extraña pareja
07.55 Desayuna con alegría
09.25 Hotel

10.15 Entre platos anda el juego
12.30 «María de Nadie»
13.20 «...A mediodía alegría»

13.50 Los Ropper
14.20 Queridos padres
14.55 Entre hoy y mañana
15.30 Las dos Dianas
17.45 Super Guay
20.45 Telecupón

21.05 La loba herida

DILLUNS, 9
10.45 Cine corazón
16.20 Se acabó la siesta
19.30 Hablando se entiende la basca
20.00 Su media naranja
22.00 Vivan los novios
22.50 Espacio por determinar
23.00 Noche de miedo
00.30 Entre hoy y mañana
00.55 Madrugada de cine

DIMARTS, 10
10.45 Cine corazón
16.20 Se acabó la siesta
19.45 Hablando se entiende la basca
20.00 Su media naranja
22.00 Vip 93
00.20 Entre hoy y mañana
00.45 Hablando se entiende la gente
01.45 Mannix

DIMECRES, 11
10.45 Cine corazón
16.20 Se acabó la siesta

19.30 Hablando se entiende la basca
20.00 Su media naranja
22.00 Cine 5 estrellas
00.00 Entre hoy y mañana
00.20 Camino del infierno
00.55 Noche de miedo
01.10 Nueva misión imposible
02.00 Pase por caja

DIJOURS, 12
10.45 Cine corazón
16.20 Se acabó la siesta
19.30 Hablando se entiende la basca
20.00 Su media naranja
22.00 Amor, humor y música
23.45 Humor cinco estrellas
00.30 Entre hoy y mañana
00.55 Pressing Boxeo
01.55 Dos contra el crimen

DIVENDRES, 13
10.45 Cine corazón
16.20 Se acabó la siesta
19.30 Hablando se entiende la basca
20.00 Su media naranja

22.00 Sensación de vivir
22.55 Melrose place
23.50 Contacto con tacto
00.20 Entre hoy y mañana
00.45 Hablando se entiende la gente
01.45 Starsky y Hutch
02.35 F.B.I.

DISSABTE, 14
07.10 Entre hoy y mañana
07.30 Skippy
07.45 Telebuten
10.30 Presing catch
11.00 Vivan los compis
11.30 Vip guay
12.00 La quinta marcha
13.00 Telecinco, ¿Digame?
15.00 Sandokan (dibujos animados)
15.30 Cine fiesta
17.25 Gran pantalla TV
19.00 A fuerza de cariño
20.00 Viva los novios
20.45 La loba herida
22.00 Noche de acción
00.00 El millonario
00.45 Entre hoy y mañana
02.25 El gran Chaparral

Petits anuncis

VARIS

S'OFEREIX Sra. 43 anys per atendre i acompanyar persona sola anciana o malalta, tardes. Experiència i seriositat, amb referències. Tel. 212 54 75

ES VEN plano vertical de part. a part. Preu a convenir. Interessats truqueu al tel. 315 47 40 de 22 a 23 h.

SR. 45 anys molt bones referències necessita treball. Tel. 332 91 09. Trucar tarda o nit

S'OFEREIX persona amb experiència i bona presència per consultori mèdic, recepció i relacions públiques. Tel. 674 68 12

SRA. S'ofereix per hores de 10 a 14. Tel. 336 61 98. Trucar a partir 9 h.

SRA. s'ofereix cuidar nens i gent gran caps setmana dia i nit. Exp. i ref. Truqueu les nits. Tel. 417 07 49.

S'OFEREIX Sr. culte de 53 anys per dur comptabilitat o administració a particulars. Do de gent per encarregat de comerç. També acompanyaria Sr. gran. Ref. i exp. Tel. 212 54 75 Sr. Alfonso de 14 a 17 h. o de 21 a 24 h.

CENTRE de teràpia neuropsicol., grup creixement personal, depressions, relaxació. Tel. 459 38 39

ES NECESSITA Sra. d'edat i maduresa per a estar al servei domiciliari d'un mossèn en una parròquia de Barcelona. Tel. 456 53 98

SRA. ofereix hab. a Sra. Tel. 457 53 63 nit. Informes

LLOGARIA habitació a dues Sres. estudiants amb bones referències. Truqueu Sra. Paquita. Tel. 798 08 95 a partir de les 7 de la tarda

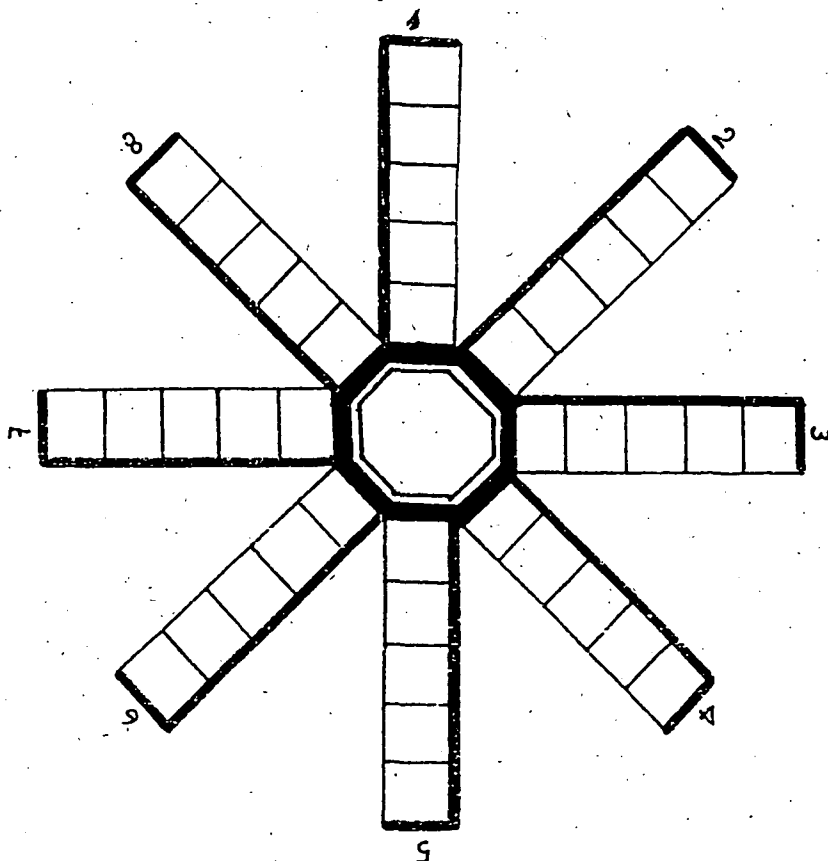
BANYOLES-OLOT casa rústica de 120 m² en petit i deliciós poble rural. 5.500.000 ptes. habitable ja. Interessats 972 - 58 03 02

SRA. 60 anys s'ofereix per atendre i acompanyar persona anciana o malalta. Matí o tarda. Tel. 456 99 75 de 8-10 nit

ENCREUATS

per Rosa Collell

L'ESTEL

Entre les inicials: Derivat d'infant.-
Lletra central:

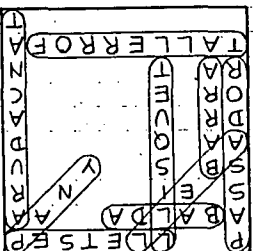
- 1- Repetir.-
- 2- Venir al món.-
- 3- Mantenir-se sobre l'aigua.-
- 4- Donar ànims.-
- 5- Explicar, referir.-
- 6- Xifra ordinal.-
- 7- Emular.-
- 8- Arbre de fulles molt aromàtiques bones per guisar.-

SOPA DE LLETRES

per Montserrat Albert

A LA FERRETERIA, L'AMO
DIU QUE TÉ 9 COSES PER
TANCAR UNA PORTA. HO
SAPS TU TAMBÉ?

POYLLETSEP
ABALDAOLAA
SNEICFGNLR
SBISIIYALU
AASQCSAIUD
DROUQLLOIA
ORLEICITSC
RAITCROFIN
TALLERROFA
ALSITIORAT

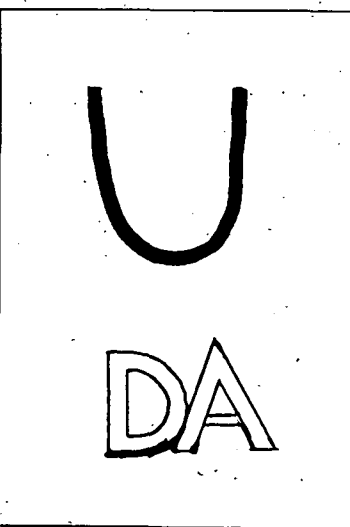

Passador.- Barra - Balda - Pany -
Pestell - Lleba - Llisset - Tancadura -
Forrellat.

JEROGLÍFIC

per Núria Albert

TÉ UN BON CÀRREC?

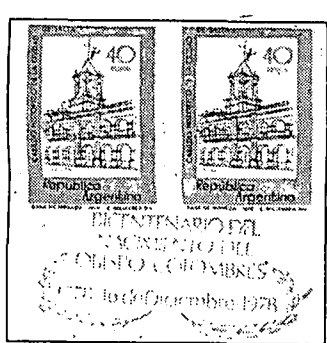

Solució al 684

Altafulla

FILATÈLIA

per Enric Graupera

JOSÉ E. COLOMBRES,
bisbe

Matasegells, Tucumán-Ar-
gentina, 1978, commemora el
bicentenari del naixement de
José Eusebio Colombres, bisbe,
nascut el 1778. Fou Bisbe de la
diòcesi de Gaetà, va pertànyer
al Congrés que proclamà la
independència. Morí a Tucumán,
el febrer del 1859, als 81
anys.

ESCACS

per Jaume Mora

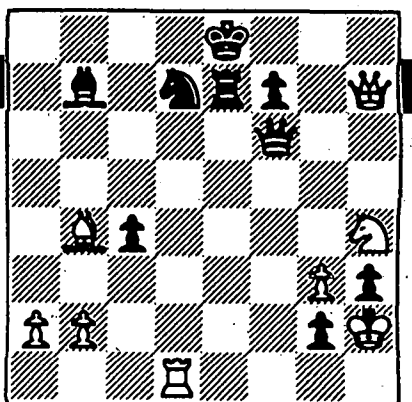
DIAGRAMA 454

Negres juguen i guanyen

Sempre el mateix tema: cosa dolenta fora del ventre.

Solució al diagrama 453

1 e4-e5 d6xe5, 2 Cc3-e4 Cb6-d5, 3 Ce6-c5 i guanyaren.

ORGANITZACIÓ INTERNACIONAL
DE COOPERACIÓ SANITÀRIA

MEDICUS MUNDI
amb
BURKINA FASO

OUAGADOUGOU

**CAMPANYA
DE LLUITA
CONTRA EL
DEFICIT DE
IODE**

per a més informació:
MEDICUS MUNDI
c/ Elisa 14, baixos • 08023 Barcelona
tel. 418 47 62 • 418 48 66

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula i envieu-ho junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA carrer València, 244. 2ª. 08007 Barcelona.

NOM
ADREÇA.....
POBLACIÓ..... TEL
PREU LÍNEA SETMANES

125 pts.
250 pts.
375 pts.
500 pts.
625 pts.
750 pts.
875 pts.

Calculeu l'import que haureu d'abonar, multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions.

Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA c/. València, 244. 2ª. 08007 Barcelona

necessitem gent
amb un cor tan gran
com aquest.

La gent de Catalunya ha apreciat i practicat des de sempre la convivència, el civisme i la solidaritat. El nostre país té moltes associacions i entitats de voluntariat que treballen de valent per contribuir a fer una Catalunya de quali-

tat. Si tu també tens aquest esperit de solidaritat i vols dur a terme tasques de suport a persones disminuïdes, als avis, als infants o a entitats cíviques, socials, culturals, etc., fes-te voluntari. Pots ser de molt ajut. Només cal que els de-

diquis una part del teu temps i tota la teva il·lusió. Truca'ns o bé adreça't a l'Oficina del Ciutadà, c/ Calàbria, 129-131. Barcelona. T'informarem de tot el que vulguis saber i si ho desitges et posarem en con-

tacte amb aquelles entitats que ja estan fent voluntariat. Gent amb un cor tan gran com aquest és la que necessitem per construir un país més solidari i de qualitat. Dóna una mica del teu temps. De tot cor.

GENERALITAT DE CATALUNYA
Departament de Benestar Social
Institut Català del Voluntariat

LITÚRGIA / CULTURA

SUPLEMENT DE CATALUNYA CRISTIANA

Nº
82

L'ESGLÉSIA CELEBRA

➤ a cura de PIETAT CAMPAJÓ

8 de novembre. Diumenge XXXII de durant l'any. Lectures: Primera 2 M 7:1-2.9-14; Salm 16; segona 2 Te 2:16-3:5; tercera Lc 20:27-38.

9 de novembre. Dilluns. Dedicació de la Basílica del Laterà. Lectures: Primera Ez 47:1-2.8-9.12; o bé 1 C 3:9b-11.16-17; Salm 45; segona Jo 2:13-22.

10 de novembre. Dimarts. St. Lleó el Gran. Lectures: Primera Tt 2:1-8.11-14; Salm 36; segona Lc 17:7-10.

11 de novembre. Dimecres. St. Martí de Tours. Lectures: Primera Tt 3:1-7; Salm 22; segona Lc 17:11-19.

12 de novembre. Dijous. St. Josafat. Lectures: Primera Flm 7-20; Salm 145; segona Lc 17:20-25.

13 de novembre. Divendres de la setmana XXXII de durant l'any. Lectures: Primera 2 Jo 4-9; Salm 118; segona Lc 17:26-37.

14 de novembre. Dissabte de la setmana XXXII de durant l'any. Lectures: Primera 3 Jo 5-8; Salm 111; segona Lc 18:1-8.

15 de novembre. Diumenge de la setmana XXXIII de durant l'any. Lectures: Primera Ml 3:19-20a; Salm 97; segona 2 Te 3:7-12; tercera Lc 21:5-19.

Litúrgia de les Hores
Setmana 4

Diumenge: Tot propi.

Dilluns: Dedicació de la Basílica del Laterà. Festa.

Dimarts: St. Lleó el Gran, papa i dr. de l'Església. Memòria obligatòria.

Dimecres: St. Martí de Tours, bisbe. Memòria obligatòria.

Dijous: St. Josafat, bisbe mr. Memòria obligatòria.

Divendres: De fèria.

Dissabte: De fèria. Vespres I de demà.

Diumenge XXXIII de durant l'any: Tot propi.

CALENDARI

Diumenge, 8 de novembre. XXXII de durant l'any. Sts. Severià; Carpòfor i Victori, mrs. i Godofred, b.

El sol surt a les 6,31 i es pon a les 4,39 — Hora solar.

Festa major a Sta. Coloma de Queralt.

Dilluns, 9 de novembre. Festa del St. Crist de Balaguer. La Dedicació de la Basílica de St. Joan del Laterà. St. Teodor, mr. Festa major a Balaguer i Beget.

Dimarts, 10 de novembre. Sts. Lleó I el Magne, p. dr. i Andreu Avel·lí, cfr.

Dimecres, 11 de novembre. Sts. Martí de Tours; Menna, sold. mr. i Veranus, b.

Festa major a Altafulla, Arenys de Munt, Cerdanyola del Vallès, El Far d'Empordà, Peralada, St. Celoni, St. Martí de Centelles, St. Martí de Sèsgaiols, Sentmenat, Teià, Viladrau i molts altres pobles.

Dijous, 12 de novembre. Sts. Josafat, b. mr.; Emilià (o Millà) de la Cogolla, pvre. i Nil, ab.

Divendres, 13 de novembre. Sts. Leandre, b. Estanislau de Kostka, S.J. i Dídac, cfr.

Dissabte, 14 de novembre. Sts. Josep Pignatelli, S.J.; Serapi, mr. i Sta. Veneranda, vg. mr.

Diumenge, 15 de novembre, XXXIII de durant l'any. Sts. Albert el Magne, b. dr.; Eugeni, arquebisbe i Leopold, emp.

D'ACÍ I D'ALLÀ

L'escrupolós de la salut

➤ PERE CAMPÀS BONAY *Monestir de L'Estany*

Com que ara, no tenint cotxe, viatjo sempre amb autos de línia, m'aplico, per aprendre, a escoltar els qui tinc asseguts al davant o al darrere. Quasi sempre, la conversa és de xacres i visites al metge. Parlen dels seus mals amb un seguit de noms que desconec i mencionant òrgans que, als meus seixanta anys, encara no sé que tingui. Quan els sento parlar amb tant de detall del cos humà, penso que no es poden pas trobar mai bé, perquè en saben massa. Són com un escrupolós, que mai no queda tranquil.

Edita: *Fundació Catalunya Cristiana*

5 de novembre de 1992

La vivència d'un escriptor i metge rus

Anton Tchèkov (1860-1904)

Aquest metge i literat de renom universal, fou un personatge de temperament sensible i exquisit; llegint algunes de les seves obres literàries, hom admira la descripció de l'ambient, les reaccions dels personatges i per damunt de tot, la delicadesa amb què descrivia els conflictes anímics i amargs de qualsevol imaginada existència, per tal com se sentia abans que tot metge i després escriptor.

Per aquest motiu, a part la seva obra dramàtica i els seus contes, és conegut com a autor compromès, si tenim en compte que va escriure una obra poc divulgada però vivencial, "L'Illa de Sahalin", que llavors impressionà el públic i fins el govern de Rússia.

Sahalin és una illa situada a la costa oriental de Sibèria —Oceà Pacífic—, que pertany a Rússia per la part nord i al Japó per la resta del seu territori.

El seu viatge a la penitenciària de Sahalin, que també era hospital, fou un lloc on s'allotjava una munió d'homes engarrotats pel fred, sofrint els máltractes i les vexacions dels guardians "cruels i sàdics", segons paraules de Tchèkov.

En aquell exili, entre la inclemència dels elements siberians, va reunir deu mil històries de presidiaris, amb detalls personals i familiars. Ho analitzava tot, de tot prenia nota: La fam, l'alcoholisme, el sadisme dels

carcellers... els turments infligits als presoners... Publicat després en forma de llibre, va sacsejar les consciències del poble rus d'aquell temps, de l'aristocràcia, dels governants i a poc a poc l'obra de Tchèkov donà fruit.

El govern i les autoritats es preocuparen d'aquella mena d'infern; els càstigs corporals foren abolits i es crearen hospitals i asils.

"L'Illa de Sahalin" és una obra poc coneguda, potser traduïda al francès, però gens divulgada. Arran d'aquest fet, Tchèkov escriu al seu company Suvorin: "És un treball acadèmic. Vaig rebre per ell el premi del Metropolitan Makary. La Medicina no podrà titllar-me de traïdor... Estic content que aquest uniforme sever, de forçat, formi part del meu vestuari literari."

El temps, el treball i les circumstàncies, foren i són l'esperança del poble eslav que ha estat sempre un país remot entre Occident i Orient, del qual han sorgit personatges importants de la literatura, la ciència, les arts i tot allò que comporta una experiència enriquidora per l'esperit o la cultura d'aquell gran país que s'ha vist freqüentment torbat per circumstàncies polítiques. Déu faci que la prudència, el seny i la fe siguin les claus que donin pas a un bon enteniment entre els seus ciutadans, que sens dubte desitgen viure en un ambient de pau, concòrdia i serenor.

➤ P.C.

Cada any, quan arriba el dia 9 de novembre, ens trobem altra vegada celebrant la dedicació de l'església del Santíssim Salvador, al Laterà, i recordant la cèlebre inscripció de la seva façana: "de totes les esglésies de Roma i del món és mare i cap". Una al·lusió esplèndida a la història —la basílica del Laterà fou la primera església de la comunitat de Roma després de la pau de Constantí— i a la significació: per ser l'església on el Papa té la seva càtedra com a bisbe de Roma, és signe de la comunió de totes les Esglésies particulars, presidides pels seus respectius bisbes, membres del col·legi episcopal.

Enguany, la festa del Laterà em fa pensar en l'ambient que es respira entre nosaltres sobre l'organització de les Esglésies particulars o diòcesis:

Concili provincial, Conferència episcopal catalana, etc.; temes que han sortit més enllà dels àmbits eclesiàstics per convertir-se en notícia i debat periodístic.

Precisament per això em sembla interessant aportar alguns elements de reflexió, i potser de clarificació, subratllant quina és la línia de fons d'aquests temes.

• L'Església és una

Així com Jesucrist és un, així també l'Església és una. "És Déu qui ha convocat aquest aplec dels qui esguarden amb la fe cap a Jesús, autor de la salvació i principi d'unitat i de pau, i l'ha constituït Església, a fi que sigui, per a tots i cada un, un sagrament visible d'aquesta unitat salufiera" (Lumen gentium, n.9).

L'Església una comporta uns vincles d'unitat interns a la seva mateixa definició: unitat de fe, unitat de sagraments, unitat jeràrquica.

Per què, doncs, parlem d'Esglésies, en plural? Simplement, perquè la realitat de l'Església una es realitza en la història a través de grups establerts de membres del poble de Déu units i governats pel propi bisbe, amb l'ajuda del presbiteri. I cada grup, quan és així, i en comunió amb el bisbe de Roma, el Papa, constitueix la realitat de l'Església una.

La unitat de l'Església no és, per tant, una unitat organitzativa, com si es tractés d'una multinacional. Les

VIURE EN L'ESGLÉSIA

> a cura del Dr. PERE TENA

Temes d'estructura eclesial

Esglésies —les diòcesis— són, cada una d'elles, Església del Senyor, no "una part" de l'Església. Els Bisbes que presideixen les Esglésies són "vicaris de Crist" (Lumen gentium 27), que és el Senyor de l'Església, i el que la fa viure, pel seu Esperit. La comunió jeràrquica és essencial.

• L'Episcopat és un

Per convocar la seva Església, Jesucrist va escollir els Dotze, i va posar Pere com a cap dels Dotze. La successió apostòlica es troba en el Papa amb el Col·legi episcopal. És una realitat inseparable. El Col·legi episcopal és tal en la mesura que actua amb el Papa i sota l'autoritat que el Senyor li ha donat; alhora, el Papa no pot suprimir el Col·legi episcopal. El Papa amb els bisbes són els responsables de l'Església una, i per això els pertoca fer avançar la vida i la missió de l'Església com a tal. Ara bé, això ho fan o bé reunits en Concili, o bé en el govern de les pròpies Esglésies particulars.

Vull subratllar un aspecte que em sembla confós amb freqüència actualment. L'autoritat jeràrquica fonamental en l'Església són el Papa, i

el bisbe en cada Església; el Papa és el bisbe de Roma, successor de sant Pere, centre de la comunió en l'Església, i el bisbe és el qui aplega cada Església. No es pot anomenar pas pròpiament "Església" un grup de diòcesis, o les diòcesis d'un país. Allò que fa l'Església és cada bisbe amb els seus diocesans. Per això és, en definitiva, equivocat parlar "d'Església catalana", o "europea", o "espanyola"; el correcte és parlar de "les Esglésies que hi ha" a Catalunya, o a Europa, o a Espanya... No hi ha pas "un bisbe de" Catalunya o d'Europa, o d'Espanya.

• Les Conferències Episcopals

Aleshores, què representen les Conferències Episcopals? Certament, no són una mena de "super-bisbe" que té autoritat sobre les diòcesis. Les Conferències Episcopals no són tampoc una mena de "parlament de bisbes". Són "el grup dels bisbes d'una nació o d'un territori determinat, establert per respondre conjuntament a algunes qüestions pastorals que afecten els fidels d'aquell territori" (Codi de Dret Canònic, canó 447).

Les Conferències Episcopals no prenen una part de l'autoritat de cada bisbe, sinó que constitueixen l'exercici col·legial d'aquesta autoritat, precisament quan es tracta d'aquelles qüestions que, sociològicament, afecten els fidels més enllà de l'àmbit de la pròpia Església. Així és, per exemple, en la qüestió de l'aprovació dels textos litúrgics: les versions estan sota l'autoritat de la Conferència, perquè una llengua normalment no es parla només en una Església particular, sinó en un territori més ample.

Aquesta funció pastoral d'atenció a qüestions que sobrepassen una Església té, des de molt antic, una altra estructura, que el Codi actual continua situant abans de les Conferències

Episcopals: és la Província eclesiàstica, presidida pel Metropolità. Aquesta institució és d'una gran tradició eclesial; i té autoritat per legislar en les coses de la seva àrea, a través del Concili provincial. És també un exercici d'autoritat col·legial, al servei dels fidels d'aquelles Esglésies.

La inserció en la pròpia Església particular —en la pròpia diòcesi— és, per cadascú, la seguretat de viure en l'Església.

LECTURES BÍBLIQUES

Cicle litúrgic "C" / DIUMENGE XXXII DURANT L'ANY

Primera lectura

"El Rei del món ens ressuscitarà a una vida eterna"

La fe dels germans, amb llur mare, es refereix a la resurrecció. És la seguretat d'una vida més enllà de la mort la que els fa forts en la fidelitat a aquest "Rei" que té poder més enllà del que poden tenir-lo els governants i poderosos del temps present. El martiri és un testimoni suprem d'un valor absolut, que es prefereix a la vida mateixa.

LECTURA DEL SEGON LLIBRE DELS MACABEUS (7:1-2,9-14)

En aquells dies, set germans, que havien estat detinguts amb la seva mare, eren forçats pel rei, sota la tortura d'assots i de fuets, a menjar carn de porc, que la Llei prohibia. Un d'ells, parlant per tots digué: "¿Què vols saber de nosaltres amb aquest interrogatori? Estem disposats a morir abans que violar les lleis rebudes dels nostres pares".

El segon, a punt d'expirar digué: "Tu, ens pots privar d'aquesta vida, botxí, però el Rei del món, als qui morim per les seves lleis, ens ressuscitarà a una vida eterna".

Després d'aquests va ser torturat el tercer. Tragué la llengua de seguida, tan bon punt li ho demanaren, estengué les mans sense por i digué amb una noble generositat: "Les havia rebudes del cel, però per fidelitat a les lleis del cel no les planyo i espero recobrar-les d'allà dalt". El rei mateix i els de la seva comitiva quedaren corpesos de la valentia d'aquell noi, que tenia per no res el dolor de les tortures.

Mort aquest, turmentaren el quart amb la mateixa crueltat. A punt d'expirar deia: "Ara que morim a mans dels homes, és bo de confiar en l'esperança que Déu ens dona de ressuscitar-nos, perquè tu no ressuscitaràs pas a la vida".

Salm responsorial

"Quan em desvetilli, us contemplaré fins a saciar-me, Senyor"

La mateixa seguretat que movia els germans en el martiri, s'expressa ara en les paraules del salmista. "Desvetllar-se" és la imatge de la resurrecció, utilitzada pel mateix Jesús, i coherent amb la imatge de la mort com a "dormir". Fapocs dies, en celebrar la solemnitat de Tots Sants, llegim les paraules de sant Joan, que es refereixen a aquest "desvetllar-se": veurem Déu tal com és, és a dir, sense les imatges terrenals que ens en fem, sempre una mica deformadores. Aleshores serà clar que Déu és Déu de vius, i no de morts.

SALM 16:1,5-6,8b i 15 (R.: 15)

Escolteu-me, Senyor, demano justícia,
escolteu el meu clam;
oïu atentament la meua defensa,
surt de llavis que no enganyen.

R.: Quan em desvetilli,
us contemplaré fins a saciar-me'n, Senyor.

Els meus passos no abandonen els camins prescrits,
avancen segurs per les vostres rutes.
Us invoco, Déu meu, i sé que em respondreu;
us invoco, Senyor, escolteu el que us demano. R.

Protegiu-me a l'ombra de les vostres ales.
Jo vinc a veure-us demanant justícia.
Quan em desvetilli, us contemplaré fins a saciar-me'n. R.

Segona lectura

"Que el Senyor us faci constants en tota mena d'obres bones i de bona doctrina"

Les recomanacions de l'Apòstol a l'Església de Tessalònica evocuen també la fortalesa dels màrtirs. La mateixa fortalesa que es necessita per morir per Crist, es necessita igualment per viure "en Crist". D'altra banda, sempre hi ha hagut i hi haurà persones per les quals els valors de la fe resten llunyans i àdhuc com a matèria a combatre. Va experimentar-ho Jesús, Pau, i l'Església de tots els temps.

LECTURA DE LA SEGONA CARTA DE SANT PAU ALS CRISTIANS DE TESSALÒNICA (2:16-3:5)

Germans, que Jesucrist mateix, el nostre Senyor, i Déu, el nostre Pare, que ens ha estimat tant, i ens ha concedit per la seva gràcia un consol etern i una bona esperança, conforti els vostres cors i els faci constants en tota mena d'obres bones i de bona doctrina.

Finalment, germans, pregueu per nosaltres: que la Paraula del Senyor es propagui pertot arreu i sigui glorificada com ho ha estat entre vosaltres, i que Déu ens alliberi dels homes irresponsables i dolents, perquè no tothom té la fe. El Senyor és fidel. Ell us farà constants i us guardarà del Maligne. Us tenim tota la confiança en el Senyor, i sabem que tot això que us recomanem ja ho feu i seguireu fent-ho. Que el Senyor encamini els vostres cors a estimar Déu i sofrir amb constància com ho féu Jesucrist.

Tercera lectura

"Déu no és Déu de morts, sinó de vius"

Hi ha un contrast entre la "brometa" ridiculitzant dels saduceus i la resposta greu i transcendent de Jesús. Hi ha coses, com les de la fe cristiana, amb les quals no s'hi val a fer-hi bromes. Déu és massa important perquè pugui ser tractat com un personatge amb el qual es pot ironitzar. Tan important com la vida i la mort, i Ell és Déu de vius!

LECTURA DE L'EVANGELI SEGONS SANT LLUC (20:27-38)

En aquell temps, uns saduceus anaren a trobar Jesús. Els saduceus neguen que els homes hagin de ressuscitar. [Per això li proposaren aquesta qüestió: "Mestre, Moisès ens va prescriure que si un home casat mor sense fills, el seu germà es casi amb la dona del difunt, per donar descendència al seu germà. Doncs bé: hi havia set germans. El primer, que era casat, morí sense fills. El segon, el tercer, i així fins al setè es van casar amb la dona del difunt i moriren sense deixar fills. Finalment ella també morí. Aquesta dona, per tant, en la resurrecció, ¿de quin dels set serà l'esposa? Perquè tots set s'hi havien casat".]

Jesús els respongué: "En el món present els homes i les dones es casen, però els qui Déu considerarà dignes de tenir un lloc en el món que vindrà i en la resurrecció dels morts no es casaran, perquè ja no podran morir mai més. Pel fet de tenir part en la resurrecció, són iguals que els àngels i són fills de Déu. I que els morts han de ressuscitar, Moisès mateix ho deixa entendre en el passatge de la Bardissa que no es consumia, quan diu que el Senyor és el Déu d'Abraham, Déu d'Isaac i Déu de Jacob. Déu no és Déu de morts, sinó de vius perquè, per a ell tots viuen".

"Déu no és Déu de morts, sinó de vius" (Lc 20:27-38)

E

Els saduceus

El viatge de Jesús ha arribat ja al seu terme. Entrat triomfalment a Jerusalem, Jesús anà al temple i es posà a treure els venedors (19:45). Eren els darrers dies de la vida de Jesús. Cada dia ensenyava en el temple. Els grans sacerdots, els mestres de la Llei i els dirigents del poble, volien matar-lo, però no sabien com fer-s'ho, perquè tot el poble estava pendent del que deia ell. Així acabà el c. 19 de l'evangeli segons sant Lluc (vv. 47-48). El c. 20 ens reporta unes discussions de Jesús amb les autoritats religioses, que intentaven debades comprometre'l davant del poble. Un d'aquells dies, mentre Jesús ensenyava al poble en el temple i anunciava la bona nova, es presentaren els grans sacerdots i els mestres de la Llei amb els notables del poble (v. 1). Venien a demanar-li comptes sobre amb quina autoritat actuava i d'on l'havia rebuda. Jesús els respon plantejant-los una altra qüestió, que ells no s'atreveixen a dilucidar. Jesús llavors conta al poble la paràbola dels vinyaters homicides (vv. 9ss.). Els fariseus ataquen de nou, ara amb la consulta sobre si era o no lícit pagar el tribut al Cèsar (vv. 19-26). Derrotats també ara —no el pogueren sorprendre en cap paraula comprometedora davant el poble i van callar (v. 26)— entren en joc els saduceus: Anaren a trobar Jesús uns saduceus, aquells que neguen la resurrecció (v. 27). Qui eren els saduceus? Integraven un grup essencialment polític, al qual pertanyia la classe alta sacerdotal. No eren pas molts, però sí que tenien una gran influència. Dominaven el govern del temple i administraven els recursos provinents dels donatius i ofrenes dels fidels. Això els feia ser uns pràctics materialistes. No creien en els esperits, com ara els àngels, potser tampoc no creien amb l'existència de l'ànima, i negaven la resurrecció dels morts com anota l'evangelista. Eren molt condescendents amb els romans. Religiosament es mostraven conservadors a ultrança, mancats de convicció, oberts als costums pagans. Els fariseus, que es consideraven defensors de la puresa de la fe jueva, els odiaven, tot i que a l'hora d'anar contra Jesús no tenien cap repugnància d'unir-se amb ells.

D

Una terrible qüestió

Derrotats els fariseus en la seva temptativa de fer comprometre Jesús, s'hi acosten els saduceus i li plantegen una qüestió absurda, el cas irreal d'una dona casada set vegades en compliment de la llei de levirat (Cf. Dt 25:5) portada fins a extrems irracionals. Segons els saduceus si hi ha resurrecció dels morts, el cas d'aquesta dona casada successivament amb set germans, que morien l'un darrera l'altre, plantejarà a l'altra vida un cas gravíssim: Aquesta dona, en la resurrecció, de quin dels set serà l'esposa? Perquè tots set s'hi havien casat (v. 33). Jesús posa de manifest la ignorància religiosa dels saduceus: el món d'ací i el d'allà són molt diferents. En el món present els homes i les dones es casen (v. 34). En la terra la

humanitat, sotmesa a la mort, té necessitat d'assegurar la seva continuïtat, per això la procreació és un dels objectius principals del matrimoni. A l'altra vida, però, alliberada del flagell de la mort, això ja no serà necessari ni tindria cap sentit. Els qui Déu considerarà dignes de tenir un lloc en el món que vindrà i en la resurrecció dels morts no es casaran, perquè ja no podran morir mai més (v. 35-36). Les relacions personals, però, en l'altra vida no seran pas anul·lades, sinó que arribaran al grau més alt de la seva finalitat i realització: l'amor total i gratuït. Els esposos, els pares i fills, els germans, els amics, s'estimaran en plenitud amb un amor ple, sense necessitar contrapartides. Pel fet de tenir part en la resurrecció, són iguals que els àngels i són fills de Déu (v. 36b). La realitat de la vida eterna no la podem imaginar segons les imatges i sensacions conegudes en el món present. Ens cal fer un esforç per superar aquestes coordenades en les quals la materialitat del cos imposa les seves lleis i exigències, i situar-nos en l'àrea de l'esperit. Per això Jesús afirma que els arribats a l'altra vida per la resurrecció són lliures de la mort, són iguals que els àngels i són fills de Déu. Vida autènticament humana, viscuda en plenitud, transfigurada per la comunió perfecta amb Déu, que no té res a veure amb les imaginacions d'extraterrestres vivint en un paradís sensual segons els refinaments que poden trobar-se en aquest món.

A

El Déu dels vivents

prop de la celebració de la solemnitat de Tots Sants i de la commemoració de tots els fidels difunts, la lectura —i la contemplació— d'aquesta perícopa evangèlica reforça l'esperança en la resurrecció dels morts i en la vida perdurable. La resposta a l'atac groller dels saduceus ha donat ocasió a Jesús de corregir la ignorància religiosa d'ells pel que fa a aquest punt. Ara ens diu l'autèntic fonament de la fe en la resurrecció. Que els morts han de ressuscitar, Moisès mateix ho deixa entendre en el passatge de la Bardissa que no es consumia, quan diu que el Senyor és el Déu d'Abraham, Déu d'Isaac i Déu de Jacob (v. 37), els grans patriarques, fundadors d'Israel, que tanmateix feia segles que havien desaparegut. I malgrat aquesta constatació de la mort dels patriarques, l'Escriptura parla del seu Déu com si encara fossin vius. Més encara, Déu es revela com el Déu d'ells, el Déu dels pares, que continua menant cap a l'alliberament el poble eixit d'ells. És el Déu de l'ahir, d'avui i del demà. El Déu, que a diferència del món i de la humanitat no té pretèrit ni futur: és sempre present. Déu no és Déu de morts, sinó de vius, perquè, per a ell, tots viuen (v. 38). I és que la mort humana no és altra cosa que el pas de la frontera del temps i de l'espai que ens permet entrar a la immensitat i l'avui de Déu. Per això els cristians creiem que els nostres morts estan en bones mans: les mans del Déu creador i senyor de la vida, les mans del Pare que estima entranyablement els seus fills.

> JOSEP M. ARAGONÈS

34. SI FÓSSIM MÉS CONTEMPLATIUS...

esprés de sopar, en Jaume prengué la paraula:

—Ens heu d'aclarir el que ens dèieu de Déu, de l'Església, de la castedat, de l'obediència...

Les mans de l'ermità el feren aturar.

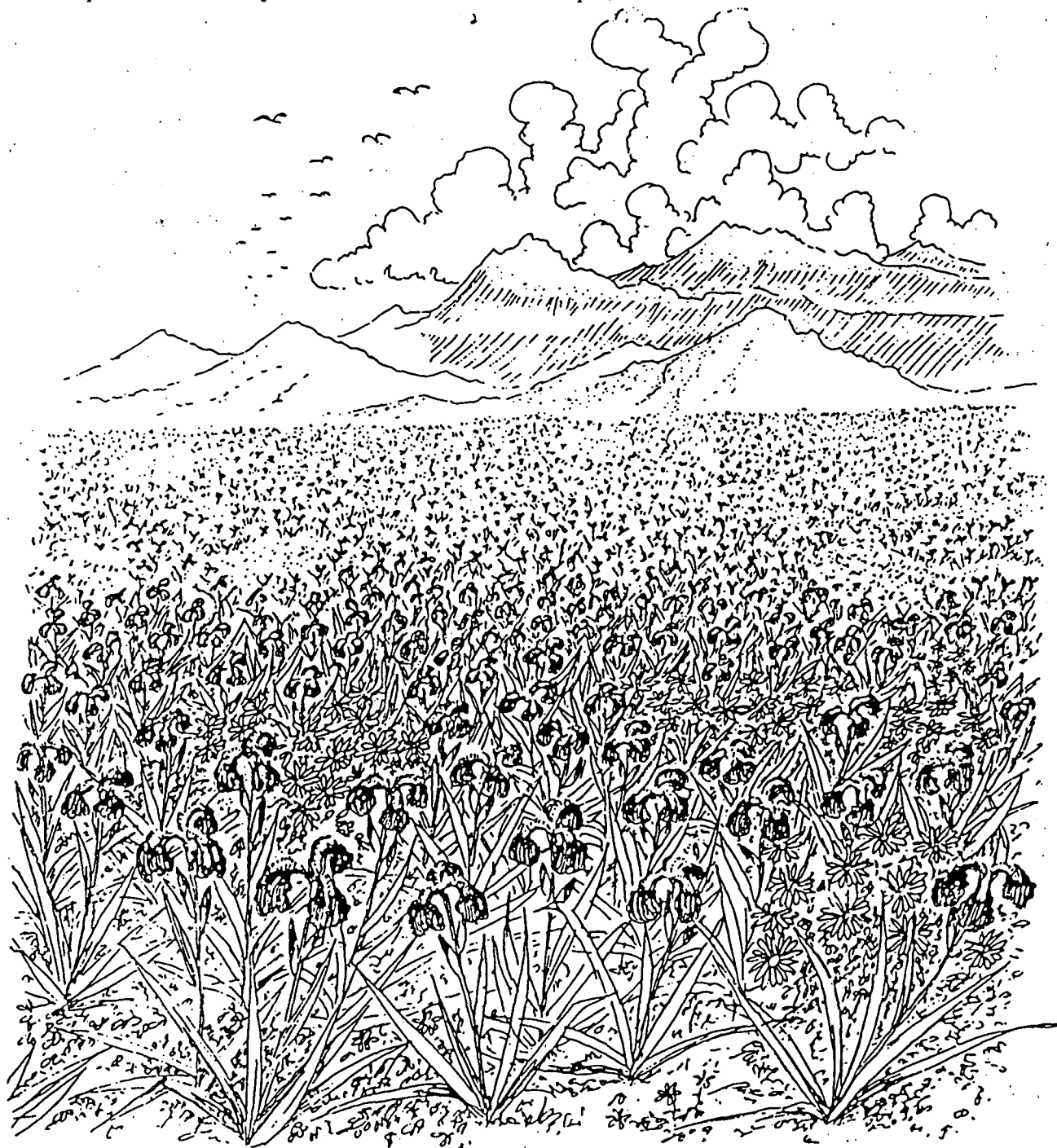
—Ui, ui! Si que anirem a dormir tard, avui...! —digué rient. Rumià una mica i començà:

—Tinc, dintre el Llibre de les Hores, una estampa amb un text del Patriarca Atenàgoras, que me'l lleigeixo molt sovint, i que diu, més o menys, així:

*"Sense l'Esperit Sant, Déu, és llunyà,
Crist, resta en el passat,
l'Evangelí, és lletra morta a revisar,
l'Església, una simple organització,
l'apostolat, una propaganda,
l'autoritat, un domini,
la vida cristiana, una moral d'esclaus..."*

I afegeix:

"Però, amb l'Esperit Sant, Déu és a prop, com en un temple,

*Crist, és present, ressuscitat, vivent, amic i proper,
l'Església, és sagrament de Crist,
l'apostolat, una nova Pentecosta,
l'autoritat, un servei alliberador,
la vida cristiana, una llibertat plena, que porta a
l'alegria,
a la pau i a la felicitat...!"*

M'enteneu on vull anar a parar?
Assentírem amb el cap. Ell continuà:
—Us posaré un exemple concret:
Si la castedat dels consagrats a Déu, es presenta:
Com una simple llei eclesiàstica, que s'imposa als qui es
consagren, que prové d'un dels Concilis Laterans... etc.
Que és una cosa pragmàtica per no complicar-se la vida
amb una família pròpia, per poder treballar més...
Que és per no compartir amb l'element femení la
reserva que comporta la missió del sacerdot...
Que qualsevol dia l'Església l'abolirà, perquè és un
obstacle per a les vocacions... i que, avui dia, és un contra-
testimoni, perquè s'ha revaloritzat el paper de la sexualitat
i del matrimoni... i perquè s'han d'acabar els "tabús"...
A més que aquests arguments no valen res, ja em diràs
a qui podrà interessar, i menys entusiasmar, la castedat...!
Em feia l'efecte que les darreres frases les havia dites
com si li cremessin a la boca. Però no havia acabat encara.
—En canvi, si es presenta com *un do de Déu*, tal com
Jesús ho fa...
Que no ve de la naturalesa, ni del voler dels homes...
sinó de l'amor pel Regne de Déu...
Si es veu com un fruit de l'entrega total al ministeri...
Si és com una ofrena de lloança, perquè el nostre cos
"no és nostre, sinó de Déu" i "és Temple de l'Esperit
Sant"...
Si es veu com un testimoni de vida futura, la del Cel, on
"tots serem com els Àngels de Déu"...
Si es veu com la sublimació i universalització de l'amor
humà... que ve a ser com l'essència de l'espiritualitat dels
que *totalment s'entreguen* a l'Amor del Senyor, en favor
dels germans...
Si es veu com una de les fonts més reals de llibertat
interior, de cara a la fidelitat a Déu...
En arribar aquí, les mans del ermità s'aixecaren enlaire
i, agafant-se el cap, com volent assegurar-se de suportar
la grandesa de les coses que anava a explicar, exclamà:
—Déu meu! Llavors el Senyor pot fer meravelles en els

nets de cor, d'ànima i cos...

La primera, és fer-los benaurats, tal com va prometre...
Omplir-los de pau, de serenor, de saviesa, de llibertat
i de fortalesa...

Esposar-los amb Ell com una verge pura, com deia sant
Pau...

Omplir el seu cor d'amor net, universal, fruitós, eficaç,
apostòlic...

Els pot prometre el Cel on "*cantaran un himne que
només ells podran cantar... I on podran seguir l'Anyell a
tot arreu on vagi...*"

Aquí s'aturà. Després de la pausa acostumada, exclamà
com per a ell tot sol:

—*Déu meu, si la castedat es veu així... qui podrà
separar-nos de l'Amor de Crist?*

Les nostres mans no aplaudiren les paraules de l'ermità,
però els nostres cors, el d'en Jaume i el meu, en silenci,
l'estaven aclamant!

Al cap d'una bona estona, l'ermità ens preguntà:

—Queda clar el que us volia dir?

Jo no vaig poder respondre-li, i, pel que vaig notar, en
Jaume tampoc. Ell ens mirà successivament a la cara.
Satisfet del que hi va veure, somrigué tal com només ell
sabia fer-ho.

—Doncs, el mateix caldria dir de presentar Jesús com
a un home espiritualment despistat i indecís, segons la
Història... i divinitzat solament per la fe... I no com el Déu
Amor i fet Home per a ser Amic nostre...

O l'Església, com una simple organització, purament
humana... i no com l'Esposa Immaculada de Crist...
Sagrament de la presència de Déu sobre la Terra... la
Mare i Mestra dels seus fills engendrats per l'Esperit...

O l'obediència, com la simple submissió a un poder...
i no com un camí segur d'acompliment de la Voluntat de
Déu, per l'entrega salvadora de la nostra llibertat a les
mans de Déu, a través dels legítims pastors... Com un
camí de corredempció amb Jesús que *ens redimí per la
seva obediència*... Com un antídoto de tot el que és
negatiu, com és el pecat, que sempre comporta una
desobediència...

O la pobresa, com si només es tractés d'un problema de
rics i pobres, o de lluita de classes... etc. etc.

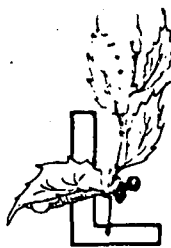
Veieu com hi ha coses que poden fallar?

Com hem de demanar que "*el Senyor ens faci veure la
claror de la seva mirada!*"

Quedàrem en silenci i ja no vam preguntar res més.

35. NO TOTHOM HO ENTÉN...

'endemà, després de les Laudes, en Jaume, que ignorava l'hora de les xerrades, se li acostà a dir-li:

—Ahir vau fer un cant a la castedat, i fou molt interessant, però penso que potser era tan idealitzada que semblava fàcil, i... la castedat és molt difícil...!

—Segons com t'ho miris, noi!

Si la castedat s'ha de conquerir... —buscava la paraula adequada i no la trobava—, si s'ha de conquerir "reprimint-se"... no et diré que no. Però si és fruit de l'amor, del seguiment incondicional d'una vida cristiana... entregada... senzilla... serena... àustera... et diré que és l'estat normal i natural de la persona humana.

Per això és més fàcil la nostra castedat que la dels casats!

—Voleu dir? — digué en Jaume.

—És clar que sí! — féu l'ermità molt decidit. I, sense dir res més, se n'anà a la seva feina.

Havent dinat, amb en Jaume vam caminar molt i conversar més encara.

A la tomada, després de refrescar-nos a la font, ens arribàrem a l'ermita esperant l'hora de la xerrada.

El Germà Ramon anava polint un tronc esqueixat de freixe per fer-ne el mànec d'una aixada.

Se'l veia més content que d'altres vegades.

—Què, xicots, heu anat a la collada de Turbiàns, oi?

No heu pas trobat les runes de l'antiga església de Sant Miquel? Fa molt de temps que se sap que hi han de ser... però encara ningú no les ha trobades.

Després d'una estona de conversa intranscendent, adreçant-se a en Jaume, digué:

—Aquest matí, t'he deixat amb la paraula a la boca, però ara pregunta'm el que vulguis.

—Voldria aclarir alguna de les coses que dèieu ahir. Per exemple: em sembla que parlàveu que algunes raons que es donen per a justificar el celibat, no valien res...

—Sí, que ho vaig dir, i és veritat!

Mirà l'horitzó, rumiant les paraules que anava a dir.

—Veuràs, si la consagració de la castedat a Déu té un sentit acceptable, és perquè hi ha arguments teològics i bíblics que tenen prou valor per a justificar-la.

En canvi, els altres arguments, diguem-ne sociològics, són gairebé una bestiesa. Tots es poden girar del revés!

Canvià de posició per estar més de cara a nosaltres.

—Que un sacerdot hagi de renunciar a tenir una família

pròpia, per poder treballar més...! Que no comprenen els que diuen això, que hi ha alguns sacerdots que s'han encatronat bastant... i precisament el fet de tenir una família per mantenir... els hauria tret la son de les orelles...!

Que no comprenen, que el temor que les confidències que rep el sacerdot poguessin divulgar-se si tenia esposa... Aquest temor s'hauria de tenir també per les esposes dels metges, advocats, o notaris...?

Que no saben, que molts dels homes que han triomfat en la història, si han sobresortit ha estat gràcies a tenir al costat una dona que valia molt!

Que no comprenen, que si fos una llei imposada, no tindria raó de ser, en una vocació com la de consagrar-se a Déu i als germans, que és i ha de ser la cosa més personal

i més lliure que existeix...!

I, adreçant-se a en Jaume, digué:

—Ho veus com tots aquests arguments es poden girar del revés...?

Doncs, senyal que no valen res!

En Jaume insistí:

—Sí, però, no creieu que aquelles motivacions tan meravelloses, teològiques i bíbliques, que dèieu ahir, no tothom les entén?

—És clar que no! El mateix Jesús ja va dir: "Això no tothom ho entén, només aquells a qui Déu els ha donat d'entendre-ho! Qui tingui orelles per escoltar, que escolti!".

Te'n recordes que ho diu així?

La castedat és un do gratuït, però, com la Gràcia, que també ho és, cal guardar-la, conservar-la, cultivar-la, i... agrair-la!

Ens mirà successivament i afegí:

—És molt important tenir ben clar que no es tracta de negar-se a l'amor humà, sinó de sublimar-lo.

No som uns "reprimits". En tot cas, i per una gràcia especial de Déu, som uns "superats"!

Cosa que no pot portar-nos a la vanaglària... perquè "què tenim que no ho hàgim rebut...!"

No sé què pensava en Jaume, però, per la cara que feia, crec que interiorment deia el mateix que jo:

Gràcies, Déu meu!

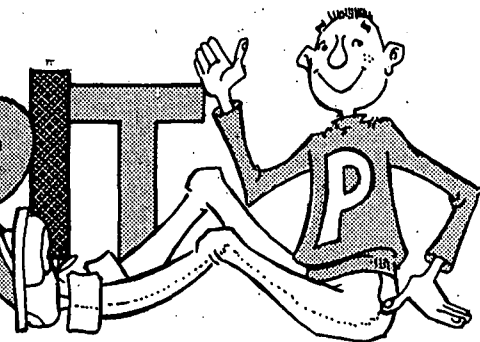
Gràcies, ermità!

(Del llibre "Converses amb l'ermità de Sant Miquel de Turbiàns" de Mn. Francesc Cima i Garrigó)

continuarà

L'EIXERIT

Suplement infantil de Catalunya Cristiana

N.º 641

Un noi maltractat

Quan hem fet alguna entremaliadura de campionat, a nosaltres mateixos se'ns acut que, de fet, ens mereixeríem una bufetada; almenys per poca-soltes. Que et donin una plantofada, si te la mereixes, cou, però t'aguantes. Ara bé, que te la donin sense com va ni com ve, sap molt de greu.

L'altre dia vaig llegir en el diari que, a causa de la pal·lissa que li havien donat, un noi havia ingressat a l'hospital, ben malferit. Renoi, també, quines coses passen! Pel que deia l'escrit, es veu que, a casa seva, era a can seixanta. El pare i la mare no s'estimaven gens, es barallaven sovint i per qualsevol cosa, bevien molt vi, malgastaven els cèntims... etc. És clar, hi havia mal humor i s'enfadaven. Aleshores ho pagava el noi. Però, per què? Per què?

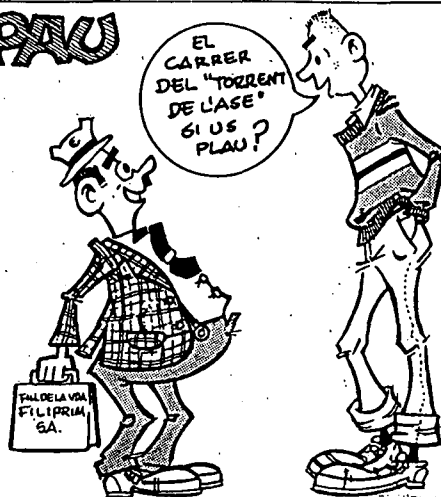
Al vespre, tot sopant, els meus pares endevinaren que rumiava alguna cosa. Els vaig explicar allò que havia llegit. Estava disgustat de debò i trist, gairebé enrabiad. Hauria volgut aixecar-me, anar a buscar aquell noi i portar-lo a casa. El pare estava seriós. La mare s'aixecà i em féu un petó.

Penso que no valorem prou el fet de tenir una família normal. De vegades ens comportem capriciosament com fills aviciats, i no ens dol disgustar, sense com va ni com ve, els nostres pares.

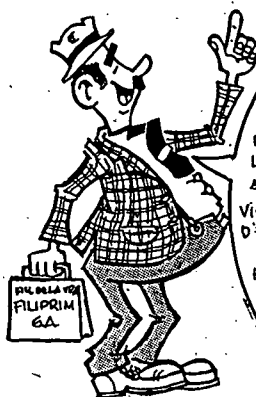
Òndia noi, tan bonic que és estimar-se i ser feliç.

L'Eixerit

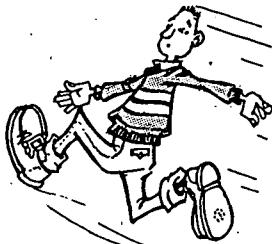
ENTRAU

EL CARRER DEL "TORRENT DE L'ASE" SI US O PLAU!

JA HO CREC! NO FALTARIA MÉS! AMB MOLT DE GUST I AGRAINT-LI LA CONFIANÇA QUE DIFOSITA EN LA MEVA PERSONA, PER ALTRA BANDA, EM PERMETO AFIRMAR-SERSE FALSAS MODESTIES- QUE VOSTÈ HA TINGUT LA SORT D'ANAR A TROPAR AMB UNA PERSONA MOLT ENCERTADA PER SATISFER LA SEVA LÍCITA CURIOSITAT, JA QUE UN SERVIDOR DE VOSTÈ ÉS CORREDOR DE BETES I FILS I TINC L'OBLIGACIÓ DE VISITAR TOTES LES MERCERIES DE LA CIUTAT. AMB MOLT D'ÈXIT, MAL DÍGUI DIT, JA QUE ELS PRODUCTES DE "FIL DE LA VIDA FILIPPRIM" SÓN DE LO MILLOR ET QUE HI HA AL MERCAT. CONEC, PER TANT, PAM A PAM TOTS ELS CARRERS DE LA VILA. ENDEMÉS ÉS UNA GRAN SATISFACCIÓ PER LA MEVA MODESTA PERSONA, COM A NATURAL QUE SÓC D'AQUESTA VILA, DE TENIR L'OPORTUNITAT D'EXERCIR EL DEUTE CIUTADÀ D'ATENDRE EL FORASTER AMB CORTESIA.

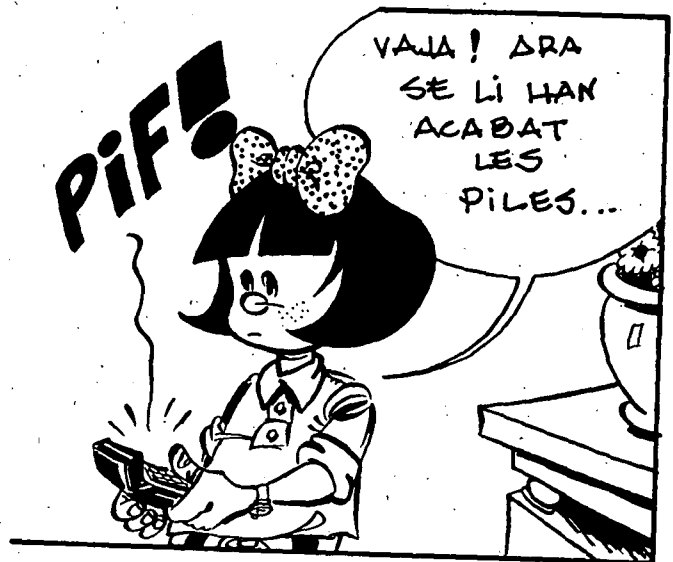
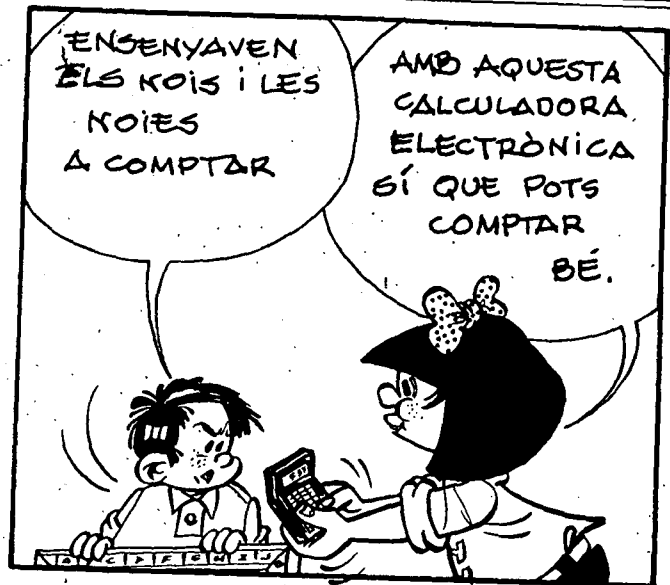
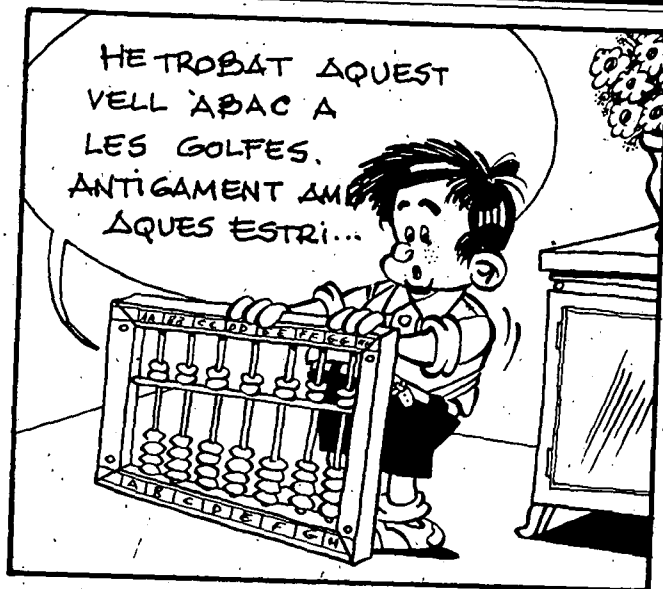

1977

JOAN

Avet Set esllips per a nenes i nens

EN PITU CALSAPEU

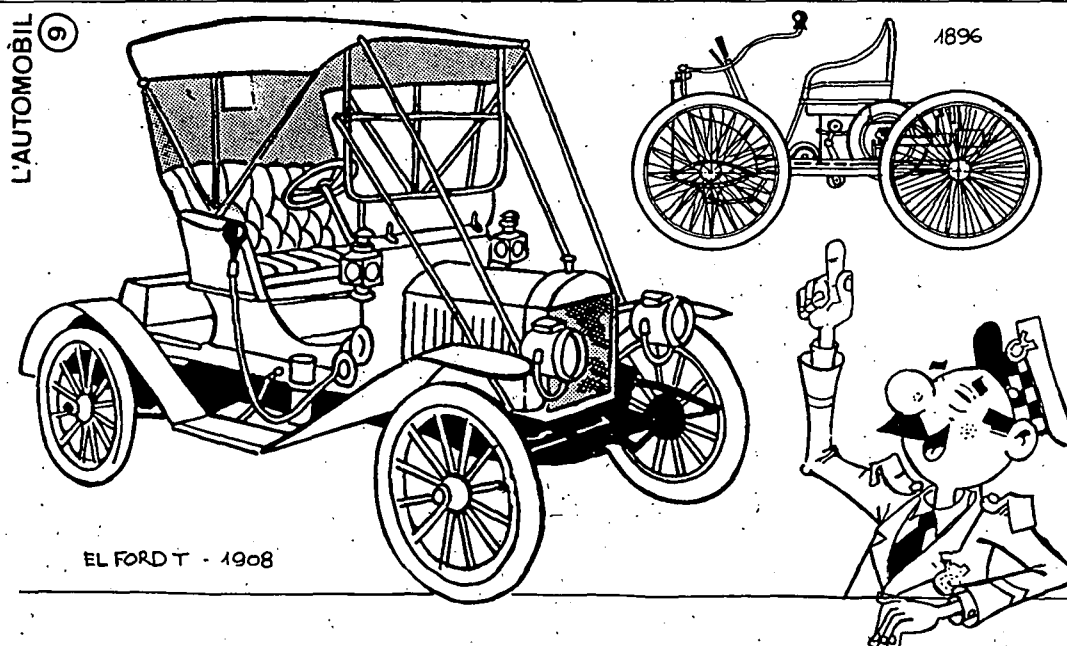
Busquem l'evangeli del diumenge: Evangeli segons Sant Lluc, capítol 20, versets del 27 al 38 (Lc 20:27-38).

Reflexionem: 1. Els saduceus no admetien res que no hagués estat revelat per Déu a Moisès. El fet de la resurrecció no el veien clar en l'ensenyament de Moisès. Volien posar Jesús en ridícul. Jesús els fa veure com Moisès mateix parla del Déu vivent, font de tota vida. Font de vida eterna per a tots els qui han cregut i creuen en ell.

2. Els saduceus amb el fet de la resurrecció es feien un embolic. Es pensaven que ressuscitar volia dir continuar la vida d'ara. Amb la resurrecció encetem una existència humana nova, alliberada de totes les limitacions i circumstàncies de la vida en el món.

3. Nosaltres, ara, no podem tenir ni idea de la realitat d'un cos ressuscitat i gloriós, com ho és el de Jesús. Amb la mort perdem el nostre cos biològic. Amb la resurrecció, la nostra persona, que s'ha realitzat en el temps a través d'un cos, rebrà tot allò corporal que l'ha ennoblida i que l'ha realitzada. Nosaltres tenim la certesa que la resurrecció de Jesús, és penyora de la nostra resurrecció.

■ El mossèn

Abans de Henry Ford als Estats Units l'automòbil estava tan sols a l'abast d'uns quants privilegiats (com molts anys després encara a Europa). Ford va ser l'home genial que va intuir que l'automòbil podia ser quelcom més que una joguina de rics. Encara que havia construït el seu primer cotxe l'any 1896 —i uns quants altres després— fou el model "T" de l'any 1908 la seva gran troballa.

Ford va decidir fabricar només un sol tipus d'automòbil i el més senzill possible. Un automòbil barat accessible per a molta gent. "Tots hem de tenir un Ford", deia. I gairebé ho va aconseguir. Sabeu com? Posant en marxa per primer cop la producció en cadena, o sigui una línia on es succeeixen els obrers de muntatge. Cada obrer efectua una operació senzilla, només una, i a poc a poc

es va completant el cotxe mentre avança a sobre d'una cinta mòbil. Aviat la fàbrica Ford aconseguí muntar un cotxe en poc més d'una hora i gràcies a això envaï el mercat nord-americà d'un automòbil assequible a molta gent, començant pels seus propis i ben pagats obrers. El preu i el bon resultat del Ford T va fer que es construís ininterrompudament des del 1908 fins al 1927. Ens aquests anys se'n van fabricar i vendre exactament 15.000.033. En la història de l'automòbil aquest rècord només ha estat superat, i en anys recents pel Volkswagen "escarbat" que ha superat els 20.000.000 d'unitats fabricades.

Avet Set — Avet Set —

La bona fe d'un sant

Diu que ara fa una pila d'anys, quan als sants encara no els donaven el premi Nobel de la pau, es veu que hi havia molta feina, i entre molts altres, Sant Josep Oriol anava de bòlit fent miracles a tort i a dret, intentant arreglar una mica les mil i una bestieses que feien els homes.

I n'eren moltes, les badades dels homes, deixaven morir de fam els seus germans, es barallaven i feien guerres entre ells, usaven els seus diners per fer més armes en lloc de buscar remeis a terribles malalties, cremaven boscos i maltractaven als animals...

Ja us podeu imaginar com anava d'atrafegat el pobre Sant Josep Oriol. Però vet aquí que un dia, el bisbe va cridar el sant i li va dir:

—Descansa una mica, Oriol, no pots encarregar-te personalment de totes les ximpleries dels homes, han d'aprendre a resoldre ells sols els seus problemes. Ja n'hi ha prou de fer miracles, el que hagi de ser, serà...

En sortir de parlar amb el bisbe, i mentre anava rumiant allò que li acabava de dir, Sant Josep Oriol va sentir una veu que demanava socors. Un home havia caigut des de la finestra més alta de casa seva! I era a punt d'estavellar-se contra el terra!

Indecís, recordant les ordres del bisbe, el sant va fer aturar la caiguda de l'home i el va deixar, per un moment, penjant del buit. A corre-cuita va sortir cap a casa del bisbe i li explicà el que estava passant.

—D'acord Oriol, salva'l per aquesta vegada —va dir el senyor bisbe—, ja que has començat el miracle, acaba'l. I així ho va fer el sant i l'home va aterrar suaument sa i estalvi.

I és que els homes de bona fe no poden deixar d'ajudar els altres per molt que sembli que no és el més convenient.

BABAR

i els seus amics van de compres

BABAR TORNA DE LA MA D'EDICIONS BEASCOA

La sorpresa és entrar de tornada a la botiga

d'animals, on tenen un ensinistral.

Com els agraden les bestioles als infants!

Flora ha vist de seguida una amb

una cosa peluda a dins. S'hi acosta a poc a poc.

-Oh! Que es bufó! -exclama entusiasmada-

Si és un ! Veuu a veure'l!

-Per què no ens l'emportem a casa? - proposa

Pom, que ja li ha triat un bonic.

Babar i Celest hi estan d'acord. I el botiguer,

els obsequia amb una

Basat en els personatges creats per Jean i Laurent de Brunhoff

MISCELANIA

QUÈ DIUEN AQUESTS PERSONATGES ?

COM VA
EL TEU
ANGLÈS ?

1. GOOD MORNING.

2. GOOD EVENING.

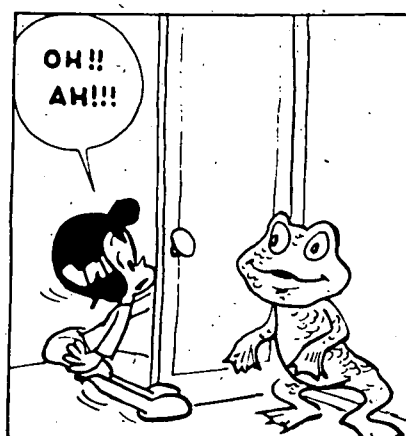
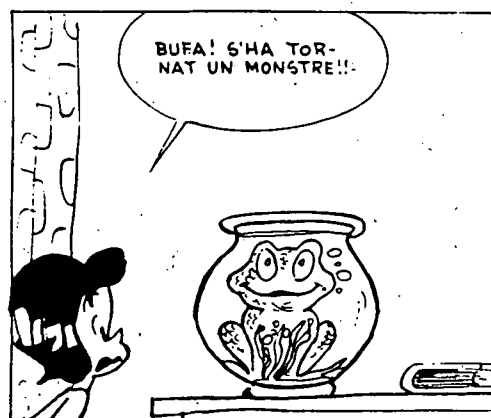
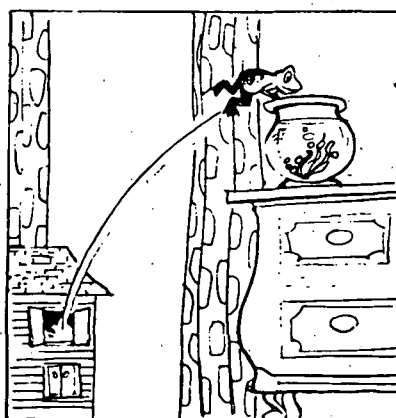
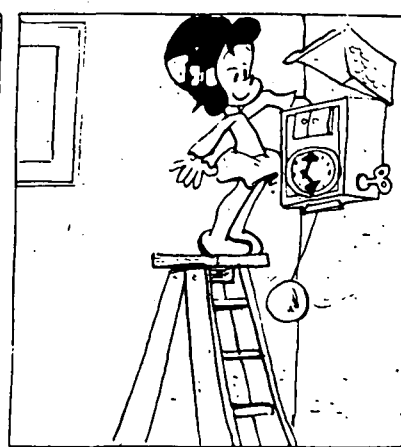
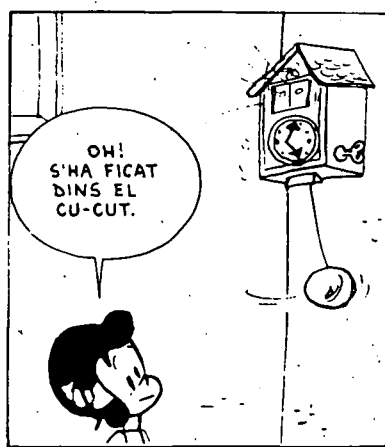
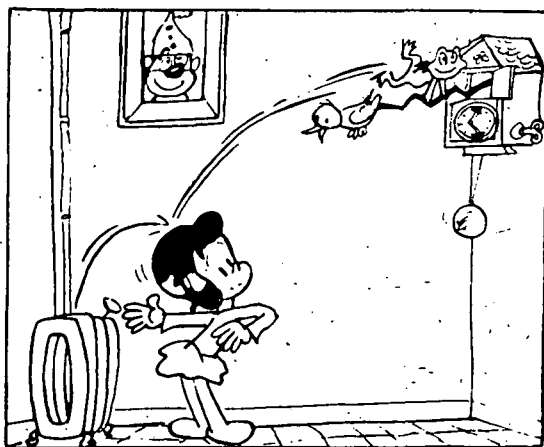
3. HOW ARE YOU ?

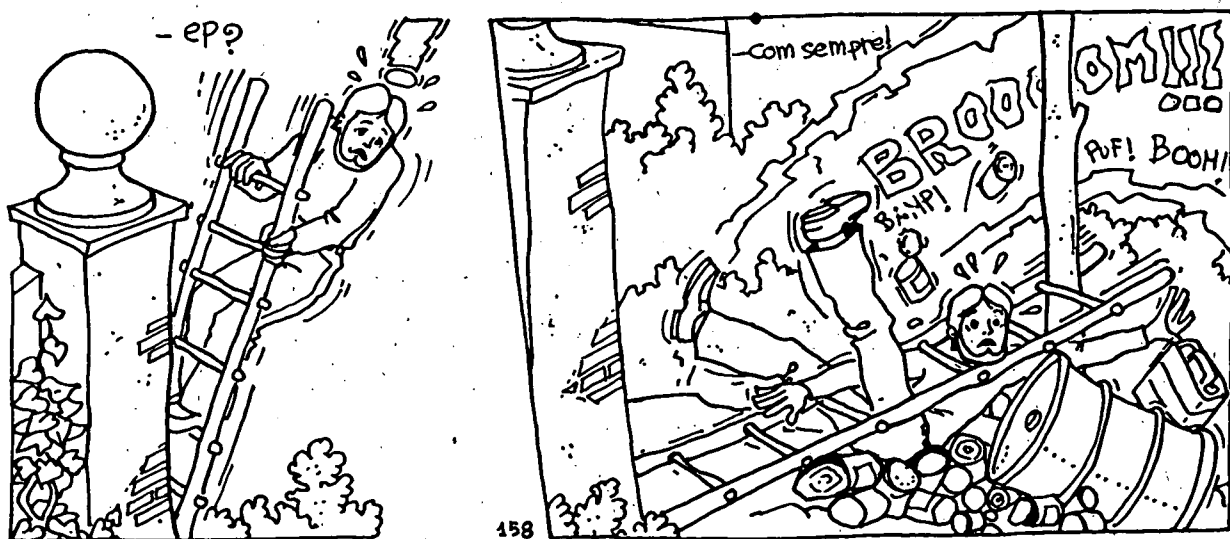
4. ONE, TWO, THREE....

1. BON DIA ; 2. BONA TARDA ;
3. COM ESTÀ VOSTRE ? 4. UN, DOS, TRES,

LA MARIONA

Avet **Set** esllips per a nenes i nens